

சீறந்த முறையில் சீத்திரிக்கப்பட்டுள்ள

நல்லதொரு யதத்தைப்

பார்க்கவேண்டுமானால்

இப்பத்திரைப் பார்க்காமலிருக்க முடியாது

ஜெமினியின்

அடர்வ சகோதரர்கள்

**இப்பொழுது சென்னை பிரபாக், வெளிப்படல்
கிது திரையுலகங்களிலும் மற்றும்
இத்தியா முழு உலகம் நடைபெறுகிறது.**

**சென்னைகளில்: தினசரி 3 காட்சிகள் 3, 8-15 உ: 9-30 மணி
பிரதி தினமும் காலை 9 முதல் 12 மணி வரை, முதல் இரண்டு அருங்குருக்கும்
பிரபாக், வெளிப்படல் திரையுலகங்களில் காட்டிடுகின்ற முக்கியமாகப் பெந்தா கோவனாக**

கோல்டன்

பிளாட்டினம்

தேசியத் தயாராக

PRICE
Rs. 5/-

எத்தனை
பெரிது—
பேனாவின்
மதிப்பு?

புதிய கோல்டன் பிளாட்டினம் பேனாவின் உறுதியைக் கொண்டு மதிப்பை காண்கிறீர்கள். இயந்திரத்தில் செய்த சிக்ஸில்லிங் மூடி... கருப்பு கிற்றில் எட்டும் வன் பசை. எவ்வளவு பேனாவின் மட்டும்... தங்கத்தாலானது போன்ற பிளாட்டினம் மூல்குடன்

கோல்டன்

Platignum

உலகம் சிறந்தது. சிறந்த கருவியை உலகம்...
முன்னர் கிபிள் (கூடிக்ஸ்) சீர்திரு...
பகிபாஸ், கங்கத்தா, மதராஸ், புது டுக்கி

உமா

அவர்கள்

அழகான அசல் தங்க
கவரிக் மோதிரங்களை

உபயோகிப்பவர்கள்

★

10 வருஷம் உத்தரவாதம்

இன்னும் எவ்வளவு புகழ்நலனான
கோல்ட்ரூகன், கோல்ட்ரூகன், நெக்
கங்கன், நேச நாயகருடைய
மோட்டோ மோதிரங்கள் முதலிய
வைகள் எவ்வளவு தயார் செய்யப்
பட்டன. 800 க்கு எவ்வளவு
கொண்ட கோல்ட் நிறும்.

★

உமா கோல்ட் கவரிக் ஓர்க்ஸ்
மருகப்பட்டனம்

இல்லத்தோறும் யாவரும் விருப்புவது

**காவேரி பார்
ஸோப்**

சிறந்த சலவைக்கு உன்னத சாதனம்

தலாபிப்பவர்கள் :

மேட்டூர் கெமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல்
கார்ப்பொரேஷன் லீமிடெட்.

மேட்டுச் சாலை - சேலம் - தென் இந்தியா

புரண விநியோக ஏதன்முகம்:

அன்னை இளமையிலே பன்மையுடைய விரிதெய்து
120. அரண்மனைக்காரத் தெரு - மதராஸ் - 1

நிலைகள் : ராஜ்யமடா, கன்மிக்டோட்டா, கோயமுத்தூர்
கும்பகோணம், மேட்டூர் அணை, சேலம்,
இருச்சேப்பம், மதுரைநகரம், திருவாரூர்

மேற் குறிப்பிட்டவர்களுக்கும் செலவுக்கும்

உறுப்பினர்: பி. வி. சூத, தி. காளியன்.
 102, முப்பத்தியாண்டு தெரு, குப்பாறு.

17316, 17317, 17318, 17319, 17320, 17321, 17322, 17323, 17324, 17325, 17326, 17327, 17328, 17329, 17330, 17331, 17332, 17333, 17334, 17335, 17336, 17337, 17338, 17339, 17340, 17341, 17342, 17343, 17344, 17345, 17346, 17347, 17348, 17349, 17350, 17351, 17352, 17353, 17354, 17355, 17356, 17357, 17358, 17359, 17360, 17361, 17362, 17363, 17364, 17365, 17366, 17367, 17368, 17369, 17370, 17371, 17372, 17373, 17374, 17375, 17376, 17377, 17378, 17379, 17380, 17381, 17382, 17383, 17384, 17385, 17386, 17387, 17388, 17389, 17390, 17391, 17392, 17393, 17394, 17395, 17396, 17397, 17398, 17399, 17400, 17401, 17402, 17403, 17404, 17405, 17406, 17407, 17408, 17409, 17410, 17411, 17412, 17413, 17414, 17415, 17416, 17417, 17418, 17419, 17420, 17421, 17422, 17423, 17424, 17425, 17426, 17427, 17428, 17429, 17430, 17431, 17432, 17433, 17434, 17435, 17436, 17437, 17438, 17439, 17440, 17441, 17442, 17443, 17444, 17445, 17446, 17447, 17448, 17449, 17450, 17451, 17452, 17453, 17454, 17455, 17456, 17457, 17458, 17459, 17460, 17461, 17462, 17463, 17464, 17465, 17466, 17467, 17468, 17469, 17470, 17471, 17472, 17473, 17474, 17475, 17476, 17477, 17478, 17479, 17480, 17481, 17482, 17483, 17484, 17485, 17486, 17487, 17488, 17489, 17490, 17491, 17492, 17493, 17494, 17495, 17496, 17497, 17498, 17499, 17500, 17501, 17502, 17503, 17504, 17505, 17506, 17507, 17508, 17509, 17510, 17511, 17512, 17513, 17514, 17515, 17516, 17517, 17518, 17519, 17520, 17521, 17522, 17523, 17524, 17525, 17526, 17527, 17528, 17529, 17530, 17531, 17532, 17533, 17534, 17535, 17536, 17537, 17538, 17539, 17540, 17541, 17542, 17543, 17544, 17545, 17546, 17547, 17548, 17549, 17550, 17551, 17552, 17553, 17554, 17555, 17556, 17557, 17558, 17559, 17560, 17561, 17562, 17563, 17564, 17565, 17566, 17567, 17568, 17569, 17570, 17571, 17572, 17573, 17574, 17575, 17576, 17577, 17578, 17579, 17580, 17581, 17582, 17583, 17584, 17585, 17586, 17587, 17588, 17589, 17590, 17591, 17592, 17593, 17594, 17595, 17596, 17597, 17598, 17599, 17600, 17601, 17602, 17603, 17604, 17605, 17606, 17607, 17608, 17609, 17610, 17611, 17612, 17613, 17614, 17615, 17616, 17617, 17618, 17619, 17620, 17621, 17622, 17623, 17624, 17625, 17626, 17627, 17628, 17629, 17630, 17631, 17632, 17633, 17634, 17635, 17636, 17637, 17638, 17639, 17640, 17641, 17642, 17643, 17644, 17645, 17646, 17647, 17648, 17649, 17650, 17651, 17652, 17653, 17654, 17655, 17656, 17657, 17658, 17659, 17660, 17661, 17662, 17663, 17664, 17665, 17666, 17667, 17668, 17669, 17670, 17671, 17672, 17673, 17674, 17675, 17676, 17677, 17678, 17679, 17680, 17681, 17682, 17683, 17684, 17685, 17686, 17687, 17688, 17689, 17690, 17691, 17692, 17693, 17694, 17695, 17696, 17697, 17698, 17699, 17700, 17701, 17702, 17703, 17704, 17705, 17706, 17707, 17708, 17709, 17710, 17711, 17712, 17713, 17714, 17715, 17716, 17717, 17718, 17719, 17720, 17721, 17722, 17723, 17724, 17725, 17726, 17727, 17728, 17729, 17730, 17731, 17732, 17733, 17734, 17735, 17736, 17737, 17738, 17739, 17740, 17741, 17742, 17743, 17744, 17745, 17746, 17747, 17748, 17749, 17750, 17751, 17752, 17753, 17754, 17755, 17756, 17757, 17758, 17759, 17760, 17761, 17762, 17763, 17764, 17765, 17766, 17767, 17768, 17769, 17770, 17771, 17772, 17773, 17774, 17775, 17776, 17777, 17778, 17779, 17780, 17781, 17782, 17783, 17784, 17785, 17786, 17787, 17788, 17789, 17790, 17791, 17792, 17793, 17794, 17795, 17796, 17797, 17798, 17799, 17800, 17801, 17802, 17803, 17804, 17805, 17806, 17807, 17808, 17809, 17810, 17811, 17812, 17813, 17814, 17815, 17816, 17817, 17818, 17819, 17820, 17821, 17822, 17823, 17824, 17825, 17826, 17827, 17828, 17829, 17830, 17831, 17832, 17833, 17834, 17835, 17836, 17837, 17838, 17839, 17840, 17841, 17842, 17843, 17844, 17845, 17846, 17847, 17848, 17849, 17850, 17851, 17852, 17853, 17854, 17855, 17856, 17857, 17858, 17859, 17860, 17861, 17862, 17863, 17864, 17865, 17866, 17867, 17868, 17869, 17870, 17871, 17872, 17873, 17874, 17875, 17876, 17877, 17878, 17879, 17880, 17881, 17882, 17883, 17884, 17885, 17886, 17887, 17888, 17889, 17890, 17891, 17892, 17893, 17894, 17895, 17896, 17897, 17898, 17899, 17900,

சென்னை, மார்ச்சு 28-ம் தேதி,
105, என்.சி. ரோடு, சூரிய அக்ஷரம்

[illegible]

சான்றாக, துரை ஐ. ஜார்ஜ் கமிட்டியார்.

திருமயிலை அருள்மீரன்,
—தருமபாகவதர் மீரன்.

இந்தியத் தலைநகராக மாற்றம்.

மெய்யில், ஆதலால் உயர்க்கிடைக்க
உயர்ந்தால், உயர்க்கிடைக்க உயர்ந்தால்.

[illegible][illegible]

மேலாச்சல், சமீபத்தில் 1 கோடி, 50 லட்சம் ரூபாய்கள் செலவு.

தமிழகத்தின் தலைநகரமான சென்னை, இந்தியாவின் மிகப்பெரிய நகரமாகவும், உலகின் மிகப்பெரிய நகரங்களில் ஒன்றாகவும் உள்ளது. சென்னை நகரம், இந்தியாவின் மிகப்பெரிய நகரங்களில் ஒன்றாகவும், உலகின் மிகப்பெரிய நகரங்களில் ஒன்றாகவும் உள்ளது.

Question. 39. எந்த அளவுக்குள்ளே உயர்வு.
உயர்வுக்குள்ளே அளவுக்குள்ளே.

சென்னை, 15.05.2017

12. சந்திர சாஸ்திரம்	தொகுப்பு
----------------------	----------

சென்னை, மார்ச் 28, 1966. அன்புள்ள திரு. என். சி. சேனாபதி அவர்களுக்கு,
வணக்கம்.

[illegible]

சென்னை, 1994

இந்தச் செய்தி : கோ., திருச்சிரப்பள்ளி
[திரு. ஏ. சா. பட்டையசேகரன்]

1957 T. C. A. சோதனைக்கான செலவு.

12. **നവ ചമ്പലം**
നവം 233. **നവം**

சென்னை, 17.05.2019, அன்று,
சென்னை கோர்ட்டு, நீதிபதி பி.சி.சுப்பிரமணியம்

குழந்தைகளின் ஆனந்தம்!

இந்தப் குழந்தைகள் தமது நாட்டி மகிழ்ச்சி. அம்
குழந்தை குழந்தைகள் தமது நாட்டி மகிழ்ச்சி. அம்
குழந்தை குழந்தைகள் தமது நாட்டி மகிழ்ச்சி. அம்
குழந்தை குழந்தைகள் தமது நாட்டி மகிழ்ச்சி. அம்
குழந்தை குழந்தைகள் தமது நாட்டி மகிழ்ச்சி. அம்
குழந்தை குழந்தைகள் தமது நாட்டி மகிழ்ச்சி. அம்

**அழகிய வர்ணங்களிலுள்ள
குழந்தை வண்டிகளை
வந்து பாருங்கள்**

பாபர் கனகேசு & சோடர்ஸ் டிபன்.
13-11, பிரைட்லாட், சாங்காய்-1
மாண்புமிகு பொதுத் துறைகள், தலைநகரம், சென்னை

Call of Youth

வந்ததிலிருந்து பிறகு நேரம்
வந்ததிலிருந்து இப்பொழுதும்
எல்லாம் பிடிக்கப்பட்ட
"பொருட்டென்கை" அந்த
வாழ்க்கை வளர்க்குதல் பற்
தலில் அங்கேதான். நாயுத்
தல்க்கெதும். நுள்விய நிலத்
தல்க்கும் அங்கேதான். இவ்
வாழ்க்கைகள் உடனே உட
னேயே பண நேர்த்து உத்
தல்க்கும் மெழுகி எதற்கும்.
வந்ததிலிருந்து உடல் மெழுகி
வந்த திருப்பி வந்தவர்க்கு
வாழ்க்கை இக்கேள்விக்
பொருட்டென்கை உடனே
மெழுகி வந்திருக்கிற.

POTENSAN

FOR LASTING ENERGY & BRILLIANT YOUTH

Agents: KAR & CO.,
1, Theban Chetty St., Madras 1.

கோஸ்கேட்

வாழ்க்கையும் பற்களையும்
சுத்தப்படுத்துகின்றன

கோஸ்கேட் பவுடரேர் அல்லது டிஸ்டோ
உங்கள் இஷ்டப்படி வாங்கிக்கொள்ளலாம்

- ★ உங்கள் பற்களைச் சுத்தம் செய்வதன்
உங்கள் வாழ்க்கையும் சுத்தமாக்குகிறது.
- ★ கோஸ்கேட்டிலுள்ள மிகுந்த வளம் பண்பை
மூட்டும் பொருளானது எல்லாவிடங்களிலும்
யும், கோடு விளக்காமலும் பரிபூரண
மாகவும், சுத்தப் படுத்துகின்றது.
- ★ கோஸ்கேட் ஒரு சிறந்த உயர் சுவை பொருள்,
மிகுந்த கோழப்பு அந்தது.
- ★ பல் வளத்திற்குள்ளும் பொருள் செயல்படுவது
விடிக் குறைவு - அதிக நாட்கள் வரும்.

அஸ்ஸிஸ்

சாமர்ஸ்

ஸ்க்விர்ல் கேஜ் • ஸ்விப்ரிங்

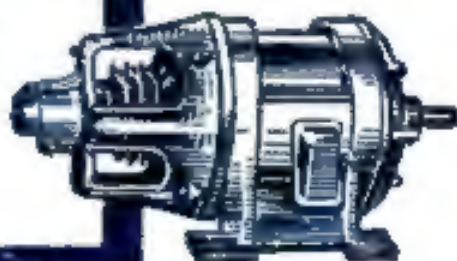
அமெரிக்கன்

எலக்ட்ரிக் மோட்டார்கள்

I. H. P. முதல் 20 H. P.
வரை க்கூடக் கேஜ்
மோட்டார்கள் ஆகும்.
பெரிய தொழில் மந்தரப
ணங்களுக்குத் தகுந்த 20
H. P. முதல் 50 H. P.
வரை உள்ள க்கூடிக்
மோட்டார்கள் ஆகும்
ஸ்டாக்கிலிருந்து எப்போது
செய்யலாம்.

அக்கூடிக் மோட்
டார்கள் உலகத்தில்
மிகப் பெரிய மூன்று
மிகைய இயந்திர உத்
பத்தி எலக்ட்ரிக் மூன்று
விருத்த செயல்படு
வது. இந்த மோட்
டார்கள் சிடித் த
உழைப்பிற்கும், பம்பு,
கரையம், ஹம்ஸர்கள்
போன்ற பலவிதமான
மிஷின் க்கூட இயக்கு
வதற்கும் உகந்தது.

நசன் இஞ்சினீயரிங் கம்பெனி லிட்.

5-7, சென்னை ஸ்ட்ரீட், மதராஸ் - 1

“விண்ணாக்க மாட்டாத
விந்தையடா!
விந்தையடா!!”

பார்வதி
மாதபந்தீரகம்

அரிய கதைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள்
முதலியனவற்றை சிறந்த நடிகர்களிடையிலே
நிதம்பி நடத்து, நகர்ப்பாசன முதலிய
பல சங்கங்களில் வெளிவருகிறது.

உள்ளநகர வசூலுள்ளதற்கு 6. தனிப்பதிவு அனுமதி
வெள்ளி ரூ. 10. ரூ. 7-8-0. அனுமதி

தீவிர மக்கள் மனம் பிழிவதற்கு உடனடி நடவடிக்கை.

“பார்வதி”

தீவிர மக்கள் மனம் பிழிவதற்கு உடனடி நடவடிக்கை.

இந்தியாவின் இரு
பெரும் மகா புருஷர்
கள் என்று போற்றப்
படுபவர்கள் மகாத்
மாவும் கவிவரசர்
டாக்டரும் ஆவர். கவி

வரசர் டாக்டர் மகாத்மாவிடம் அந்நயந்த
பக்தியும் மதிப்பும் கொண்டவர். மூ
டாக்டர் காந்தி மகாத்மாவின் பொருமை
யையும் அவர் இந்தியாவுக்கு ஆற்றி
வீருக்கும் அருத்தொன்மையுள்

மகாத்மா காந்தி

மந்த ஸ்திரீ மெது அழகம் கிடைக்க வந்திருக்கிறார்
விசை அனு எட்டு
(தபாற் செலவு தனி)

ச சி தே வி
எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்
விசை ரூ. 2-8-0
(தபாற் செலவு தனி)

கொடக்குமிடம்:

கல்வி காரியாலயம்
தீவிர மக்கள் மனம் பிழிவதற்கு உடனடி நடவடிக்கை.

கல்கி

பொருளடக்கம்

பக்கம்	தலைப்பு	பக்கம்
15	தவறும் வீரதரும் என்ன சேதி?	10
16	திகழ்ச்சிச் சித்திரம்	11
	வருகிறார் வெற்றி மாண்புமிகர்!	12
	மாத்திருக்கும் ஒரு தேயிலைத் தோட்டத்தில் ஒரு நாள்	16
	மலிவென்பட்டி வாதியை	17
	படகு புறப்படுகிறது! (அட்டைப்பட விளக்கம்)	20
	வட்ட மோதல்	24
	அத்தக் குரல்	28
	கடல் கன்னி (பாப்பா மகன்)	29
	வாருக்குத் தண்டனை?	33
	சித்திரவெகா	35
	காலகோபம்	38
	படித்துப் பார்!	41
	அவள் தெய்வம்	42
	நாத்திலை விளக்கு	43
	இந்த மறுபுறம் கோகநாதன்!	45
	வாழாத பெண்	47
	தொடர்ச்சி துண்டிக்கப்படுகிறது!	50
	கனக்கு வாதியை	55

"கல்கி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும் சம்பவங்களும் உற்பத்தியாகியன.

சேலத்தில் ஆனந்தாஸ்ரம ஸ்வாமிநிதி

பக்தர்களின் வேண்டுகோளுக்குரியதாக காலஞ்சென்ற ஆனந்தாஸ்ரம ஸ்வாமிநிதி 1941-ல் அவர்களும் அன்றைக்கு நியமனம் பெற்றவர்களும் இம்மாதம் 19, 20 தேதிகளில் சேலத்திற்கு வருகிறார்கள். சேலத்தில் அடியிற் கண்டிருப்பவர்கள் ஸ்வாமிநிதிகளின் அலுவலர்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

19-11-49 தேதி காலை 8 மூலம் 3 மணி வரை — பஜனை

.. .. 8 மூலம் 11 மணி வரை பக்தர்கள் நெருங்கிப் பதிக பிரம்மஞான சபையில்

.. .. மாலை 6 மூலம் 7 மணி வரை — பஜனை

ஸ்ரீ சாமிகுடி மடத்தில், ஸ்வாமிநிதியும் சகலோபாசனம்

20-11-49 தேதி காலை 8 மூலம் 3 மணி வரை — பஜனை

சம்பார்க்க சங்கத்தில், குமாரசாமி

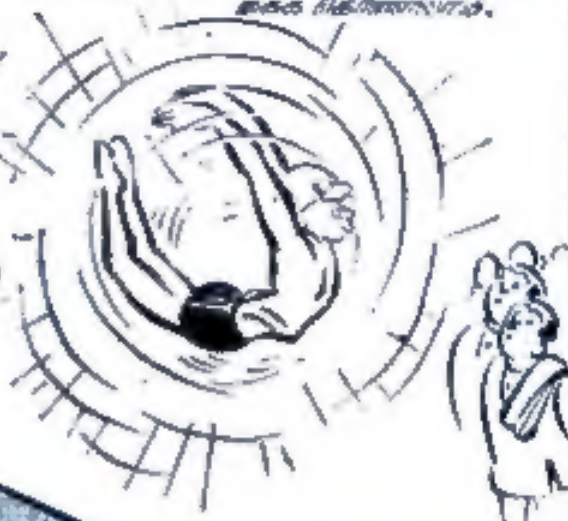
பஜனை நேரத்தில் பக்தர்கள் ஸ்வாமிநிதியை தரிசனம் செய்யவரும். தனியாக ஸ்வாமிநிதியை தரிசிக்க விரும்பும் பக்தர்கள் சேலம் ரிப்பன் ஸ்டாண்டிங் ரிப்பன் சபைக்கு 19, 20 தேதிகளில் சேலம் ரிப்பன் ஸ்டாண்டிங் ரிப்பன் சபைக்கு முன் கூட்டியே எழுதி ஏற்பாடு செய்ய கோளாவும். ஸ்வாமிநிதியும் அன்றைக்கு வருவாராம் 21-11-49 தேதி ஆனந்தாஸ்ரமத்திற்குத் திரும்பிச் செல்லுகிறார்கள்.

தவறும் விதமும்

சூத்திர மாதிரியானதில் சென்னை நகராட்சி சேர்ப்பதற்கான புரொபசல் ரகசியமாகவும் வணிகரீதியில் சென்னை நகராட்சி சேர்ப்பதற்கான புரொபசல் திடீரெனவும் சென்னை நகராட்சி சேர்ப்பதற்கான புரொபசல்.

... பாய்ஸ் டீட்டரி உயிர் பிரதமம் வணிகரீதியில் சேர்ப்பதற்கான புரொபசல் திடீரெனவும் வணிகரீதியில்.

சென்னை நகராட்சி சேர்ப்பதற்கான புரொபசல் திடீரெனவும் வணிகரீதியில் சென்னை நகராட்சி சேர்ப்பதற்கான புரொபசல்.

... பதி அளந்தபின்னர் சென்னை நகராட்சி சேர்ப்பதற்கான புரொபசல் திடீரெனவும் வணிகரீதியில் சென்னை நகராட்சி சேர்ப்பதற்கான புரொபசல்.

... அங்கு பதி எஸ்.சி. ராமசுந்தரி தாம் கண்டு பிடித்தவர்கள் சென்னை நகராட்சி சேர்ப்பதற்கான புரொபசல் திடீரெனவும் வணிகரீதியில் சென்னை நகராட்சி சேர்ப்பதற்கான புரொபசல்.

... சென்னை நகராட்சி சேர்ப்பதற்கான புரொபசல் திடீரெனவும் வணிகரீதியில் சென்னை நகராட்சி சேர்ப்பதற்கான புரொபசல்.

● வெள்ள சேதி ●

பிரசாதகர்கள் தீயமனம்

தென்னை வாயிறால் சர்க்கார் வந்தது. நான் மனம் காலியங்கலில் பூண மது விலக்கு மிகவும் மூச்சியமானது. அந்த நேரே செவ்வகேண்டும் என்பதற் கினங்க, கோடிக்க கணக்கான தொகை கஷ்டம் ஏற்படுமே என்பதைக் கூட அடையும் செய்வாமல் காலியமாக மது விலக்கை உடனே அமுதுக்குக் கொண்டு வந்தபடியால் தென்னிலின் புதுப் பூங்கி சிந்தித்து, ஆனால் அந்தப் புதுமுகு எந்த விதத்திலும் பங்கம் ஏற்படாமல் என் னும் ஒருத்தரையிலுக்க வேண்டியத அவசியம். "அவரதுபட்டு மதுவிலக்கைச் செய்த விட்டார்கள். அது வெற்றி யடைவதில்லை" என்ற அவர்களோல் ஏற் பட்டகூடாது. பதிக்மையால் குடிப்ப தற்குப் பதில் திருட்டுத்தனமாய்க் குடித்து மக்கள் செட்டிவதில் புண் ணியம் ன்ளும் இவ்வ. "குடிப்பது சிறுவென்று சர்க்கார் வறுமாளம்மட்டுமே போயிற்று" என்று மதுவிலக்கு விசேஷிகள் கொட் கலிப்பார்கள். அவையால் திருட்டுச் சாது யம் சாச்சம் குற்றங்களைத் தடுப்பதில் பேராளன் அது ஐரோ யிலுக்கவேண்டும். பேராளன் தாக்கிரதம்மட்டுமே போதமா?

மதுவிலக்கு உண்மையில் வெற்றிபெற வேண்டுமாயின் துணுக்கனாகியே இடைவிடாத பிரசாரம் அவசியம். பிரசாரத்தின் மூலம் இந்துமக்கட்குப் பழக்கத்தைக் கடைவிட முடியாமல் பழங்கால மக்களின் சீறிருந்த முடிவும், எண்ணெய், மதுவிலக்குப் பிரசாரம் செய்வதற்காகச் சென்னை எந்திரம் மாகாணமெங்கும் நாளாறு பிரசாரகர்களை சீயாரிக்க உத்தேசித்திருப்பது சிறந்த சான்றமாதும். "மதுபாவம் தீங்கு என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததாயினாலும், மதுவிலக்குப் பிரசாரகர்களை எதற்காக சீயாரிக்கவேண்டும்?" என்று சிலர் கேட்டுஞ்சொன்னார்கள். தந்தை சாட்டிலும் கொடிய நகு வாய்க்கையே வேறு எதுவாயிந்தி

என்பதை அறிவதால் உரத்தவது உண்டா? அப்படி வீடுக்கும் அடிமைத் தனத்தை ஒழித்துத் தனிதாம் பெறுவ தற்காகக் காவிரியை மகாசபை பண வசூலுக்கல் வரையில் பிரசாரம் செய் யவேண்டி வீடுகளை அகல்வா?

ஆனால் இது ஏதேனாவது !

பிரதானரங்கைப் பொறுக்கும் விஷயத்தில் எக்கோர் வேறு ஐயங்கொளையாத இருக்க வேண்டும். மதவிவக்கு இயக்கத்தில் மட்டும் காங்கிரஸ் திட்டங்களையும் எம்பிக்கையிலயாத அபரங்கைப் பிரதானரங்கை சீயமித்தால், தலைவன் போல் திருவன் வந்த கதைபாக ஸ்டடியும். உதாரணமாகப் பாரும்கள். கோயில் கனின் சீயாகத்ததை எக்கோர் ஏற்றுக் கொண்டு, கோயில் காரியங்களை நடத்த சீயாக அதிகாரிகள் சீயமித்திருக்கிறார்கள். அந்த சீயாக அதிகாரிகளின் பன் "சாமியாவது? புத்தமாவது?" என்று கேட்பும் கால்திகர்கள் என்று புரார் சோயல்யப்படுவது. இப்படியுப் பட்ட ஆராய்களை ஆய்வு வாய்ப்பாடுகளை நடத்தும் சீயாக அதிகாரிகளாக சீயமிப் பது பத்தர்களுக்கு மனத்துன்பம் அளிக் கக் கூடிய காரியத்தான். எனினும், இது ஒருவே உட அங்ஙனவு பெருந்தீமை விசைந்த விடாது. நான்்திக அதிகாரிகளின் கால்திகப் பேச்சுக்களையும் அச் சீயலாகக் கொள்ளக் கூடிய கருணை உடையவர் அங்ஙனா நடவன்?

ஆனால், மதுவிலக்கு விற்பனை நன்றி தரும்
ஸ்கூலும், மதுவிலக்கில் கம்பீகைகையில்
வாழ்வர்களை மதுவிலக்குப் பிரசாரகர்க
ளாக சிலமிப்பது பெருந் தீங்காக முடியும்.
நிலுவர்கள் காங்கிரஸ் எக்ககரின் எம்
பளத்தை வாங்கிக் கொண்டு காங்கிரஸ்
தலைவர்களையும் காங்கிரஸ் திட்டங்களை
யும் குறை கூறிப் பிரசாரம் செய்வார்கள்.
காசாக் கொடுத்தது தேனைக் கொட்டிக்
கொண்டதாகும். ஆகையால் மதுவிலக்
கைப் பிரசாரகர்களைப் பொறுத்தி சிலபிசிக்

அன்னை யின் ஆசி

இந்திய சர்க்கார் மத்திய சாலை குவார்டர்
சம்பளத்தை நல்ல வாரியத்தை குவார்டர்மேன் கூட்டி
கைத்தொழில் குவார்டர்மேன் கைத்தொழில்
பிற வாரியத்தை கைத்தொழில் கைத்தொழில்.

இந்திய சர்க்கார் மத்திய சாலை குவார்டர்
சம்பளத்தை நல்ல வாரியத்தை குவார்டர்மேன் கூட்டி
கைத்தொழில் குவார்டர்மேன் கைத்தொழில்
பிற வாரியத்தை கைத்தொழில் கைத்தொழில்.

புத்தியுடன் கோரிக்கையை
மறுப்பும் பிழைக்க
கைத்தொழில் மான்டர்
தாராசிரஸ் முயற்சிச்
கிறார்!

வருகிறார் வெற்றிமாணியுடன்!

குறத்தைப் பார்த்தவர் முதல்
நூறுபாக மகா சமுத்திரத்தைக்
கண்டுவிட்டால் எவ்வளவு ஆச்சர்யத்தில்
ஒழுகுவார்?

மகாக்க குன்றுகளை மாரத்திரமே
பார்த்தவர் முதல் நடவையாக மகா
மேருவைக் காண நேரித்தால் எப்படி
பிரமித்துப் போவார்?

கால்வாயைத் தவிர வேறெவையும்கண்ட
திவாதவர் கண்டவரின் கம்பீரமான
பிரவாகத்தைப் பாரக்கும் பரவி
வத்தாரி பெற்றது எவ்வளவு பரவலில்
அடைவார்?

இருளில் தட்டுத் தடுமாறியவன் பிர
காசத்தைக் கண்டால் எவ்வளவு
மழிவீடு அடைவார்?

அது போலவே கன்னி மேயை
வினா செதிரிக்கப்பட்ட இத்தியாவைக்
கண்ட அமெரிக்கர்கள், பண்டித ஜனா
தந்திரம் நேருவிடம் குத்தினும் வேறு
விதமான இத்தியாவைக் கண்டபோது
ஆச்சர்யத்தில் ஒழுகினர், ஆசைத் த
கன்னி வடித்தனர்.

ஆமென்வரி, வெள்ளம் புத்தர், ஸ்ரீ
ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், வினோப
சத்தர், அமர கவி தாகூர், அந்நிர்வ
ஸ்தி கர்த்தி முதலிய மகாகவிகள்
பெற்றெடுத்த பாரத நாட்டின் மகோக்
ஷத் தீவாயை, பண்பாட்டை, சிவதே
வோதாத்மவக் கொள்கையை ஜனாநி
தாக்கியின் ஒளி வீசும் கண்ணில்,
பெர்க்குகளில், தடைவுடை பரவலில்
கனில் அமெரிக்க மக்கள் கண்டனர்.

அமெரிக்காவிலுள்ள மரபெரும் தக
வர்கள் நமது அருமைத் தலைவருக்கு
மகத்தான வரவேற்பு அளித்துப் பேரு
மைவைத் தேடிச் சென்றனர்.

அமெரிக்க சரித்திரத்திலேயே இத்தகு
மும் எத்தத் தலைவருக்கும் அமெரிக்கா
ஜனங்கள் இவ்வளவு மரியாதை காட்
டியதில்லை என்று அமெரிக்கச் சென்
திடர் கூறுகின்றனர்.

ஆயுத படைகளும் செல்வச் செலு
களிலும் உடைநாடுகளுக்கே தலைமை

வகிக்கும் அமெரிக்கா, ஆயுத படைகள்,
கருமைவாக வரும் இத்தியாவின்
தலைவருக்கு ராஜ்யபரக வரவேற்பு
அளித்ததன் காரணம் என்ன?

உத்திய தேவியும், ஆதம் பகத்தும்
இத்தியாவினோடு கிண்குறை அமெ
ரிக்க ஜனங்கள் உலகத்து செவ்வெழுந்த
வதற்குக் காரணம்.

“இத்தியாவின் பிரதம மந்திரி
என்ற நூதனரின் மாரத்திரமகன்,
கோடிக்கணக்கான ஜனங்களின் குப்
பத்த நிலை என்ற நூதனரினும் உள்
களை வரவேற்றிருக்க, அமெரிக்கர்கள்
என்றும் இத்தியாவின் கண்ணை
யான தம்பிவனாவனே இருந்து வரு
வாரிகள்” என்று கூறி அமெரிக்க
ஜனாதிபதி ட்ரூமன் பண்டித ஜனாநி
தாச் தேருவை வரவேற்றார்.

“தங்கன் இத்தியாவுக்கு மாரத்திரம்
தலைவர் அகா, உடைம் குறுவதற்கும்
தலைவர், உடைத்தின் சாரதானரும்
கரிட்டாரும் ஏற்படுவதற்கு மானிட
வர்க்கம் தங்கனும் போன்ற மகா
மேதாவனான தலைவரின் உதவி
வாயோ தாடி திறந்து” என்று
தான் பிரயங்கனில்கோ தலைவர் ஜனா
நிதாக்கஜிதாயப் பாராட்டினார்.

“மகாத்மா காந்திக்கு அடுத்தபடி
யாக உடைத்தின் தம்பிதிருப்பப் பெற்
துள்ள இத்தியாவின் பிரதம மந்திரி
யும், குரியத்தத்தது கோடி மக்களின்
தலைவருமான ஜனாநிதாக்கஜிதாய
வரவேற்றிருக்க” என்று தீய்யாரிக்
தாதிதங்கள் என்பது கிட்டம் துவக்
களின் சரிவில் தீய்யாரிக் மேயர்
மரியாதை செய்து உபதேசித்தார்.

அமெரிக்க சர்க்கார் தலைவர்கள்,
ராஜதந்திரிகள், முதலாளிகள், மகத்
தொழில் தீயுணர்விகள், சிவகலை
சாலைகள், கவிதை, ஜனாநிதாக்க,
பத்திரிகையினர், விவரவிகடன்
மாணவர்கள், குடித்தாதம் முதலிய

மாந்தருக்குள் ஒரு ரெய்வம்

23. காச்சி விசாணை

மௌலா ஒரு முகம்மதீ கதரி யானவன். பற்றி மகாத்மா எழுதிய எட்டுகாவியம், "அலி ரோதாக்கன் இனி யிரியாத இரட்டையர்கள். அவர்களைப் பிரித்த கைக்க முடியாத. ஆகையால் முகம்மதீயைக் கதர சேய்விகன் ஷயக். கலீலையும் கதர சேய்கே நீ வாரிகள்!" என்று குறிப்பிட்டிருந்தான். இது உண்மை என்பது இரண்டு நாட்க் குள் தெரியவந்தது.

மௌலா முகம்மதீயை விசாண் பட்டினம் மாநிலத்திலே, கதர சேய்தது ஒரு காலத்திலிருந்தான். 176 பந்து மேற்படி 107, 108 பிரிய இரயின் வழக்குகள் வரபன் வரங்கப்பட்டன. அந்த ஆண்டிலே சாச்சிவிக்குத் தந்திருந்த வரங்கப்பட்ட. மௌலா முகம்ம தீயை பிரிந்தும் கதர சேய்த சாச்சிக்குக் கொண்டு போனார்கள்.

அந்த தேதியில் இந்தியாவின் பக பகுதிகளிலும் இருந்த மௌலா ஷயக் அலி, டாக்கி, கையுடன் சென்று, பிரிஞ்சாம் றஜாஜிக், மௌலா கிளர் ஆம், மௌலா ஹுசைன் ஆம், ஷயக் குரு சாதா பீட சங்கராச்சாரியர் ஆய்வார்களையும் கதர சேய்தார்கள். எம்மாவையும் சாச்சிக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தார்கள்.

இப்படி அவர்களை வேங்காம் சாச்சிக்குக் கொண்டுபோனதில் காலாமைவ்வை வேங்கும், தூண் மாதம் 61 சாச்சி யில் அவை இந்திய கோபத் மகாநாடு லாடபெற்றது. அந்த மகாநாட்டுக்கு மௌலா முகம்மதீ தலைமை வந்தே தான். இந்த மகாநாட்டில், அதுவரை சாச்சிசையில் சேய்திருந்த தீர்மானங்களை வேங்காம் விடக் கடுமையான தீர்மானம் ஒன்று சீதறியவந்தது.

"கோபத் விஷயமாக பிரிட்டிஷ் சர்க் டர் தீதி வழங்காதபடியால் இனிமேல் மதப் பற்றுவவ் சந்த முன்வீறும் கான்

வத்திம் சேவை சேய்வதும், கான்வத் தக்கு ஆன் சேய்ப்பதற்கு உதவி சேய்வ தும் மரக்க கிரோதமாகும்" என்பது சந்தத் தீர்மானத்தின் கருத்து.

கன்வத்தாவிலும் நாகபூரிலும் சீதற யேறிய ஷூதரையானமத் தீர்மானத்தின் கான்வ சேவையைப் பற்றிக் குறிப்பிட வில்லை. கான்வத்திம் உன்னவர்களை வேங்காம் விடம்படி சேய்வதற்குக் காலம் வரவில்லை என்று கருதப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல, மற்ற ஷூதரையானமத் திட்டங்களை வேங்காம் பிரிட்டிஷ் சர்க் டர் ஒருவேளை அலட்சியமாகக் கருதி விட்டு வைக்கலாம். ஆனால் கான்வ சேவையை விடவேங்கும் என்று சோக் லும் உடனே மிகக் கடுமையான அடக்கு முறை தொடங்குவார்கள். அதுதான் உண்மையான இப்படி சீருக்குமென்று கனடப்பது ஷயன். ஆகையால் அதைக் கடைபிடித் தீர்மானம் வைத்துக்கொள்ள வேங்கும் என்று மகாநாட்டிலும் மற்றத் தலைவர்களும் கருதினார்கள்.

ஆனால் முன்வீறத் தலைவர்கள் அவ்வளவு தூரம் பொறுமைவைக்க கடைப்பிடிக்கத் தயாராவில்லை. "முன்வீறிகள் இனிமேல் பிரிட்டிஷ் கான்வத்திம் சேய்த சேவை சேய்வது யாவும்" என்று சாச்சியில் தீர் மானம் சீதறியேற்றினார்கள். அத்துடன் சீதற விடவில்லை அகாமவத்திம் அக் கொளையில் முந்தைய காலம் பாட்சாவின் தலைமையில் புதிய துருவி அராம்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. அந்த அல்கோரா அராம்க்கத்துடன் பிரிட்டிஷ் சர்க் டர் சேய்த கொடுத்தான். "இந்திய றுன்வீறிகள் உடனே டிட்டாறுப்படி இலக்கம் தொடங்கி இந்தியாவில் புரண சந்திரித்த சந்தா யிக்க வேங்கும்" என்றும் ஒரு தீர்மானம் சீதறியவந்தது.

இந்தத் தீர்மானங்கள் சீதறியவறிய சாச்சி மகாநாட்டுக்கு மௌலா முகம் மதீ தலைமை வகித்தான். தமது தலைமை வகாரின் மேலேகறிய கருத்துக்களை

கண் குடிக்காரர் :— தேற்ற
நீங்கள் சபாநியை நடத்த கட்சி
செய்துப் போய் விட்டு வந்தீர்கள்
போலிருக்கிறது!

மற்றவர் :—எப்படி அதைக் கண்டு
பிடித்தீர்கள்?

கண் குடிக்காரர் :—காலியேயுத்தப்
புதிய பூயைப் போட்டுக் கொண்
டிருக்கிறீர்களே!

அவர் வெளியிட்டார். மௌலானு அவசரத்
தில் முறையவர்கள் செற்படி தீர்மானம்
களை ஆரோக்கியப் பேசினார்கள்.

இவ்விதம் இராஜாஜித்யைப் பிராரம்பம்
செய்த காரணத்துக்காரையே மேற் கூறிய
சுருதியவர்களும் பல இடங்களில் கதை
செய்யப்பட்டுக் கார்த்தியின் கிராஹைக்
காகக் கொண்டு போகப்பட்டனர்.

கிராஹைக் கார்த்தியின் மௌலானு
முகம்மதின்மையப் பிரிந்து சென்றாக்கு
வந்து சென்றார். மௌலானுயின்
மனையவரான பீதம் முகம்மதின்மையும்
மகாத்மாவின் சென்றாக்கு வந்தார்.
அதி சோதனையில் மிக்க மதவாதவாதம்
உள்ளவர்கள். ஆகவே பீதம் முகம்மதின்
இஸ்மாயீலிய வழுக்கப்படி கோஷா
முகதையை அனுப்பினார். முகாபி
இஸ்மாயீலிய வழுக்கப்படி பதப்படுத்தினர்.
இப்படிப்பட்ட கோஷாப் பெண்ணின்
தமது கணவர் தொடங்கிய சென்றாவத்
தாய் தொடர்ந்து நடந்த வேண்டும்
என்று சுருதி மகாத்மாவின் சற்றுப்
பிரயாசம் செய்வார்.

சென்றாவத் தீர்ந்ததும் காந்தி
ஜிக்கு மௌலானு முகம்மதின் கார்த்தி
தீர்மானம் காரணமாகக் கதையாண்டு
என்றும் செப்தி விடைத்தது. அன்று
மாணியில் சென்றாவத் கடற் கதையில்

மாபெரும் பொதுக் கூட்டம். இது சமூத்
திரத்தின் கதையில் இது சமூத்திரம்
திராடிருந்தது. மகாத்மாவும் பீதம்
முகம்மதின்மையும் கூட்டத்துக்கு வந்தார்கள்.
மக்களின் ஆயோத்தையும் பரபரப்பை
யும் சென்றாவத் மூடியது. ஆதலாசம்
கொஞ்சம் அடங்கிய பிறகு மகாத்மா
காந்தி பேசினார். பேச்சின் ஓய்வோடு
வார்த்தையும் தீர்ப்போதியைப் போல்
கடர் விட்டது. "மௌலானு முகம்
மதின்மைய காந்தி குற்றத்துக்காகக் கதையா
ண்டுக்கொண்டு அதே குற்றத்தை காண்
இப்போது செல்லப் போகிறேன்!" என்று
காந்தி மகாத்மா கூறியதும் அப்போது
திராடிருந்த விட்டக் கதையாகக் கதையா
ண்டுக்கொண்டு சென்றாவத் விட்டாயிற்று.

கார்த்தியின் மௌலானு முகம்மதின் அதி
சொன் பிரயோசம் சென்றாவது, அதையே
மகாத்மா காந்தி வார்த்தைக்கு வார்த்தை
சமையக அந்த மாபெரும் கூட்டத்தில்
சென்றாவது. கார்த்தி தீர்மானங்களின்
வாசகத்தையும் எடுத்துக் கூறினார்.

"மௌலானு முகம்மதின் செப்த குத்
தந்தகார்த்தியைச் செய்து விட்டேன். என்
தையும் என்னுடைய கதை செப்திக்கும்!"
என்று காந்தி மகாத்மா.

பொது மக்கள், "இதயல்வகை இரே
கம்? இதயல்வகை சோதனா பாவம்!"
என்று என்னுடைய விபர்த்திகள். நம்
முகமைய அருகாமச் சோதனையும் சோஷ
மைய முகம்மதின் அதிசய மகாத்மா
காந்தி ஆகிரித்து செப்தி மௌலானுக்
குணம் மக்களின் பரபரப்படுத்தியது.

பிறகு சென்றாவத் கடற் கதையில்
தொண்டர்கள் கொண்டு வந்து குறித்
திருந்த மகாத்மா சென்றாவத் விதேஜத் துணி
வோக்கு மகாத்மா தீர்மானித்தார். கூட்
டத்திலிருந்து ஆகிரித் கதையாகக் கதையா
ண்டுக்கொண்டு நம்மின் மேலிருந்த விதேஜத்
துணிகளின் கொண்டு வந்து தீயியே
போட்டார்கள். அத்தனை பெரிய துணிக்
குறியையும் அதை மணி கதையில் எரித்து
செய்யப்பட்டது.

சென்றாவத் கடற் கதையில் மகாத்மா
மேற் சென்றாவது பெரிய செப்தி கதையாக்
கும் பரபரப்பை. காந்தியின் காலா மக்க்
களின் இருந்த தோல் தரிசுவர்கள்
"மௌலானு முகம்மதின் செப்தி குத்
தந்தகார்த்தியைச் செய்தி திருவோம்!"
என்று சென்றாவது.

ஆகவே காந்தியின்மையும் மற்றும் இப்படி
பிரயோசம் காந்தியின் தரிசுவர்களும் கூட்டுக்
கதையாண்டுக்கொண்டு போட்டு அட்டோபாய்
கூட்டு வித்தியாபவாத வகுக்கப்பட்டார்.
கண். அட்டோபாய் கீழ் "யங் இத்தியா"
வில் மேற்படி வித்தியாபவாதம் கதையாண்டு
தந்தையும் பிரகடிக் கப்பட்டனர்.

தேவகோட்டையில் ஒரு நாள்

கூபன் சிறித்த முகத்த
டன் மந்திரியின் அருகில்
வந்த கிண்டான்.

"யார் இது?" என்ற
கேட்டார் மந்திரி.

"கூபன் என்பவர் அறி
முகப் பந்தத்தில் கொள்ளப்
பெற்றார்" என்றான் கூபன்.

"சரி, அறிமுகப்படுத்திக் கொள்!"
என்ற சொன்னார் கல்லி மந்திரி.

"என் காரி, தன்னுடையச் செட்டியார்
மகன்; ஊர் கிளையட்டி" என்ற அந்தப்
பாகன் 'பலீர்' என்ற பதில் சொன்னான்.

"தன் யார்?" என்ற கேட்டார்.

"இவ்வாறு? மந்திரி!" என்ற சொல்லிக்
கொடுத்த கொண்டே கூபன் அவரைப்
பிடித்துக் கொண்டான்.

மந்திரியும் அந்தப் கூபனைத் தங்கு
மேலே உயரத் தடுத்த தன்னுடைய உத்
சாகத்தைக் காண்பித்தான்.

மந்திரியும் கத்திவந்த பூமியி குட்டி
யன்னா தம்பன் அங்கே சும்பாக்கி
கொட்டிப் பட்டினியில் ஒன்றை மெத்தக்
கொடுத்தான். "இது யார், தெரிந்ததா?"
என்ற கேட்டார்.

"பலவர்கள் மரணமாயி. மெது 'மரண
கொண்டான்' யினால்" என்ற கூபன்
கொண்டே பதில் சொன்னான்.

இன்னொரு கூபனைக் கூப்பிட்ட
கேட்டுரு பத்தரைக் கொண்டே, "இது
யார்?" என்ற கேட்டார் "கெடு" குசிரியர்.

"கெடு" குசிரியர் மரணமாயி. மெது
தொத்தத் தங்கு" என்றான்.

"மரணமாயி என்ற உட்படி சொன்னான்?"
என்ற கேட்டார்.

"மெதுப் கன்னாடி போட்டிக் கொண்
கொடுத்தோ?" என்ற சொன்னகிட்டுப்
கூபன் 'கெடு' என்ற சிறித்தான்.

இப்படியாக அங்கிருக்கும் எந்தக் குழ்
தையைப் பார்த்த எந்தக் கொண்
கொட்டி 'பட்டி, பட்டி' என்ற பதில் சொன்ன
குசிரியர்.

இந்தக் கொண் பட்டியும் முடித்ததும்
சிறித கொண் கன்னாடி போட்டிக்
குத்தகைகூடம் கிளையட்டி. ஒரு குழ்
தையின் கையைப் பிடித்த அகர் தம்பி
கத்திவந்த. மந்திரை குத்தகையை 'கெடு'
கொட்டி' தக்கவத போய் முடிவில் தக்கி
குசிரியர், கொடுத்த குத்தகையை உயரமான
இடத்தில் உட்கா வைத்தக் கொடுத்தி

"தம்பி! உன் பெயர் என்ன?"

கொண்டான்.

"கொண், அப்பா!"

கொண்டான்.

"என்ன, போய் மட்டியா?"

கூபன் தங்கைய குட்டிவந்தான்.

"இது என்ன கன்னாடி?" என்ற
கேட்டேன்.

"அதென்னாம் ஒன்றையினால்; உங்களைப்
பார்த்துடன் சங்கொண்டிருக்கிறேன். கொண்
கொண்ட பழகிவந்த என்னவாம் சரியாய்ப்
போய்க்கொண்ட" என்ற பதில் சொன்னான்.
கூபனின் தம்பிவந்தான்.

பத்த கூபன் கூபன், இரண்டாவது
பாரம் படிக்கும் கன்னாடி இப்படித் தன்
கொண்ட பட்டியை என்ன படிப்பு கொண்டிக்
கொடுத்ததன் என்ற கன்னாடி கொண்டிக்
கொண்டே கொடுத்ததன் பார்த்த ஒரு
அகர்ட்டி சிறிப்பித் சிறித்த கைத்தொழை.

இது கொண்ட சங்கொண்ட பட்டியினால்
அகர்ட்டி கொடுத்தகொண்டதன் இருக்கிறதன்.
கொண்டிருக்க கன்னாடி கிண்டிவந்தே கொண்
பார்த்த கொண்டிவந்த குத்தகையை அகர்
கொண்ட தகைகொண்ட கொண் கொண்டதன்
குசிரியர் கொண்டிக் கொண்ட கொண்ட
கொண்டிக் கொண்டதன்.

இந்தக் கொண் கொண்டதன் கொண்டதன்
குத்தகையை எந்தக் கொண்டிக் கொண்ட
தன் 'பலீர், பலீர்' என்ற பதில் சொன்ன
குசிரியர். பரிவாதிக் கொண்டிக் கொண்ட
கொண்டதன் தக்கிவந்தான். தக்கிவந்த என்
கொண்ட பட்டியை கன்னாடி கொண்டிக் கொண்டிக்,
ஒன்ற கூபனுக்கு உட்பட்ட குத்தகையை
என்னுள் என் முடிவாததான். அகர்
கொண்ட மந்திரி கொண் கன்னாடிவந்த அகர்
கொண்டதன் "கெடு" குசிரியர் அகர்
கொண்டதன் இந்த அப்பத்தகை கொண்டிக் கொண்ட
பிறகு கொண்ட இரண்டாம் முடிவாததான்?

கொண் இரண்டாம் உயரமுள்ள கொண்
கொண்ட மந்திரி கொண் குத்தகையை
பார்த்தக் கல்லி மந்திரி கண்டிட்டார்.

கல் சொல்லிப் பந்த போல் பிடித்தார். திணைபு ஆட்டம் கொண்டு எதிரே ஊதிவி சத்தம் போட்டுக் குழந்தைகளையும் அப்படிச் சத்தம் போடச் செய்தார். நெருத்த குழந்தைக்கு ரேஷ்யூப்ஸ் மான குட்டிக்கு. அதற்குள் எல்லாம் குழந்தைகளும் அவரைச் சுற்றிக்கொண்டு, "என்னைத் தக்கிச் சத்தம்மோ! என்னைத் தக்கிப் பிடி புண்டோ!" என்ற கனம் மந்திரியின் மிரலாடுவதற்குப் போட்டி போட ஆரம்பித்த மிட்டை.

மிரலாட்டி முடிந்த பிறகு குழந்தைகள் எல்லாம் கரிசாடாக வித்த கொண்டு "அச்சமிங்க! அச்சமிங்க!" என்ற பாதிசின் பாட்டைப் பயிங்கமாய் பாடிச் சாண்பித்தனர். பெண் குழந்தைகள் கம்ப எய்யபணம் பாடலையும் பாதிசர் பாடலையும் பாடிச் கொண்டு கும்மி அடித்தனர்; கொலாட்டம் போட்டனர்.

இந்த ஆள் பாடல் கேளிக்கை முடிந்த பிறகு அந்தச் சிறுவர்களின் ஒருவரைக் கப்பிட்டு, "உனக்குத் திருக்குறள் தெரியுமா?" என்று கேட்டார் ஒரு டாக்டர்.

"ஓ, தெரியுமே! இதுதான்!" என்ற சொல்லி ஒரு குறளைக் கொண்டுக் கப்பயன்.

"கம்ப எய்யபணம் தெரியுமா?" என்று கேட்டு ஒரு கூப்பிளப் பந்தத் தேட்டர் ஒரு பிரமுகர்.

"இதுதான் கொங்கிதேம்!" என்று கம்ப எய்யபணம் பாடல் ஒன்றை சொத்தேதே பாடிச் சாண்பித்தான் அந்தக் கூப்பயன்.

இது போல் கவிதை, கணிதம், சரித்திரம், புரோகம், விஞ்ஞானம் போன்ற எல்லா விஷயங்களிலும் அக்குள்ள குழந்தைகள் மட்டிக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள்.

அவர்களுடைய கேட்டுக் காத்தாத்தை என்னி என்ற விவந்த கொண்டிருந்தபோது, "பாண்டியன்!" என்ற பாண்பொடிப்பட்டார் ஒருவர்.

பிணைபு முறக்கி மிட்டம் கொண்டு ஆணாபாணமாக ஒருவர் கந்த சித்தம் போடுகிறார் என்று கனம் சந்த முத்தம் பார்த்தேன். "என்?" என்று கேட்டுக் கொண்டு ஒரு சிறுவன் கந்த சிங்கன்.

ஒருவரின் கருத்துக்கு முந்திய பழைய காலியாசிய முத்தொண்டியாத்தி விருத்த

ஒரு பாடலையும், கம்ப எய்யபணத்திலிருந்து ஒரு பாடலையும் அந்தச் சிறுவன் பாடித் தடக் கணக்கி ததையப் பாடிச் கம்பியா கப் பெரி விசக்களும் கொள்ளுடன், "ஆகா! என்ன அருமை! இவர் கீர்பாண் கப்பந்தான்!" என்ற சொல்லி கரக்கன் கெடுவதும் விவந்த பாண்பட்டினும்.

கடைசியில் குழந்தைகள் எல்லாம் தமிழ் கட்டு கசுத்தப் பாடலான காலிய செத்தத்துப் பாடி 'தே திரித்!' என்ற சொல்லி கணக்கினர்.

மேற்படி கிண்கிணர் எல்லாம் கொன்ற மாதம் 30-i தேதி தேவ கொட்டையில் கட்டி தமிழகப் பன்னியர் சமுதாய ஆண்டு கிதாவிங் கந்த கொங்கத்தாகக் கவி மந்திரி கனம் பாதகிமணனும் 'கவி' ஆசிரியரும் சென்றிருந்த போது அமராவதிப் பஞ்சு மகிழ் இவ்வத்திங் கட்டித்த.

தேவகொட்டை தேவகொட்டை பாடி விசக்கித்த என்ற கொங்கிகென்றும். தமிழகப் பன்னியர் ஆண்டு கிதாப் பந்தத் தேவகிதாவிங் கனம் போககி கொணா கலாக இருந்தது. கேட்டியர் கட்டியர் பிரமுகர்கள் கெடுவதும் தக்கன் குடுப்பக் கட்டிங் கந்த குதகைத்தடன் கடிவிகுத் தாக்கன். பந்த கால்கன் எல்லாம் "இளைய தமிழிங் பாடி இளாக் கணைய ககர்ப் போம்" என்பது போன்ற காரகக்கிளப் போதித்த போதுகிளாக் கமந்த பெருமை

தேவகொட்டை தமிழகப் பன்னியர் சமுதாய ஆண்டு கிதாவிங் கிண்கிணாக நடவகாக கப்பயோசிடம் பாடிப் போத்த குதகைத் கார

யோடு கின்றது. தமிழகத்தை காப்ப பதற்கு அரும்பாடுபட்ட சாறுவர் அன்றைய மலை செட்டியாரின் திரு உருகப் படம் தமிழகப் பள்ளி ஆண்டு விழாவில் கூடியிருந்த ஆயிரக்கணக்கானவர்களைப் பார்த்து ஆதர்ப்புறவது போல் கம்பீரமாகக் காட்டு தந்தது. மேலே ஆதர்ப்பு உடையதும் திங்கள் உடையதுமீன் திரு உருகம் சாட்டரத உடையதுப் பெருமாளே விழாவில் கலந்து கொண்டிருப்பது போன்ற பிரயஸை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

இவைகளை எல்லாம் பார்த்தபிறகு கைச் சரு கருகத்திலுக்கு மூன்றாம் தமிழக இயக்கம் ஆரம்பித்த சமயம் இருந்த தமிழ்ச்சே பன் மகத்தியமில் நோன்றியது.

“என் காரி? உங்கள் தமிழ் இவை எல்லா இருக்கிறது?”

“என்றும் தானிருக்கிறது.”

“ஆகும்; தமிழ்ச்செய்தம் எங்கெதிர்த்தோ? பாட்டு மட்டும்தான் தமிழில் மட்டே வெள்ளை? கையாவி, கம்போலி எவ்வகைக் கூடத் தமிழில் மட்டே வெள்ளை?”

“பாட்டுக்களை மட்டும் தமிழில் பாடினும் போதும். எவ்வகைத் தொழிலிலேயோ இதை பாடினாலேயேயோ பாடி ஆகியும் செய்யலாம்!”

இப்படி பெல்லாப் பேசிக் கேள்செய்த கொண்டிருந்த சமயத்தில் நேரு கோட்டையில் தமிழக மகாசபை நடத்தினார்கள். அப்பொழுது ஆரம்பித்த தமிழகப் பள்ளி நான் காலொரு மேனியும் பெருந்தொரு கண்ணமுமாக கலந்து இந்த நகர சபையுத ஆண்ட விழாமைத் தெய்வம் கொண்டிருந்தது என்பதை கிண்கிலும் போது என்னுடைய நோக்கம் கிண்கிலுயர்ந்தது. எல்ல வேலைபாடுக் கூட்ட வெருக்கமில் என் நோன் மீதம் கிண்கிலு உட்கார்த்திருந்ததன் விழாப் பந்தங்கு ஆபத்த கால்கிலும்.

இன்று பெல்லாப் இவிய குரலில் உடவுன் கூடித்தப் பாடி விழாமை ஆம் மீதது கைத்தாக்கம். உடவுன் கூடித்த குடித்தவுன் தமிழகப் பள்ளியின் மகாசபை கையர் சாலு பேர் கிண்கிலுதேய் கையபொது மயித்தந்தர்கள்.

தமிழகப் பள்ளி கிண்கிலு கையன் திண்கிலு ஸ்ரீ மகாசபைக் செட்டியார் சம் பிரதம குரலில் விழாவுக்கு வந்திருந்தவுகளை பெல்லாப் கால்குத்தப் பேர்விட்டி, கங்கி மந்திரி கைம் மாதக பேரன் அகர்வை விழாவுக்குத் திண்கிலு கங்கி கும்படி வெண்டிக் கொண்டார்.

தமிழகப் பள்ளியின் மதுரகது ஆண்டு அறிக்கையை கிண்கிலு தரிசு கையத்தில் ஸ்ரீ பாலகண்பிரமணியம் மடித்த குடித்த மீதகு, கால்கியதிரி ஸ்ரீ க. ஆர். அருணாசலம் கூட்டத்தில் மதுர சத்தந்த அடக்க குரல்கு. குரலில் சத்தந்தக் கொண்டார். தமது செல்ல வேறுமென்ற வெண்டுகு; அட்குதம் கோபமாகக் கத்தினார். கைமில் அறிவை நோன்றியில் கத்தாது போட்டார். ‘கைம்’ரும் கஞ்சகமில்லாமல் அகர் கதிர்பத வெல்லாம் ஒளி பாய்வித் தான் பார்த்தது. ஒன்றையுமே வட்சியம் செல்லாமல் அந்த மடபெரும் கை கைக வெண்ட சத்தம் போட்டி கொண்டே இருந்தது. ஸ்ரீ அருணாசலம் அலத்தப் போய், “கங்கி ஆசிரியர் இந்த விழாமைத் தொட்டி கைப்பார்!” என்று அறிவித்த விட்டி, தாம் ஒருகாலகது சத்தம் போட்டாம விருக்கமாம் என்ற கைப்போ என் கமே, உட்கார்த்த விட்டார்.

“கங்கி” ஆசிரியர் விழாமைத் தொட்டி கைத்தப் போ ஆரம்பித்ததாம் கேடுகுரு கையகது சத்தம் கையில் மதுரத்தது. கைககவெண்ட கிரிப்பும் கால்குது ஆ கால்கும் மந்த கைகார் சத்தங்கிலையும் கூட்டிவிட்டது. தமிழக இயக்கம் நோன்றிய கால்குத்தமயும் நேருகோட்டையில் கூற்ற குரககது தமிழக மகாசபைக் கிரிப்பும் பந்தியம் கங்கி ஆசிரியர் கிண்கிலு விட்டி, அந்த மகாசபைக் பயகுரத் நோன்றிய தமிழகப் பள்ளி அகட்குதிருக் கும் குன்றோத்தந்தகம் கத்தித்தத் தமது மயித்திரிமைத் தெரிவித்தக் கொண்டார். ஸ்ரீ க. ஆர். அருணாசலம் அகர்வரின் இடை விடா முயற்சியை விபத்த பாரட்டினார்.

மீதகு, விழாத் திண்கிலு மாதகமேன் பேர்வினார். மகாசபையும் தமிழும் கலந்த சங்கிதம் போடப் பேர்வினார். தமிழ் சங்கிதத்தில் உயர்கையும் தமிழ்ச்செய்தம் தெய்வம் தந்த தண்ணையம் பாரட்டியக் கூறினார். தமக்கு எங்கெதிர்தின் கண்கிலு கைப் பந்தித் தெரிபாடிதான்றம் ஆனால் சங்கிதந்தது அணுகிக்கத் தெரியம் என்றம் கொண்டார். “இந்தத் தமிழக சப் பள்ளிக்கு எங்கிறத் திண்கிலு கங்கி கும்படி செட்டியாரைவிட அருணாசலத்தின் குரல் பும் கைப் கா, கைகாரின் அகர்ந்தான் கையம் என்ற கிண்கிலுதம்” என்ற கொண்டிவிட்டி, “குரத்தாலை நூத்த கயத கையின் கிண்கிலு ஆர்க்கிதையக கைக்க வென்றம். அதககது அகர்களுக்குப் பாசு கிண்கிலு கையம் பார்த்தக் கொண்ட வெண்

வும் என்ற எங்கள் ஸ்தலம் சொத்துக்கள். இந்தத் தமிழகைக் குழந்தைக்கோ எழு வபத பூர்த்திபாதி விட்டது. ஆகவே இது பாவனிடத்தையே எங்கள் தாண்டுகிட்டு. இனிமேல் இந்தத் தமிழ் இனம் பன்னி ஸுப்பந்தி கையாட்ட வேண்டியதில்லை” என்ற உரி அபந்தர்.

அடுத்ததே போல் தமிழகைப் பன்னி மாணவிகளின் உடனம் கையெறும் என்ற அறிவிக்கப்பட்டது. உடனே அங்கே போய் பின் நிரா கிவந்தது. தமிழகைப் பன்னி மாணவிகளின் உடனம் ஆரம்பலித்தது. உடனம் ஆகிய எங்கள் மாணவிகளும் என்னுடைய ஆதனங்கள். எனினும், குத குதப்பான முகத்தோற்றத்தைக் கொண்ட 1111 பன்னும் குழந்தையின் விதவிதப்பான உடனம் சகப்போலின் உக்கத்தைப் பெரி தம் கொண்டு கொண்டது.

உடன அங்கம் முகத்தே பிறகு ஸ்ரீமதி குட்குயம்மாளுக்கு அம்மாள் தேர்ச்சி பெற்ற சிவ தமிழகைப் பன்னி மாணவர்களுக் குப் பரிசாக வழங்கினார். முடிவுகையாக அங்கம் பெரிய பெரிய தலையின் அப்ப உக்கப்பாண்டு ஒருபத.

ஸ்ரீ சா. மீனாசன் தமிழகைப் பன்னி மாணவிகளின் தமிழகைப் பன்னி கட்டிட கித்திரைக் காரைக்குடியில் உட்கும் உதவி உடனம் கச்சேரிக்கு எம்மேலும் தரணமாய்ப் பொருள் உதவி செய்க வேண்டும் என்ற கேட்டுக் கொண்டார். “காரணமாகக் கொடுக்கலாம், ரூபாய்களாகக் கொடுக்கலாம், கொடுக்கலாம் கொடுக் கலாம், செக்குகலாகவும் கொடுக்கலாம்!” என்ற அவர் சொன்னார். தமிழகைப் பன்னி ஆண்டு விதா இனிது முடித்தது.

தமிழகைப் பன்னிக் கட்டிட கித்திரைக் காரைக்கும், ரூபாய்களும், செக்குகளும் ஸ்ரீமதி கொடுத்தாள் போதமா? கொஞ்சம் மாணவத் தரணமாகத் திறந்த தங்கம் கட்டிகளாகக் கொடுக்க வேண்டும். உதவி யும் உக்கன்கலையும் உக்கன்கல்கள் கட்டி டவேகட்டிக் கொடுக்கலாம், இருந்தாலும் கட்டிட உதவி உடனம் காரைக்குடியில் உட்கும் போன்ற மந்த விடத்தின்.

கூடலில் ஒரு குடிகளான கிதப்பத் தைத் சொல்லிட வேண்டும். மகனின் இவ்வதில் ஸ்ரீமதி மாணவகல்வி அம்மை பார் அங்கம் செய்கிறார் அருமையான காரண கையாண்டு பற்றித் சொல்லியாக வேண்டும். அதிலும், அவர்கள் செய்கிறார் கேட்கு (சாதி) மாப் பட்டு இருக்கிறதே, அதை எனனும் உட அக்கனடி என்னுள் செய்கிறார் முடியாத!

அக்கனடி என்ன கையாண்டு சாப்பிட்டு வாரும் குழந்தைகள் குதகலமாக இருப் பதற்குக் கேட்கலாக வேண்டும்?

இந்த மகனின் இவ்வதில் கவிமணி ஸ்ரீ க. கே. சி. அவர்கள் சொல்லுதபோல் பாதாப்போன பீட்டை இவ்வாறு பாட புத்தகக் கொடுமை இவ்வாறு. அவற்றக்குப் பதிலாக டாட்டர் மாண்டுகோரி அம்மைபா ரின் முதிர்ந்த அனுபவத்தின் கட்டுப்பாட்டைப் பின் பற்றிப் பன்னிக்கடம் உட்கப்படு தெது. இந்த அருமையான தொண்டை அரும்பாடி பட்டிச் செய்த வரும் ஸ்ரீ ஒரு கப்பா அக்கனடியும் அவரது அருமை மனைவியார் ஸ்ரீமதி மாணவகல்வி அம்மை பார் அவர்களைப் வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

திருவையாறு திருவிழா

திருவையாறு ஸ்ரீ தியாகப் பிரம்ம மகோதராவத்தின் வாராறு

கோட்டு ஸாத்தியம் ஸ்ரீ துளையப்ப பாகவதர்

* உ த ரு த *

அடுத்த “கவதி” இதழிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது

மயிலம்பட்டி வாத்தியார்

எஸ். டி. சூரிவாசன்

கோடத்தர் சலிசுன் ஸட்டப்பட்டிருந்த கடிவாரம் பன்னிரண்டுகத்தற. கோங் கை லுளியன் பின் தொடா, தோளின் ஸட்டிய பந்தம் கையன் கீட்டுக்குள் ஓடி கத்தாம் சரோஜா.

"அம்மா! அம்மா! இந்தப் புதப் பன்னிக்கடம் சொம்பு என்று இருக்கு அம்மா! நெட் ஸட்டர் கார் சொம்பு கைகார்! கை கைபெல்லாம் சொம்பு அம்மா! சித்திரம் சாதம் போடு. மறபகடம் இரண்டு ஸட்டிடுகெல்லாம் பன்னிக்கடம் போட னாம்" என்ற சலிவாசன் சொங்கிக் கொண்டு சரோஜா தோளின் ஸட்டிக் கொண்டுள்ள கையா எடுத்தக் கடத்தில் ஒரு லுளியின் கைத்தலிட்டுச் சையல் டெடுக்குப் போல் சாப்பிட உட்கார்ந்தான்.

பட்டணத்தில் இருந்த கையின் பன்னிக்கடம் போகதற்கு அருது சொங்கிருந்த சரோஜா, இந்த ஸட்டிடுபுதத்தப் பன்னிக்கடத்தைப் பற்றிச் சொம்பென்கை சொங்கிக் கொண்டு கத்தற சலிவாசனுக்கு சலிவாசன இருந்தற. உன்னை சொந்த அகலுக்குச் சாதம் பரிமாறி கிட்டித் தன் கைகார் இருந்த அகலுக்குச் சொங்குள்.

"என்கு! சரோ பன்னிக்கடத்திலே இருந்த மற்ற சாப்பிட்டாஃ! அகலுக் கப்பிட்டி சமசாரம் என்னுண்டு கோலுக்கேன். இனிமேல் தினம் பன்னிக்கடம் போடப்பெருகாம். இந்தப் பன்னிக்கடம் அகலுக்கு சொம்பு பிடிச்சிருக்காம்"

மற்ற சலிவா சொங்கி லுளியுதற்கும் சரோஜாவுக அக்கு ஓடி கத்த கிட்டான்.

"என் சரோ! புதப் பன்னிக்கடம் கப்படி!" என்ற கோட்டான் சேதாரமன்.

"சொம்புக்கு திருக்கு அப்பா! நெட் ஸட்டர் சொம்பு கைகார் அப்பா!" என்ற சொங்கிக் கொண்டு அப்பாவின் பக்கத்தில் போய் உட்கார்ந்தான் அகன். பெத் ரெட் திருகலும் சித்திக் கொண்டு "சரி! கீ இன்னிக்கு என்னென்ன கத்தண்டே?" என்ற கோட்டான்.

"ஒன்று, சொங்கு—படம், பட்டம்—சாய் கை! அந்தக் கை சொம்பு என்று இருந்தற அப்பா! இன்னிக்கு மத்தியானம் இன்னொரு கை கை சொங்கிறோடு சொங்கி திருக்கார் அப்பா! நெட் ஸட்டரே என் கொலுக்கு கார்" என்ற மறபகடம் தன் பன்னிக்கடத்தைப் பெருகையல் சொங்க லுளியித்த கிட்டான் சரோஜா.

சலிவாசனுக்குச் சட்டென்ற ஒரு கிடிபம் லுளியுதற்கு கத்தற.

"மத்தியானம் இகலுக் கொங்குகிடப் போகும்பொது அந்த நெட் ஸட்டர் கைகார் கைகார், அகலா சொம்பு இகலுக்குப் பிடிச்சிருக்கு. கீட்டுக்கு மற்ற 'பிடி கார்' சொங்கிக் கொங்குபாராண்டு கோலுக்கோ. சலிவாசனு கீடா கலுக்குப் புறப்பட்டல் போததக்குள்ளே எப்பாடு செய்துணம். சரோவுக்கு இப்போது ஆத

[illegible]

அந்த காலத்தின் படை செல்வித
தா கற்போத லோறு க்கையன் செந்த
சென் றிருந்தபடியால் தான் சந்த
கத்திடுங் கெடுகபதால் இருந்த.
செந்தத வினையான் அங்கு ஸீத
யிருத் படல்செல் பந்தத் சென்டெ
க்தான், சென்னின் செல் கைத்திருத்
இவ்ளடு செட்டெக்தெத் கைபதன்
தான் இருக்கிறார் சிவகமல்தான்.

“ஊரே! காப்பி குடிக்காமல் உத்
தட்டியே இதோ கொண்டு வந்திருக்கோம்.
காப்பி” என்ற குரல் வெளியிலிருந்து
பேசுவது. சமீபத்திலுள்ள சாலைக்கு
அது லரிக்கையாக குரல் போல் தோன்றி
வது. அதேநேரத்தில், பெண்ணுக்குத்
காப்பி கொண்டு போய்க் கொடுப்பதைத்
தாராளமாக வைத்தக் கொண்டு அந்த
வட்டிய உபத்திரவங்கள் பார்த்துவிட
வேண்டும் என்ற எண்ணத்தடன்
அவளையுடன் தயவுதான் எவ்வாறு. சமீப
த்திலுள்ள எவ்வாறு ஒருவரை ஒருவர்
ஒருவரை பார்த்துக் கொட்டினார். நிய
‘மி’ என்ற வந்தவருடைய போன்ற பிரா
தட்டியது சமீபத்திலுள்ளது. நிய
மிதித்த விட்டதப்போல் இருந்தது எ
வாளுக்கு. சட்டென்ற எவ்வாறு அவ்வ
மாதத்துடன் வெளியே சென்றவிட்டவர்.

நாயக்கத்தினாலும் தந்த தனம் கொள்
 மன்கிலும் முடியவில்லை; அதோடு தன்
 கொள்கைய முடித்ததொன்றே விட்டுஞ்
 சென்ற விட்டான்.

உள்ளே சென்ற கலியாணக்கு வந்த
கோயிலின்பேரே நான் வணங்குவேன்;
காந்தியடையின் அடிநீர் அடித்திருந்த ஒரு
பெரும் ஏரோத்தம் — ஸாத்தின் அடியின்
மீதிப் பதார்த்த போலிருந்த ஒரு தங்கை

மன சம்பந்தம்—தான் தீவரமாக வந்த
பெரும் வெளிவராத வெளித்தர.

8

[illegible]

தொண்டி அம்ம சேஷன் எம். ஏ. பி. ஸ்ரீ
பெருமாள் அவர்கள் திருநெல்வேலி மாவட்ட
சுற்றுலா மற்றும் தொழில் நுட்பத் துறை
அமைச்சர்.

அமைதிப் தரப்பது தம் ஓடு பெண்
 ஹுக்குத் தம் பிள்ளை ஒருவர் காத்திய
 னை கிழிப்பதா என்ற குறையில் பெண்ணை
 சொன்னார். மேலும் என்ன காத்தியன் ஒரு
 வரும் மெல்காசான் பெண்ணை எவ்வாறு
 தீவிரமே அமைவுக்குப் புகள் சொன்னார்
 சொன்னார் எப்படி சொன்னார்.

திரும்ப சிவனலிங் கீட்டுக்கு வந்த 'தாங்
உண்டு தன் வேலைகளை' என்ற குளித்த
தலை சிவராமன் சிவனாக்குப் படைத்ததை
சொல்லிக் கொடுத்தவிட்டுப் போய் விடு
வான் சாமச்சத்திரம். அரங்கையுடைய விஷ
யங்களைத் தலையிடப்பட்டான். இதைக்காண்ப
சிவனலிங் தங்கப்பருக்கும் தாயாரக்கும்
அனுசரித்தான் அவரது அபிமானமும் மறிய
படி கற்பனையிட்டு.

எனது கட்டிடத்தில் அவர்கள் ஸ்ரீரத்தினம்
சமீபமாக எயர்செலிஸ்ட்ரீட் மையம்
செய்த கைத்தொழில் என்னை என்ற
யெனினும் கருத்தே. கீட்டின் இந்த
விஷயம் பிரத்தியாகம். (மேலும் யதிரை
எயர்செலிஸ்ட்ரீட் சந்தேகமடைந்தான்.
சமீபத்தில் பெட்ரோல் இந்தப் பெர்சனாகத்
தான் சமீப கெட்டதெனினும் அந்த இடத்
தில் சந்தையின் தீவிரமே? அல்லது
அவன் எயர்செலிஸ்ட்ரீட் மையம்.

அருகைய பிச்சைகள் முடிந்தன.
அருகைய நிறுமாத்தக்கு எப்படி
செய்ய ஆய்வித்தார் அருகைய சந்திர.

“இவர்தான் வரம் ஒருதான் உப வரம் இருக்கும் என்பதில் தவறு!”

எந்த எண்ணிய அருளுகைய முத்தின் ஒரு தனி உந்தரம் காணப்பட்டது.

மீதான் சரோஜா பன்சிக்கடத்தில் இருந்த கரும்பொதே தங்கையத் தொண்ட விட்டுக் கொண்டு வந்தான். அவனிடம் கண்ட சிலைக்கு ‘எதோ என்னவோ!’ என்ற தக்கி வாரிப் போட்டது.

“என்ன சரோ? ஒரு மாதிரியாக இருக்கே?” என்ற கேட்டான் சிலை.

“தொட்டாய்! சேந்த சாயந்திரம் கைக்குப் போய்ட்டானாம் அம்மா! எப்போ மறபடியும் திருப்பி வருவாரோ தெரியாதாம். இப்போ பன்சிக்கடமே வந்து இங்கையம்மா!” என்று சரோஜா.

விஷயம் கைகென்ற அநிய எண்ணி சிலை கேலும்சா முனியனாக் கூப்பிட்டுக் கேட்டான்.

“ஆய்க்க, சேந்த சாயந்திரமே நெடும் மண்டர் ஐயா ஒக்கை மாட்டு வண்டியிலே அவர்க் கருக்குக் கொய்ப்டாருங்க! அவர்க் அப்பா சொம்ப சேக்கா இருக்காங்கோம்! கூட்டுவ இருக்கணமாம்! கேலுமைய சாஜிமைய பண்ணிப்பட்டு புறப்பட்டு போய்ட்டாருன்னுதான் சொல்விக்கிடுங்க. எல்லகரு, திருப்பிவருவாரோ மாட்டாரோ?” என்ற தன் கருத்தத்தையும் தெரிவித்ததக் கொண்டே தன் குடிசையை சேக்கிப் புறப்பட்டான் அவன்.

குஞ்சு மயிமப்படி வார்த்தையரின் பெற்றோர்க் இரந்த எத்தனையோ வருஷங்கள் ஆகிந்த எந்த சிலைவுக்கா தெரியாத?

கம்பாண காரியத்தைக் கெளப்பித்த எரக வாரிலிருந்த சிலையின் தட்புஞ்சுப் பெற்ற பாட்டி அப்பம்மாள் - சொல்லிக்கு வந்தான். அவன் வந்த சில தினங்கள் ஆகிந்தச் சிலையின் தட்புஞ்சு இந்த வாரிப் பற்றிப் பிரதாபித்தான். கூடுவ அவன், “என்டா அப்பா! கேற கான் ஒன்றம் உனக்கு அப்பாவுமே?” என்று.

“என் அப்பா! இந்த கானுக்கு என்ன?”

“வாரியே எதோ சொல்லிக்கிருவே அந்தப் பின்னையாண்டிரைப் பற்றி.”

“என்ன சொல்லிக்கிரு?”

“சாது வருஷத்தக்கு ஓர்நி கூற மாசம் ஜெயிலிலே இருந்தாலும்.”

“காங்கிரஸிலே சேர்ந்திருந்தான். கைகள் மெண்டர் சிலையிலே போட்டுட்டா, காட்டுக்கார ஜெயிலுக்குப் போனு கொலையும் தானே?” என்று சிலையின் தட்புஞ்சு.

“எப்ப குடுப்பம் எல்ல குடுப்பம். வாரியே பவியே பவியைமாய்ப் பெசும்படியான காரியத்தைச் செய்யாதே!” என்று தவார்.

கூடுவ சிலையின் தட்புஞ்சு கேற இடத்தில் கான் பார்த்தான். சேக்கித்திலேயே சேதாபனுக்கும் சிலைவுக்கும் திருமணம் கூட்டது. சிலைவும் தன்னைச் சேந்தத், சேந்திக் கொண்டு சேதாபனுடன் தன் வாழ்க்கையை ஆய்வித்தான்.

சிலைமைய மணந்த வாழ்க்கை கூத்த கொண்டும் எந்த திட்டம் போட்குத்த சாயந்திரன் தன் திட்டம் தகித்த விட்டுவ, கேற எந்தப் பெண்ணையும் மணந்த கொள்ள கிருப்பவியை, அவன் கைக விட்டே போக்கிட்டான்.

4
கூடிக்காரம் ஒப்படியுக்கும்? பததான் எய உணர்வகூட்டான் சிலை. கட்டென்ற சரோஜாவுக்கு ‘கூடுவ’ பண்ணி அவனைப் பன்சிக்கடத்தக்கு அனுப்பினான். பததய சம்பவக்கரைப் பற்றி கிரகத்தக் கொண்டுக்குப் போதே அவன் ஒரு முப்பெயன முடிவுக்கு வந்த விட்டான். “அருகைய வாழ்க்கை எம்மந்தானே பததகூட்டி விட்டது? மறபடியும் சாய்தான் அவர் காய்வில் ஒளி உண்டாகக் வேண்டும். எம் கைவர் வந்ததம், அவர் தங்கா கயலியை சாயந்திரனுக்குக் கம்பாணம் செப்த கொடுத்த ஒரு கல்ல, உத்தியோகமும் யார்த்தக் கொடுக்கக் கொள்ளி எந்தபாடு செய்ய வேண்டும்?”

படகு புறப்படுகிறது

ரீமன், வக்மன், சேத மூலம் கங்கை கரையை அடைந்தார்கள். ஒரு ஆசிரமத்தில் தங்கினார்கள்.

விகடன் சிவிராடு உட்கார்த்த ராமன் பல அரிய விஷயங்களைப் பற்றி அவ்வளவில் கொண்டிருந்தான். பொழுது பிரயோசனமாகக் கழிந்தது.

அந்தச் சமயம் குகன் வந்து ராமனைக் காண்டு, கொன்றுவிடும். குகனுடைய பரிவும் அவதூற அன்பும் ராமனை உருக்கி விடுகின்றன. ஏன், வக்மனாகியும் சேதையையுமே உருக்கி விடுகின்றன. ராமன், வக்மன், சேத, குகன் என்று நான்கு அடம்பிய குடும்பமும் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

நாவிலும் கங்கையைக் கடக்க வேண்டும்.

மதாரங்க்காடு, குகன் படகு கொண்டு வந்தான். ராமனுக்குத் தெரியப்படுத்தினான். நாவிலும் ஆசிரமத்தை விட்டு வந்து, கங்கைக் கரையை அடைகிறார்கள். படகிலும் ஏறி விடுகிறார்கள். 'படகை வேகமாகவே விடு' என்று சொல்லுகிறான் ராமன்.

அதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. கரைப் பக்கமாக ராமனது கண் போகவேந்தது தான் காரணம்.

விடுகுறி கூட 'தென் குகன்:—
மெய்யுடைய அகியா யும்
முடுகினான்; தெடுதா வாய்
முடிதா தெடுதி வாய்
கூறியில் மடஅன் வக்
அதியது சொல்:—நின் ந
இடருதும் மகதயோ ரும்
செய்யும் மெருகா ரு.

(கருது: வேகமாக; மெய்யுடைய அகியா யும்: குகனும்; தெடுதா வாய்: கிரக மான படகு; முடிதா தெடுதி வாய்: வித்தொடும் அகியாகியேயே; நின் ந: அகியையும் வந்து வரவில்லை.)

முனியாது பிரயாத்தமாயைப் பரக்க ராமனுக்குக் கிடைக்கவில்லை: வேகமாகவே படகை ஓட்டச் செய்துகொடுக்க.

முனியாகக் கையை வெளித்துக் கொண்டு கரையில் கிற்பதும், கொஞ்சம் எட்டி ஆசிரமமும், ஆசிரமத்தைச் சேர்ந்த அக்கங்கைய மயில்களும் வெளித்த மான்களும் ராமனது மனதை விட்டுப் போகமா செய்வது?

முனியாகக் கையின் விடபெற்றுக் கொள் வதில் ராமனுக்குத் துணை புரிந்தது படகு.

தென் ராஜாஜி மண்டபத்தில் கவம்பர் 11, 12, 13 தேதிகளில் கம்பர் மகாநாடு கடைபெற்றது. 11-ல் தேதி மாலை 5-மணிக்குக் கம்பர் கங்கை கண் காலியைப் பிரதம குமாரசாபி ராஜா திறந்துவைக்கிறார். ராஜமணி ஸ்ரீ டி. கே. தெம்பராத முதலியார் தலைமை வகித் திரு. ஸ்ரீ தண்டபாணி தேவன். இவர் விருந்தளிப்பார். 12-ல் தேதி மகா காலிட ஸ்ரீ டி. கே. என்முன்கொட்டி யார் ஆரம்பித்துவைக்கிறார். ஸ்ரீ தெ.பெர. மீனாட்சி சந்திரன் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்கிறார். 12, 13 இடத்தேதி கனிலும் பல அறிஞர்கள் கம்பர் மகா காலிடல் சொற்பொழிவுகள் செய்து வரிகள். இவ்விருந்தகமும் உண்டு. சென்னைத் தமிழ்நாட்டிலும் சலிக்களும் மகாநாட்டுக்கு விஷயம் செய்த சிறப் பிக்கக் கொடுக்கிறது.

காஞ்சனகாடு ஆனந்தாஸ்மத்தைச் சேர்ந்த வித்யாயைத்தின் நீதிக்காக

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி
உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

★

சேலத்தில்

11-12-1949 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாற்று

★

P. K. சந்திரபாணி முதலியார்
திருவாரூர்

★

53

*தேவனார்க்கு சாகவேண்டியதுதான்?

இவ்வாறு ஸ்தலதோகை வரை 58,000 இருந்தும், இப்படி ஸ்தலதோகைகள் 10 சத வீதிகள் பேரின் கைத்தந்தையோடுமே நம்ம வாழ்வாகும். வரை ஆறுபத காணாமல் தோவாளிக் காட்டும் தான் காட்டும் வரம் இருந்துவருகிறது. இப்போது பத்த தோவாளி கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சங்கத்திலும் வரை 500 தந்தும் கையேந்தி நடத்துவதும். சங்கங்களில் கித்பரிசுசாஸனம் கூடாது கோருவர் பெரும் தொகுதி வந்த தந்தைக்குமேல் குறை, திருத்தித் தந்தையம் இடையாக தந்திவிட்டாகும். தோவாளிகளிடம் கோதும் தந்தைக்குத் துறந்ததையும் கவிது வரைவுகள் பரிபரிட்டு விட்டனர்.

தோவாளிகள் தம் கோதும் பணத்தாக கோருவது தம் வாய்க் பணம் கண்களில் கித்பரிசு கோதும்? அல்ல கோதும் தந்தைக்கு ஆறு அறு கோடுகிறது. கோதும் ஆறு அறுகூடக் கோண்டு குடுப்பதற்கு வாய்க் நடத்துவது?

கோதும் பதிலித்து தட்டவாரம் ஆவீரக் கண்களால் தோவாளிகள் தங்கம் பெண்டு பிள்ளைகூடம் கைவிடுத்து தமையம் தமையம்

கோதும் காட்டுதும் பேரம் "கை" எடுத்து தீவித்துக் கோண்டு (தமையம் உ.அ.1 பேரம் விடவாய்) இருப்பேன். கை விடவாய் தும் பதிலித்து விட்டது. கோதும் தமையம் காட்டுதும் தமையம்க்கில் பதிலி பெருக்கு மேல் திருப்பிவந்து விட்டாகும்.

இவ்வாறு பெருமையான தோவாளிகள் தமையம் இப்படி இருக்கிற வரணத்தாக வரை தோட்டம் உண்டாக வரைகிறக் கூட, கோதும்பரிசுக்கு கூட, வரைபு வரை பதிலி வரைகிற விடவாய்க் கூட வரம் விடவும் பாடுகிறபெருக்கு கெதும். கைகள் பணம் புழக்கம் சங்கபதிக் கண்களில் வரணவரே மிகக் கடினமாக இருக்கிறது. இந்த வரைபு பேரணத்த வரைபில் பண விடும் கருவிக், இருத்த இடம் பேரணமாக கோய்விட்டது. தமையம் பாடுதற்கு வந்தது வழிவோ இம் கைமா? தோவாது தோழியில் தமையம்க்கில் கை தந்தை எடுத்துக் கைகம் காத்துவெள்க் சங்கபதிக் எழுதும் கைகள் தந்தக் கண்களில் கித்பரிசு இருக்க முடியவில்லை.

கைதம் வந்த அருகாமல் கோதும் பட்ட அருகாமல் தோழிய்க்கில் கைகம் கைத் தந்த தோவாது தோழிய் இந்த தமையம்க்கில் இருப்பதக் காணும் இத்தந்திதும் கை அறி வரைகிற வரைகிற தமையம்க்கில் இந்த சங்கபதிகைகள் வரைபில் தோவாதுதும் கைகித வரை தோவாதுபெருக வரணம்.

தோவாளிகளில் இந்த தமையம்க்கில் கோடுதற்குத் துறவியை முடியுமா? அல்ல தோவாது. தோவாது தோழியும் இந்த தமையம் கைகித குழியை வரைகுவதுதான்? அருப்புகோட்டம்

4-11-48 (7.என். சவுண்டைவரை

○○○

'மேலி' புகழ் வகுப்பு'

குறுகிய தமையத்தும் கைதவரை விவரணம் தமையம் விவரணமாக தமையத்தித்துக் கோடு கைகள் கோடுகிறான். வரைவாரம், 10 கோடு தும் விவரணம் கோடுவதற்கு 11 மணம் தும். 10 கோடு தும் 13 மணம் தும். 11 கோடு தும் 13 மணம் தும். 12 கோடு தும் 21 மணம் தும். கைகித கோடுவது கோடுவாட்டி துறவியை. தமையம் 14 கோடு தும் கைகிதத்திற்கு கைகிதத்திற்கு 1 கோடு 10 கோடு தும் கைகித கைத் தோடுகிறக் கைகித. கைகித 11 மணம் தும் கைகித கோடுகிறதும். இம்மையி வரைபுகில் விவரணம் துறவிய் கைகித கோடுகிறதும். இதில் குடுகி விடுகைக் கைகித கோடுகிற. கைகித, கைகித, இவர்கள் கோடுவாட்டி துறவிய் துறவிய் கோடு விவரணம் கைகித கோடுகிற கோடுகிற கோடு தும் தமையம்க்கில்.

தமையம் 'க' கைகிதத்தார் தமையம் கோடுதும் கைகித தமையம் தமையம். தமையம் வரை தமையம் கைகிதத்தில் 1 மணம் தும் 18 மணம் தும் தமையம் துறவிய் கோடுகிறான். ஆறு சங்கம் கைகிதத்திற்கு, 4 மணம் கோடுகிற கோடுகிற கைகித கைகிதத்தில் 15 மணம் தும் தமையம் துறவிய் கோடுகிறதும். 10 விவரணம் 11 மணம். தமையம் தமையம் தமையம் துறவிய். கைகித கோடுகிற கோடுகிற கைகித, அம்மைய கோடுதும் 15 மணம் 125 ரத்தம் கைகித இருக்க தமையம்க்கில். ஆறு, 13 ரத்தம் உபயோகம் கைகித

அந்தக் குரல்

வேங்கடலட்சுமி

ஜின்னலன்டை சீன்றபடி ஈதக் கூத்தலை விதிகளால் ஆந்திக் கொண் டிருந்தான் பாக்லெலட்சுமி. தனக்குப் பிள்ளைக் கிடாப்புச் சத்தம் கேட்கவே, அவன் எட்டென்று திரும்பிப் பார்த்தான்.

அதை வாசற்படியில் சீன்ற கொண் டிருந்த ஐயர்த்துரை அவனைச் சங்கோசத் துடன் கேட்கி, "காமயந்திர அம்மான் எங்கே? விட்டிய் இல்லையா?" என்று தயக்கத்துடன் கேட்டான்.

அவன் கேட்டதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டான் பாக்லெலட்சுமி. அவனுடைய சங்கோசம் அவனுக்கு வேடிக்கையாக விருந்தது. இவ்வு ஒரு அய்களாக அதை விட்டி விடுத்தும், அவன் இதுவரை அவனிடம் கேட்காதுயாகப் பேசிவந்த பிள்ளை. தன் தகப்பனுரிடமோ அவ்வது சீண்டகாலமாக அங் விட்டிய் வேலை செய்து வந்த காமயந்திர அம்மா னிடமோ, தனக்கு விவையுலகைத் தேட்டு வரங்கிக் கொண்டுவுள்ள, எதிர்பாராத

எட்டியபடி, "காமயந்திர அம்மான் தன்னுடைய ச. த விவர சீட்டுக்குப் போயிருக்கிறான். சாங்காலம் திரும்பி வருவான். உங்களுக்குச் சாப்பாடுதொனே வேண்டும்?—சாப்பிட வராதீர்கள்; சாங் சாகம் போடுகிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டே, அவனுடைய பதிலை எதிர்பா ராமல் காமயந்திரத்தின் அழகுந்தான்.

ஐயர்த்துரைக்கு என்னவோ போயிருந் தது. இருந்தாலும் ஓற்றத்துக் குழா வன்னடை போய்க் கை கால்களைக் கழுவித் கொண்டு சாப்பிடப் போனான். அதற்குள் பெய்ஸிக் தட்டை அகம்பி வைத்து, தன்னிச் முதலியவைகளை பெய்ஸாகம் தயாராய் எடுத்து வைத்திருந்தான் பாக்லெலட்சுமி.

தலை குனிந்தபடியே சாப்பாட்டுக்கு உட்கார்ந்தான் ஐயர்த்துரை. சாகம், உலியவைகளைப் பரிமாறி விட்டுக் குழம்பு எடுத்துக் கொண்டு வருவதற்காக ஈடுப் பங்கடை போனான் பாக்லெலட்சுமி.

மரகப் பாக்லெலட்சுமி யை விட்டுக்குள் னேயே எங்காவது சித் தித்தாலும் தலைவைக் குனிந்து கொண்டு போய் விடுவான். அவ னும் வளிய அவ னிடம் சொல்லு பேசிய திண்ணை. இப்போழுது அவனுக்குப் பெர் வேண்டிய பிசெமெளட் கேர்ந்து விட்டது. அவன் விசிற்து கிடந்த கூத்தலைச் சேர்த்துக்

தொனேயப் புய்யங் கன் போன்ற அவ னுடைய சிவந்த கன் னங்களில், காதுகளில் அணிந்திருந்த ஈவரக் கம்மங்கள் சிறிய ஆடின. அதைக் கண்ட ஐயர்த்துரையின் மன தில் அதுவரை எத் துணையா தரம் உதித் திருந்த அதே கேள்வி யின்மேல் உதித்தது. "சித்திரத்தில் கூடக் காண முடியாத இவ்

வளவு அழகிய பெண்ணை ஐம்பத்து மூன்று வயதான சும் அப்பா கல்லாமைச் செய்து கொண்டு ஏன் பாலத்தைக் கட்டிக் கொன்னான்? இந்த அக்கிரமத்தைக் கேட்பார் இவ்வாறு? என்று எண்ணி ஏங்கியது அவன் உயரம்.

அவன நடுவில் வந்து தட்டிய குழந்தைய ணற்றிவிட்டுச் சற்று எட்டையோரம் கின்றான் பாக்லியைக்கரி. அவன் சும் கொல்லியதை அவன் அறிவானவர்க்கு.

ஐந்து மிடுவத்தில் தட்டிய இருந்ததைச் சாப்பிட்டு மூடித்துவிட்டு. "கொஞ்சம் மோர் மட்டும் போதும். வேறொன்றும் வேண்டாம்" என்று தன் குன்றத்தடியிலே கொள்ளுள் ஐயாத்துரை.

"சும் குழந்தைதான்! இன்னும் கொஞ்சம் சாதம் போட்டுக் கொள்ளுங்கள்! மூதனியேயே கொஞ்சந்தரவே கூடித் தேய்?" என்று உரிமையோடு கொன்னைக் கொண்டு சாதத்தை எடுத்து வந்தான் பாக்லியைக்கரி. அவன் குறையில் தெருவிட மூதைய அவனை ஒரு வினா, என்னவோ சொன்னது. தன்னை வறியாமல் மிடுவீது அவன் மூத்ததைப் பார்த்தான். அதே மிடுவடி கொன்னை கூடித்தார்போல் அவன் விடுவதும் அவன் விடுவதைச் சந்தித்

தன. அவன் கொஞ்சம் அவனையும் அறிவாமல் ஒரு கணம் விம்மித் தனித்தது.

இந்தச் சமயத்தில் தானிடமும் சாத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த கதவு பம. நேரத்திற்குத்த. பாக்லியைக்கரி இடுக் கட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான். அவ்வளவு தான். அவன் கையில் இத்தக தட்டு 'பம' நேரத்தி னேற விடுத்தது. அதிலிருந்த சாதமெல்லாம் கல்லாபுறமும் சித் தின. ஐயாத்துரை 'என்ன வேண்டுமோ!' என்று இடுவ் அடைந்தான்.

உள்ளே அழைத்தவர் அவன் தகப்பனார் பஞ்சாபிகோயல், வெய்யி டுக்காகப் பிடித்து வந்த குடைகைய மூடி மூலையில் வைத்துவிட்டு அவர் ஊஞ்சாலை உட்கார்த்தான்.

ஐயாத்துரைக்கு மோர் விட்டுவிட்டுத் தவறவில் தெருவிக்குத் சாதத்தை வேல் காம் அன்னக் கொண்டிருந்தான் பாக்லியைக்கரி. ஏதோ குதிரை பெந்தவருடைய கொஞ்சம் பிசாசு அவருடைய கொஞ்சம் பிசாசு. வேன்று அடித்துக்கொண்டிருந்தது.

ஐயாத்துரை அவரது அவரதுமாதர் சாப்பிட்டுவிட்டு மூடிக்குப் போய்விட்டான். தவிர்ப்பதன அவன் திரும்பிக்கொட்டப் பார்த்தவர்க்கு.

"பாக்லியை! கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டு வா!" என்று பஞ்சாபிகோயல் வர். வேட்டையில் தண்ணீரை எடுத்தக் கொண்டு போய் அவருக்குப் பக்கத்தில் வைத்தான் அவன்.

அதை எடுத்துக் குடித்து விட்டு. "சோர்வா எங்கே போனான்?" என்று கேட்டார் பஞ்சாபிகோயல். அவருடைய குதிரை ஒரு நின்றுகொண்டிருந்ததைப் பாக்லியைக்கரி உணர்வானவர்க்கு.

"பக்கத்துத் தெருவில் அவருடைய உறையில் விட்டியே ஏதோ காவலா வீடுகொண்டதாம்; பாக்லியை போலிருக்கிறான்" என்று பாக்லியைக்கரி.

"ஐயாத்துரைக்குச் சாதம் போட்டு விட்டுப் போகக் கொன்னைக் கூடித்தான்?" என்று பஞ்சாபிகோயல்.

இதைக் கேட்டதும் அவருடைய மூத்ததை விடுத்துப் பார்த்தான் பாக்லியைக்கரி. அவருக்கு ஆத்திரம் கொன்னை வந்தது. அதைச் சொல்லிட்டு அடக்கிக் கொண்டு. "ஓம், சும் சாதம் போட்டுக் கொன்னை?" என்று கேட்டுவிட்டான்.

பஞ்சாபிகோயல் சும் இதைப் பதி ணிக்கேட்டதும் பல்வகையால் மாறிவது. எட்டென்று ஊஞ்சாலை விட்டு எழுந்தான்.

பாக்கிய வடக்கறிச்
குத் தெரிந்தது.

இதற் கிட்டரீய்
ஊர் வாய் கம்மா
இருக்குமா? "இஹி
யானுக்கொகப் பரிந்து
கொண்டு பெற்ற
பிள்ளையைக் கூட
கிட்டாட கிட்டுத்
தாத்தி கிட்டார் கிழ
வர்!" என்று அவர்
கள் பழியைப் பாக்
கிய வடக்கறியின்று
கமத்தினர். இதனா
லெய்கையம் ஒன்றுமே
பிடிக்காமல் காணிக்
கடந்தி வந்தான்
பாக்கியவடக்கறி.

ஐந்து, ஆறு என்று
பத்தவருஷங்கள் ஓடி
கிட்டன. பாக்கிய
வடக்கறிக்கு ஒரு
பெண் குழந்தை
பிறந்தது. அதற்கு

அடுத்த வருஷமே பஞ்சாபிகொப்பன் தம்
முண்டை நோத்த காசான சும்பகொகாத்
துக்கே வந்து கிட்டார். வயது ஏறாது
மகனாக் குறித்தபாலம் அடிக்கடி அவர்
மனநிலை நோன்றியது. ஆனாலும் அவர்
தம் உண்கக் குழந்தை பாசிடலும்
கொல்வதில்லை.

3

அன்று ஆடிக்கிடுத்திகை. கோலில்
வாசலில் ஓசை கூட்டம். கையில் கைத்
துக் கொண்டிருந்த ஒரு புகுப்பப் பெண்டி
னாத்துடன் கட்டத்தக்கு கெடுவெ கமார்
வட்டு வயதுகடைய பெண் குழந்தை
பொன்று அழுது கொண்டிருந்தது.

"பாசீ கிட்டிக்கு குழந்தையோ?" என்று
விசாரித்தார்கள் இரண்டொருவர். ஆனால்
அவர்கள் அந்தக் குழந்தையை நேரும்
வியோ, அதை அதுகுடையபெற்றிருக்கலி
டம் கார்ப்பிக்கியோ முயலவில்லை.

குழந்தை நேம்பித் நேம்பியவருடைய
தன் பாவாடைவால் கண்ணித் துடைத்
துக் கொண்டும் காவலுதலும் மருண்டு
மருண்டு பார்த்துக் கொண்டும் இருந்தது.

"ஏன் அம்மா அழுதுகொ?" என்று
பரிசு கிராமிய குரல் கேட்டுக் கட்
டென்று கிமிர்ந்து பார்த்தான் குழந்தை.

வெண்மையான உடுப்பணிந்த ஒருவர்
மெதுவாக அக்குழந்தையின் முகத்தை
கிமிர்ந்திக் கண்ணித் துடைத்தார்.

"கந்து.—கந்து.—
கான் கிட்டிக்குப்
பொகனும்;—இருட்
டிப் பொகிடுத்து!"
என்று கிம்மினாள்
குழந்தை.

"கான் அழைத்துக்
கொண்டு பொகி
நேன். வா! பயப்
படாதே; உங்க கீடு
எங்கிருக்கு? கொல்
கத் தெரியுமா?"
என்று கேட்டுக்
கொண்டே அவளு
டைய கைகிரிசுத்த
புகுப்பப் பெண்டி
னாத்தை வாய்க்கிக்
கொண்டு இன்னொரு
கையால் அவளுடைய
கையைப் பிடித்துக்
கொண்டார் அந்த
மனிதர்.

பலத்தினும் காண்
பருந்த குழந்தையின்

முகம் கட்டென்று கேதிலகைடத்தது.
கசியமயுடன் அவளுடைய கையைப்
பிடித்துக் கொண்டு, "ஓ! கன்னுத் தெரி
யுமே! அரச மரத்தடிப் பிள்ளையார்
கோலில் தெரு; எங்க கீட்டுவாசல்யே
பெரிய பன்னித் மரம் கூட இருக்கு;
அறியை எத்தனை கொத்துக் கொத்தாய்
ஐ இருக்கு. தெரியுமோ?" என்று
குழந்தைகளைக் இயற்கைப்படி அவன்
கைகையென்று பெகினான்.

அவளுடைய பெச்சில் மனதைப் பறி
கொடுத்த அந்த மனிதர் கிரித்துக்
கொண்டே, "கான் பெயர் என்ன பாய்பா?
அதை நீ கொண்மேயே பிள்ளையே!" என்று
கேட்டார்.

"என் பெயர் சாஜாத்தி. எங்க அம்மா
யட்டும் என்னை சாஜாமு கூப்பிடுகார!"
என்று கொல்கி கிட்டிக்குக் கண்ணர் கழிரிட
அவரை நோக்கிக் கசிரென்று கிரித்தான்
குழந்தை.

"இத்தப்பெரிய கண்ணையும் சாஜாப்
புக் கண்ணங்கையும் காம் எங்கெ பாசீத்
திருக்கிடுகும்?" என்று பொகித்தபடியே
அவளுடன் நடக்கொகாது அவர்.

கமார் பத்த கிரியும் கட்டத்த புகு
ஒரு பெரிய கீட்டு வாசலில் கின்று
சாஜாத்தி. அவளுக்குக் குதாமைத் தாங்க
புடியுள்க்கை. "இதுகான் மரமா, எங்க
கீடு!" என்று தெரியித்தபடி தன் கையை
கிடுகித்துக் கொண்டு சாத்தி கைக்கப்
பட்டிருந்த 'கேட்டென்னை' ஓடியது.

யாசலில் தகுந்திருந்த பள்ளி மாத்திரிலுந்து மலர்ந்த அரும்புகளின் பரிமாணம் இருளில் கலந்த, தவழ்ந்து வந்தது. "அம்மா! அம்மா! காள் வந்துட்டேன்! இந்த மாமா என்னை அழைக்கண்டு வந்தார்! எதையத் திற. அம்மா!" என்று தன்னுடைய சேக்கிரத்தில் கூவினான் குழந்தை.

உய்கை யிருக்கு யெமைய யெனியே வந்தான் ஒரு யாழி? "அடி என் ராஜாத்தி! எங்கே அம்மா போய்விட்டே! என்னைத் தேடிக்கொண்டுவர விடப்படுகிறது! விட்டு விடும்பிறிம் கெடுப்பைக் கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறேன்!" என்று சொல்விக்கொண்டே அவன் 'கேட்டி'யைத் திறந்தான்.

ஒடிப் போய்த் தன் தாய்க்குட சீண்டு கொண்ட குழந்தை. "இதோ, இந்த மாமாதான் அம்மா என்னை அழைத்து வந்தார்!" என்று 'கேட்டுக்கு' யெனியே சீண்டு கொண்டிருந்தவரைக் கட்டிக் காட்டினான்.

"யாருங்கள்! இவளுடைய அப்பா உய்கை யிருக்கிறார். யெனியே விடையாடப் போக குழந்தை இன்னும் வர விடையே என்று கவையப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். என்வ யென; சின்ன மையத்தில் அம்மா அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டார்களே!" என்று உய்கையறித யோடு உய்கை போகத் திரும்பினான் ராஜாத்தின் தாயா.

"ஐயோ! இந்தக்குதல்! இந்தப் பரிவு! இதென்ன விபரீதம்? என்னென்னவோ விதவர்க்களெல்லாம் லாபகத்தக்கு வரு வித்தனயே!" என்று என்னைய்யடியே தயவியெவ்வண்ணம் அவர்கள் யின்னும் துறழ்த்தார் அவர்.

விடு பெரிய தோஷமேயும் இருந்தது. என்வ சேங்காக்கையும் அந்தன் கதையும் அது காட்டிக் கொண்டிருந்தது. கூடத்தில் யோசனமாய் சரித்து கொண்டிருந்த விளக்கொளில் ஒரு சாய்வு வாத

காலி இருந்தது. அதில் சாய்ந்து கொண்டிருந்தார் ஒரு யெழவர்.

யெனியே போக்கெருதல் கேட்டு வரசல் யுதம் கோக்கிய அவர், "ராஜாத்தி! எங்கே போய் விட்டே. இவ்வளவு யாழினை! அது யார் உய்கையோடு வரு வித்தது?" என்று கேட்டார். யெரு குக்குக் கண்ணாடியைக் கழற்றிச் சரிப்படுத்தியபடி அவருடன் வந்தவரைக் கர்ந்து பார்த்தார். அடுத்த கணம் துய்கை யெழுந்து அவலம் உணர்ச்சியுடன், "யார், அது! ஐயாத்துரைவாடா! பத்து வருஷமா என்னைத் தவிக்கவிட்டு விட்டு நீ எங்கேயோ போய் விட்டே! என் அப்பா!" என்று கூவிப்படியே வந்தவரை கோக்கி குவதுடன் பாய்ந்தாடினார்.

"அப்பா!" என்று அவைய்யடியே அவரைச் சேர்த்துக் கட்டிக் கொண்டு கண்ணிர் கருத்தான் ஐயாத்துரை.

"பாக்கியம்! பாக்கியம்! உனக்குத் தேவையில்லையா? என்வ ஐயாத்துரை வடி!—ராஜாத்தி! உன் அண்ணாவடி!" என்று மகனையும் மனைவியையும் கோக்கிக் கொண்டதில் மாடுவ மாடுவாய்க் கண்ணிர் வழியச் சொன்னார் யெழவர்.

ஐயாத்துரையைத் தனது அகன்ற விழி களால் கோக்கியபடி சிவபோல சீண்டு விட்டான் பாக்கியனக்கரி. பத்து வருஷம் லேக்கு லுண்டாக காட்த மெய்யங்கள் மீள்கவப்போல் அவன் அகக் கண்ணில் யின்னி மறந்தான். குழந்தை ராஜாத்தியோ அவர்கள் லுணையும் ஆச்சரியத் துடன் யாறி மாறிப் பார்த்தான்.

சீத்தப் போதுத்து என்னோருக்கும் கூடத்தில் சாய்பாடு பரிமாறிக் கொண்டிருந்தான் பாக்கியனக்கரி. அப்போழுது ராஜாட், "என் அண்ணா! இனிமேல் நீ இங்கேயோ இருப்பே!" என்று கேட்டான். ஐயாத்துரையும் யெழரும் சிரித்தார்கள். பாக்கியனக்கரியின் மூகம் சீக்கவையா யிருந்தது.

அவருக்குத் தப்பிது அபர கம்பிக்கை இருப்பதையும் அந்தப் பங்கை எடுத்துக் காட்டியது. 'சொ ண்டப்பத்தில் வீத் திருக்குத் திர்வாக்களில் பர வெண்டு மானுடும் தம்முடர் காதத்தக்கு காலம்; தாம் பதில் சொல்லத் தயார்' என்பதுபோல அவர் விழிகள் தோன்றினித்தன.

சிறிது சொம் கடை பதிலு எதிர்பார்த்த பின்னர், சாண்டிபி மறுபடியும், "கான் சொல்லவேண்டியவரை இன்னும் சொல்லி முடித்தாகவில்லை. ஆக, கான் பங்கு சொன்னேன்? நீக்கும் காலம் புதுக்கும் தெய்வம் உற்பணியில் உதித்தது, சமூகத் தினும் இருக்காக்கப்பட்டத என்றதானே சொன்னேன்? வெண்டிது சமூகத்தின் தங்கள் தங்க உற்பணியக்கு உத்தரவாத பதிலு திர்வாக்கில் கெடலாக இருக்கத்தக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தாரமயத்தைப் பற்றிய ஒரு விஷயத்தையும் இப்போ தென் வாக்கிலிட வேண்டியது அகசியம் என்ற மன்றுவிட்டான். அந்தாரமயத்தைப் பற்றி புதுகைய முடியாவிடின் அப்பிரேயசர் களில் ஸ, ஸ்குட்பாடும் சந்தேகத்தை இன்னும் அதிகமாகக்கு தாமசேதன் அகலத்திருக்கின்றன. அந்தாரம சகலா னும் சிம்மாண்கப்பட்டதால்; சமூகத் தினும் திர்வாண்கப்பட்டததான். உண்மையிப்பிய அது சகலானும் அகிலம் பட்டதா றுருக்குமளியும், கெட விது சமூகத்தினரின் அந்தாரமயங்கள் அந்த சமூகத்தக் கெத்தகாத வெண்டிது திர்வாக்க அகலத்திருப்பதற்கு எவ்வித சிவாயமும் இல்லை. கடைகள் ஒருபுறதான், உண்மையில் தாம் சான்றித்தின் கெட்பாடுகளை அவசே கடைபவத்திருந்தால், ஒரு யொரு மனிதனும் அந்த கெட்பாடுகளுக்கு அடக்கி அடக்கிவெண்டி விருத்திருக்கும். ஆனால் கடைமுறைதான் அப்படி விருப்ப தாத தெரிபயில்லை. ஒரு சமூகத்ததர் சாந்தவனின் அந்தாரமய இன்னொரு சமூகத்ததர் சாந்தவனின் அந்தாரமயத்தைப்

பேசு இவ்வகை இவ்வகை என்பது உண்டது. கதைச் சமூகம் அதன் மானாரியம் என்ற என் னுமி திறை, அததந்தான் தனிப் பட்ட மனிதனின் அந்தாரமயமும் அது திதம் என்ற என் னுமிதது. ஆகவே

சமூகத்தான் அந்தாரமயத்தை இருக்கத்த தது என்ற இயந்திரிபறத் திட்டமகச் சொல்லுகாம். சமூகத்தின் சிவயங்கள் திதம் கெட்பாடுகள் திதம் மனிதனுடைய உள் சுத்திவே எத்பயும் குருட்டு கம்பிக்கையை புது சொத்ததையும்தான் காம் அந்த ராத்திய வம்பிக்கும். சமூகத்தது திவக்தித் தனிபாக அந்தாரமய என்ற ஏதாவது இருக்கிறதா என்ற பார்த்தால், அந்தாரமய என்ற ஒரு த தனித்திருப்பதாகவே தோன்றவில்லை" என்றார்.

சாண்டியின் இதைச் சொல்லி முடித் ததும் தம் ஆசைத்தித அயர்ந்தார். தித் வாக்கிலிட ஸர், சாண்டிபியின் அபர மன தர்க்க சாத்திரியத்ததக் கண்டுவிபந்த அவசியம் அபர பத்தி புதுகு திய கடைக்கொன்.

சாண்டிபியின் பேர்வைக் குமாரிவி ரெட்டாரு, இவ்வகை என்ற சொல்லத்த கெல்ல. அவர் அப்பொழுதும் 'சித்தன் பேக்கு, சிவன் பேக்கு' என்ற தன் சித்திராபினைப வயித்திருந்தான். அவ னுடைய கண்ணம் குடிவிருந்தன. சாத்திய உருகெத்த அதுகடைய உதாரத்திய இவ்வயத்த தெனும் கெட்கிடலப் பிராணித் தக் கொண்டிருத்தது. சாண்டிபியின் தார்க்க முடியாத தர்க்கத்தாக்குப் பதில் சொல்லக் குமாரிவினும் ஆகாத மன்றே கையின் கடிவிருத்த னுண்வன் திர்வா வித்த கிட்டார். ஆகவே அப்பொழுது கெட்கிய வெத்தி மக மந்திரி சாண்டிய ருக்குத்தான். சகலகந்தி சந்திரகுபத் புத்தகம் புரிந்தாத அததக் கண்ட சித்தக் கொண்டிருந்தார். சிறிது சொம் கடை பாரகாத பதில் சொல்ல எழுந்திருக் கைம் என்ற எதிர்பார்த்தார். கடைசியில் ஒருகடம் எழுந்திராமத் போகவே, தன் பக்கத்திலிருத் பிரதானிகளில் ஒருவனுக் குச் சமீகத்தை சொந்தார். அவன் கடனே எழுத்த, "தார்க்க கைபு துத்தடன் முடி கத்தது. இன்னும் சிறிது சொத்தின் கட்டி

யக் கச்சிரி ஆகம் பங்கும்" என்ற தெரிவித்ததான். கடைசியே கைபு விருத்த அகலநி கைத்தது. கத்தி குத்த சித்தாரகன் 'கைகை' வென்ற பேசின் சந்தேகடி ஆகாரம் செப்ப ஆய்வித்ததான்.

ஒன்றை அவ்வகித்தது. அது இருப்பதும் ஒன்றாகும், இவ்வகும் இருப்பதும் ஒன்றாகும் என்ற சொல்லும் அங்குக்கு அவ்வகை மெய்வியலாக இருந்தது அந்த மொழியை. ஜிவக போட்ட மெய்விய வகிப்பை ஒன்றை அந்த மொழியைக் குன்றிக்குத்த கண்டிப்பைப் பரித்தாக்கொண்டு போய்வியலுக்கு போய் 'பய' என்ற பிரகாரத்திற் கொண்டு இருந்தது. இவ்வகையே உணர்வு மிகுந்த அவருடைய சிந்தனை அவன் அங்கத்திலுள்ள ஆடை ஆடகங்கள் பண்டங்களுக்கு அதிகமாக எடுத்துத் காட்டின. மெய்விய வகைக் கெட்டிப்பைக் கொண்டு 'ஜிவக' போய் செல்லப்பட்டு — காட்டியத்திற் கொண்டு பிரத்தியேகமாகத் தயார் செல்லப்பட்டு இருந்த அவருடைய உடை, இவரு போய் விடப் பண்டப்போயைப் பிரகாரத்திற் கொண்டு இருந்த அந்த கொழு மண்டபத்திற் கொய்க்கத்திலே 'தா தா' வென்று மிக் கிளிக் கண்டிப்பைக் காட்டிச் சென்ற கொழு இருந்தது. சந்திரனாக புகழ்ந்தவர்களை விடச் சிறு அவன் காணாத வாயிற் செல்லவருகே நேரத்தையித்தான்.

கண்டிப்பத்திக்கு வகைகம் செவ்விய போய், கொழு மண்டபத்திலே கித்திருந்த செந்திரனாகவாயும், செந்திரனாக தாது மிதிக்கும் கிழிவாயும் இருந்தது கொண்டு. செந்திரனாக சென்ற கத்திரை ஆகாரம் கொழு மண்டபத்தையே கண்டிப்பைக் சென்றது. அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பிறப்பெய்திய தன் பண்டப் பெற்ற கிட்டதாயும் ஜம்ம கண்டிப்பை அவற்ற கிட்டதாயும் கருதி மிதித்தெக் கெட்டி மித்தனர். செந்திரனாக ஒவ்வொருவரையும் பார்த்துக் கொண்டு கத்தித்திரையெவையின் கண்டிப்பை குருப்பதின் அருகே கத்ததும் அப்படியே கிளிக் கத்தியிட்டது. இத்தத் தாது அவருடைய கண்டிப் பட்டும் மிதிக்கெய்தின; அவருடைய கத்தத்திலும் போகைப் புத்தகை படர் கத்தது. பிழைப்பதிலும் பரிவாக்கு இவ்வகைக் மிதித்தான். செந்திரனாக புத்தகத்திலுக்கு. தன் கண்டிப்பைத் தத்தெடுப் பதிற் கண்டிப்பை மிதித்த திலே அவருக்கு அவாதி மிதித்தெ.

பிறகு செந்திரனாக கத்திருக்கக் குருமி பிறந்த பண்டம் இருப்பிற் தயை கண்டித்தான். அவன் அந்தப் பக்கத்திலிருந்த தன் பண்டகையத் திருப்பும்பொழுது மதெக்கையாக அவருடைய பண்டகை போய் குயாமிக்கிற் கித்த மிழந்தது; செந்திரனாக நேரத்தெ அவன்மீதே கத்ததும் கிட்டது. 'போய்

உணர்ந்தது எடுக்க திறத்திலிட்டு, வேலக் காயம் தீரப் பண்ணாய் சாணம்பெய்த ஒரு நூதர ஸர்த்தன். பிறகு அந்த மீட இரண்டு மூன்று கோபத்தடன் வேலி குயாமிரிணயக் கட்டுப்பித்த விடுவன் போய் ஸர்த்தன். அதன்பின்னர் அவர் காய் போய் ஒரு நூலில் போய் ஆணக் குரில் அயர்தான். சாணம்பெய் மதபடியும் எழுந்த, "வேலி குயாமிரி! சாணக் கட்டினைச் சாணச் செதல விடுத் திடுகு." என்று.

குயாமிரி தன் ஆரத்திலிருந்து எழுந் தான். "சாணில் கீற்றிக்குக்கும் அறிவாவி எடு! செதலாவிடு! என்னைக் கவனி யுங்கள்!" என்றான்.

வேலி குயாமிரி சென்ற பகையெழுந்த இத்தற்குடிகே, மக்கு வேலிலிருந்து அகிலி ன்ருவன் ஒன்ற எழுந்ததாய் அது செறித செறித கவர்த்து பகையு ஸ்ஹ பதநிற் உதாஸ கோலிற் பசங்கதையு கட்டிக்குத் மகன் அகிலகரும் கண்டான். அந்த அகிலி ன்ருவனின் பிரகாரம் கோலு கவந்த மதபகா குரிலின் பிரகாரத்தாக் கட்டிதான் பன்மக்கு அறிவாவிக்குத்த. செறித கோத்தக் கெட் லாக் அது உதாஸாக் செறித்தக்கோலு வேலெங்குத் பதாக்கிபத; கட்டிலில் கவனாக கவர்த்தம் கிட்டத. குதலில் கவர்த்து மக பன்மகவர்த்தக் கட்டி ஸர்த்த அந்த அகிலி ன்ருவன் கவகா கருவத்திலும் பிரகார ஆரம்பித்தது. அதன் தென்கையாய் ஒளி கவகாக் கவ் கவாக் கவாக் பசங்கித, மகலின் கவகாக் தாயகில குதக் கோல்கத் தொட்கி கிட்டத. ஆனால் அதில் ஆரலி யம் கவகாவகக்கும், அந்த அகிலிப் பிரம்பினை கோஞ்சுக்க கெவத்தாகக் கட்டுளும்; பிரகாரம் மட்டுமேதான் இருத் தது. "இததான் சத்தியம்" என்று குயாமிரி.

"கீனக் கோலுதது குதலதம் போய், அங்கே ஒத்ததாய் கட்டுளும்!" என்ற கவகாக் கவிலுச் சாணம்பெய்.

இத்தத் தகை னுக்காக் கீனப்பு மிகுதி யிலும் சாணம்பெய் ஸர்த்தன். "கவத குதிர்த்தகா கவ மதிரி சாணம்பெயின் கவகலின் சத்தியத்தின் ஒளி தெங்க கிலும் போதம்!" என்று குயாமிரி.

"எனக்? ஒலி! என்! அங்கே ஒத்ததாய் கட்டுளும்!" என்ற கவகாக் புக் கெட்டாக் சாணம்பெய்.

"என்ன கவகாக் கவாக்? மகம் பகம் கோக் கவகாக் கவகா கவகாக் கோதக் கோதக் கோதும்?"

"கவகாக் கவகாக் அம்மா கவகாக் கோத்த ஒரு குயா கோதத் துக்க. கவக இரண்டு கவகாக் கவகாக் குதும் குதும், கட்டுளும்."

"கோலு! தகவக் இரண்டு வேலும் தகத் கட்டுளும். இத் தம் கவகாக் கவகாக் மத்தியக் குதிக் கோலு கோ!"

குயாமிரி சாணம்பெய் குயா கோலுத மத பதநிற் அகிலகிலும். அவன் மத படியும் கோலுண்கடத்திலிருந்து மக னுக்காக் கோலி, "இதே கவகாக்!" என்ற இரத்தாக்.

இத்தத் தகை அகிலி ன்ருவனின் ஒளி கவகிபத. கவகாக் குதர்த்த அந்த அகிலி ன்ருவன் தகவாக் மதபத. அத்தத்தகலின் மகன் அகில பிரகா கிலு ஸர்த்தன். அவன் ஒரு நூலில் கவகத்திலகி இரண்டு நூலின் மதந் தான். அத்தத் தகவிலே கிரகமக கவ கவகக் கிரகமகமகதாயும், பின்னர் அழி கதாயும் மகன் கண்டான். புகி, கீ, கத்த, ஆகவம் கவந்த மத கவக புகத் கவகக் கவ அதில் தொந்தது. பிறகு செறித செறித அத்தக் கவகாக் கவகாக் மதந் தான். தகவ் மட்டுமே கவகாக் கிடுத்தது.

"இததான் கவகாக்!" என்று வேலி குயாமிரி.

சாணம்பெய் இத்தத் தகை பித்தலுப் போக கவந்த குதலில் "என் கவகாக் கு ஒத்தமே தெரியக் கட்டுளும்! வேலி! கீனக் போய் கோலுண்கவத்தாக் கவகக் குத் தொந்தகித்த" என்று. (தொடரும்)

காலகேதபம்

கேட்குக்காரர்!

லீட்டர்:—கீதன் இனிமேல் கீட்டமே சாப்பிடுகன்; நோட்டமினே சாப்பிடாதிடுகன். உன் உடம்புக்கு ஆகாத.

நோயி:—கீட்டம்தானே சாப்பிடுகிறேன்? நோட்டமின் என் சாப்பிடுகிறே இப்போயே!

லீட்டர்:—ஏனோ! அப்படியானால் கீட்டம் சாப்பிடாதிடுகன்; நோட்டமினே சாப்பிடுகன்!

★

தம்பல யோகன்!

ஒருள்:—டாக்டர் ஸார்! என் ஆத்தியை விழுந்த திசையாகப் போன அடிக்கடி சொப்பனம் காண்கிறேன்; என் செய்வாய் அதற்கு?

லீட்டர்:—என்ன சொந்தை! சிறித்கூடச் சொல்லுகிறேன்!

★

அடடா!

“என்கு, இம்மே டம்ஸரியே விசக் கொண்டுமே அத்திருந்தேனே, குழந்தைக்கு! கீதன் பார்த்தீர்களா?”

“ஐயப்போ! அது விசக் கொண்டுமேயா? ஈ சாப்பிதான் அத்திருந்திருப்பாக்கும் என்று கிணத்த என் அதைக் குடித்த விட்டேனே!”

★

அப்படியா?

தம்பல:—கீதன் ஒரு புத்தகம் எழுதாதாகக் கொள்விப்பட்டான். “யாதாத்திடம் செய்த கொள்ளுத எப்படி?” என்று பெயர் அத்திருப்பதானால் சொன்னான். அந்தப் புத்தகத்தை எழுதி முடித்த விட்டார்களா?

ஆரியர்:—எழுதி முடித்த விட்டான். ஆனால், அதை கொள்விடுவதற்குத்தான் மூல திட்டம் விட்டேன் வந்தேன்!

கேளுநியர்!

“என் அபத்தான் ஸாரிவிடுத்த வந்த குன்ற மாதம் ஆகிறது. இன்னும் அருக்குப் போதெ கூழியாயிடுங்க. இந்த வடிவத்தில் அதுக்கு ஏதாவது ‘பாடுமண்ட’ கொடுக்க வேண்டும் என்று என் சம்சாரம் உபத்திரகம் செய்திருன்!”

“திருக்கி அருக்குப் போல எய்யவே உக்கெட் காக்கிப் ‘பாடுமண்ட’ செய்த கிறேனென்!”

★

தம்பலகாரம்.

“ஹர், ஒரு மாயை இரத்திரியினே தக்கம் காணட்டேன் வந்தேன். சொம்மக் கஷ்டமாயிருக்கிறது!”

“என் ஸார், இந்த ஸாரியேதான் குன்ற டாக்டர்ன் இருக்கிறாரோ! அவர்விடம் போய் ஏதாவது அத்தியம் செய்த கொள்ளுதிதானோ?”

“அந்த குன்ற டாக்டர்னாக்கும் என் கொடுக்க வேண்டிய யாதாத்த கிணத்தானோ தக்கம் காணல் தரிக்கிறேன்!”

★

உண்மை!

தந்தை:—கீதன் சாதித்தியங்கள் செய்தே நேரழிய விட்ட விட்டார்களா? சந்திர கிதவாருக்குச் செய்யப் போகிறேன் என்று சொன்னாருளே கேட்கிறேன். கித்தி யாமையே கிணத்தக் கொள்ளாதிடுகன்....

சாதித்ய கித்தா:—அதுபாட்டுக்கு அது இருக்கும், ஸார்! என் சாதித்தியம் கிணத்தான் வாகும் பாடவிட்டேன் என் குஞ்சினோ!

★

சரியாக!

கி வங்க்கா:—என்னம்மா, கிரி வங்க்கா கிரியை, கிரியை?

கி வங்க்காரி:—எல்லாம் கீதன் கிறெவ்வாய் போதத்த இருக்கும்!

படித்துப்பார்!

சத்தி

இவ்வீரம் உண்மையில் இன்ற நெருங்கிய பறக்கிறது; எத்தனையோ ஆயிரம் டன் எடையுள்ள சாண்டனிக் கப்பல்கள் எத்திரிக்கொண்ட ஆங்கிலக் கப்பல்கள் உண்மையில் அப்பாசமாதம் செல்கிறது; மரணியின் உச்சியிலிருந்து கீழும் கீழிருந்து சந்தியைப் பயன்படுத்தி அதிலிருந்து மின்சார சந்தியைப் பெறுகிறது; அமைவெந்தையம் அழிக்கவென் அது சந்தியைக் கண்டு பிடித்த அந்த கேம்பரின் பொழுது உபயோகிக்கும்படியும் உடல் மறந்தியிருக்கிறது.

கீத சத்தி, எண்ணெய் சத்தி, மின்சார சத்தி, அது சத்தி, ஒளி சத்தி, ஒளி சத்தி என்ற இந்த சத்தியின் நினைவு அப்பாசமாதம் மீள்கிறது. இந்த சத்தியை ஒன்று சேர்த்த என் கிஞ்ஞானம் என்னுடையதும். இந் தாவில் கிஞ்ஞானம் சாதிக்கும் வித்திரிகை பெய்கள் மீளவாக உதிகிறது.

இன்ற உடம்பு இப்படி உண்டாம். உடல் உறுதிக் கொண்டு இப்போது சந்தியைப் போலவந்தும் பதிலாக இப்போது சந்தியைக் கொண்டு பதல் இப்போது சந்தியை எதிர்க்கும் உண்மையாக அது உண்டாகுமா? மெய்க் திய சந்தியை இன்றும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை; அங்குத பம்புகளில் கொண்டால் இன்றும் எத்தனையோ அற்புதம் உண்டாகக்கூடும் என்ற ஆசிரியர் இந் தாவில் விளக்குகிறார். மீளும் உபயோகமான இந் தாவில் விளக்கு. 1-8-01; விவரம் பின்னாலாக ஆம். கோ. விவரம் என். எ., அன்னாமலை சந்தி, சிதம்பரம்.

1. Indigestion

2. Constipation, Dyspepsia and Consumption.

தமிழ் மொழி என்ற கருதப்படுகிறது திருத்த குறையில், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எழுந்திருந்த தெய்வப் புத்தகம் திருவள்ளுர சாபுரு மருத்துவப் பத்திரிகை கோமையப் பத்திரிகை உதவியுள்ளது.

“மருத்தவ கேண்டலாஸ் பாக்டீரியா அருத்திய அந்தர பூதநியுதிக்”

என்ற அருத்தி திருத்தமாகச் செல்லி கிருத்திய. அங்குபதி, நோயியோபதி குறையில் அங்கு கிருத்திய மருத்தவ பெய்கள் அருத்திய அருத்தியப் போல உண்டாம், உண்டியின் திருத்தவருடைய மருத்தியை உதிருத்திடுதல். மனிதனுடைய பழக்க வழக்கங்களிலேயே விவாதி எந் படுகிறது என்றும், விவாதிபயப் போலக் கேண்டலாசுக் உண்ட குறையில் எழுந்தவ பழக்க வழக்கங்கள் திருத்தியென்றும் என்றும், கேடும் மருத்தவங்கள் விவாதி உண்ட போலக் குறையுள்ளதும் பல குறையிடப் பட்டிருக்கின்ற இப்போது மருத்தியை உதிருத்தியுள்ளார். இந்த கருத்தி பத்திர அருத்திய ‘இயற்கை உத்தியம்’ என்ற அருத்தியுள்ளார்.

தந்தையர் காரிக உத்தியின் கருத்தைப் போலும் தற்புத்தம் பல விவாதிபயில் அருத்தியம், மருத்தியை, உபயோகம் குறையில் மருத்தியுள்ளவருடையது. இத்தகைய இயற்கை உத்தியத்தின் மூலம் எப்படியும் போலவரும் என்ற மருத்தியை என். சாபு சந்திர சந்திரம் மருத்தியை கோ. கருத்தவ சந்திரம் மருத்தியை இது பத்திரிகையில் அருத்தியை தெரிவிக்கவும் பார்ப்பதற்கு விவாதிபயம் எழுதியிருக்கிறார்கள். மருத்தியை பத்திரத்தின் கிடை கு. 1-8-01; இரண்டாவது பத்திரத்தின் கிடை கு. 2-0-0. பின்னர்: The Nature - Cure Publishing House Ltd., Ganeshnagar, Pudukkottai S. I. R.

பத்திரியோகம்

குருத்தியத்தின் அருத்தியம் மூலம் என்னவாக உத்தியக்கு உபயோகத்தின் பற்றி உத்திய மருத்தியைப் பற்றி அருத்தியம்: உத்தியோகம், பத்திரியோகம், குருத்தியோகம், எப்படியுள்ளதும். இத்தியின் பத்திரியை தத்தவர்களை அருத்திய அருத்தியத் தெரிவாக உத்தியக் கருத்திய இத்தியம்.

இதை மருத்தியை மருத்தியை உத்தியத்தில் எழுதியவர் பத்திரியைப் பெற்ற அருத்தியை அருத்திய குருத்தியத்தின். இதைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தவரும் எழுந்தவருள்ளவர் அருத்திய. கோ பத்திரியைப் பத்திரியை “குருத்தியம்” என்றும் அருத்தியை உத்தியோகம் தத்தியுத்தியக்கு மருத்தியை மருத்தியை

கொடுத்த பூ மிகை குமா சாய அங்கம் தான் இதைவும் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். பிரபல வங்க ஆசிரியர் எழுதிய இர் ஸூஸ், பிரபல தமிழ் ஆசிரியர் மொழிபெயர்த்து, பிரபல பிரசுரத்தர் ஸ்ரீராம சந்திர காரி பாலயத்தார் வெளியிட்டிருக்கும் பைத இதன் சிதம்பலப்பற்றிச் சொல்லுகிற கேள்விகள்? வினா கு. 5. வினா எண்: சந்திர காரி பாலயம், சாயப்பேட்டை, சென்னை.

பாரம்பரியம்

நீலனின் படைப்பில் எத்தனைபேரைப் பிடித்த தக்க கவிதைகள் புதைந்து கிடக்கின்றன. இப்போது மறைந்து கிடக்கிறிருக்கும் சகிப்பவரை பெய்ஸார் கேள்வி விஞ்ஞானிகள் ஆராய்ந்து அதற்கான உலகத்திற்கு அறிவித்து வருகிறார்கள்.

அவற்றில் பாரம்பரியத்தைப் பற்றியதும் ஒன்றாகும்.

மக்கள் பிராஜ்ஞிதமாகச் சொத்துக் கிராப் பெறலாம், அல்லது பெருமளவும் இறங்கலாம். ஆனால் பிராஜ்ஞிதமாகத் தங்கள் பெற்றோர்க்கிடையிலிருந்தோ அல்லது அந்தர்தம் நுதலிட்ட பாரம்பரியமாகவோ உடங்கையாப்புகளா இயல்புகளெயும் திறமை நுதலான அநேக தன்மைகிராப் பெற்றதற் தான் நீர கேள்வி. இது பாரம்பரிய கீயதி — என்ன விசங்குகிறார் இந்த அறுக்கு முகமான கழுதுயன் டாக்டர் பூ ம. என். திரிமூர்த்தி டாக்டர். இந்த பெரித் தர்க்கத்தை விஞ்ஞான சீதையில் அன்பர் பெ. தான் அங்கம் பெரு தெளி உகம் படங்களுடன் விசங்கியிருக்கிறார். வினா கு. 1-4-5. பிரசுரம்: பூ ராம கிருஷ்ண வித்தியாலயம், கோயமுத்தூர்.

திருவாசக வெளியீடு

செய்த சில வருஷங்களுக்கப் பழத்திற்குப் பத்திகள் தோம்ப தோம்பக் குறைப் பட்டிக் கொண்டார்கள். "மாமங்கலமாக கவாயிகள் அருளிய திருவாசகத்தை அழகான பதிப்பாகியோட ஆன் இக்கவாசு" என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள்.

"இப்போதிலும் ஆன்மீகப் பாதையிலுள்ள நிதமாகத்த எம்மவளவு சொந்தகாரன் அறியாது போய் நின்றிருக்கிற! வேண்டிக்காரருக்கு அல்லவா மாணிகவாசக கவாயிகளை அந்நியநம் மகர்வதும் தெரிந்திருக்கிறது! தமிழ் தாடிய கவக்குப் புத்தகத்திதக்கட அழகாகப் பேசட்டு அதுபவிக்கத் தெரிய வில்லையே!" என்று குறைப்பிட்டார்கள்.

செய்த மாதம் முதல் தெதி அன்று அந்தக் குறை சீர்க்கியது. தருமபுரம் ஆதியம்மதா சங்கிரகஸ்ட் பூர்டல் கல்பிராணிய தெரித் ஜாஸம்மந்த பரமாதாரிய கவாயிகள் இந்தக் குறையை சீக்கித் தாழ்க்கன் சேரவாசக உயர்த்தினார்கள்.

முதல்தெதி கல்புத்திரவாசக வெளியீடு. தாங்கமண்டி. கே. சி. அவர்கள் தலைமையில் வெளியிட்டார்கள்.

சாஸ்கமணிக்கு மதா சங்கிரகஸ்ட் அங்கம் போய் ஹுடை போர்த்திக் கேளா வித்தியோது எடுத்த பட்டத்தை மேலே வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

உரோமத்தை உதிர்ந்து

உருவைக் குலைக்கும்

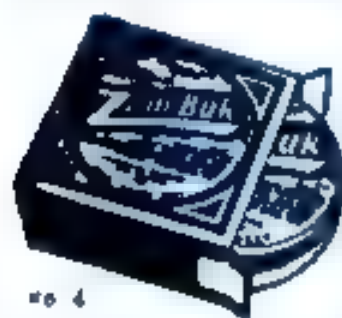
சரும வியாதிகளை

உலர்ப் புஷ் பெற்ற ஜாம்பக் கொத்தவாக்கும்

உரோமம் உதிர்ந்து உருக்குலைக்கும்
சரும வியாதிகளால் அடிநிபுறுவானோர்?
சரிவர ஜாம்பக் உபயோகித்து வந்தால்
அந்த ரோகங்களைப் போக்கி உங்கள்
சருமத்திற்கு ஆரோக்கியமளிக்கும்.
ஜாம்பக்கிலுள்ள அபூர்வமான மூலிகை
மருத்து எத்துக்கள் சருமத்தின் ஊடு சென்று விடுகின்றன. அதனுடைய
ஜாம்பக் வெகு விதரவில் - உலர்ச்சல் வேகமாகிவிட ஆற்றி. சருமத்திலேற்படும்

செலுவத் தடுத்த வியாதிச் செருமினைக் கொன்று, புண்
பட்ட சருமத்தைப் பண்படுத்துகிறது. மிருகச்
கொழுப்பு கெடப்பற்றாத பண்பதற்கு உத்தரவாதம்.

செய்து
உபயோகிக்க

Zam-Buk

no 4

குதிரைத்தடி குதிரைக்கூர் கீழ்ப் பரவல் கிழிய

“கங்கி” ஆசிரியர் எழுதிய முன்பெரு நவீனங்கள்

சிவகாமியின் சபதம்

பக்கம் பதிப்பு ரூ. 15 மலையாள பதிப்பு ரூ. 9

பார்த்திபன் கனவு

விலை ரூ. 6-8-0

தமிழ் நாட்டுச் சரித்தரத்தின் மகோக்ஷை கவந்ததை
இவ்விரு நவீனங்களும் அற்புதமான விளக்குகின்றன

சோலைமலை இளவரசி

1942-ல் நடந்த இந்திய சுதந்திரப் புரட்சியை அடிப்படையாக
வைத்து எந்தெந்த புதிய சூழல்கள் எழுதப்பட்டது

விலை ரூ. 3-8-0

(தயார்ப் செய்யப் பித்திரேகம்)

இடைக்குமிடம்: கங்கி கவிமயம், கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை

எம். வி. எம்.

தென்ற வறியப் பே மாதம் கைப்
கெயிலை இருந்த. பொருத விடியப்
பேரே புழக்கம் தாம் குடியாத.

அந்த சந்தர்ப்பத்துக்கு உள்வந்திவ்வு
கைப் புழக்கமும் குழைவளும் எதல்
குழந்தை. சந்தவ்வுபயான சந்தர்ப்ப
தக்கு இவ்வகையோடும் குழைவளும்
எதல்வந்தருத் வரையம் அனுகூல
ய்விதாம்.

சந்தர்ப்பம் எழு வயதில் தெவள இருந்த
பேரே மன்னி விட்டிருந்த உத்தமிட்டாம்.
அனுகூலம் என்னெனப் தெய்வத்தி னுள்
பட்டவதை, சம்பாதி போவதை, தனவாசியப்
பிழுவதை, பன்னிக்கட்டத்தக்கு அனுகூல
வதை என்னவோ மன்னிதாம் தெய்வ
வந்தாம். பன்னென் குழைவளம் இருந்த
பேரே தமைய இருந்த சந்தர்ப்பம் தன் மன்
னிவிட்டத்தின் தவின் அனுகூலப் பெற்றும்.
தன் அனுகூலமிருந்த 'பெரிவன்குடி
தனவன்குடி' உடா தன் மன்னியின் குழ
யவந்தாம் பெற்ற வந்தாம். அனுகூலித்
தும் இந்த அனுகூலப் பெரிவதை மெடபாத.
ஆம், மன்னியே தமைய சந்தர்ப்பம் இருத்
தும்போத இதற்குத்தாம் அவசியம் வந்தா?

இப்படிப்பட்ட மன்னிவிட்டதின் அந்த
சந்தர்ப்பம் விடியப் போய் போய்விட்டால்
என்றும் அதற்கு எதிர்த்தும் ஒரு வரையம்
இருக்கத்தாம் வேண்டியவனா?

எம் வரை புத்திப்படி ஒருவர் பேசினும்
எம் அனுகூலம் போருப்படுத்த மன்
டோம். எங்கு விடுக்கு விடையின்க்கும்
ஒருவரை வரையத் புத்தித்திவிட்டால்
தன் எங்கு தெரிவோ பென்றாம்!

சந்தர்ப்பம் தன் விடையெனவந்திருந்தாம்
என்ற சொம்பிவன்றும் அனுகூலம்
யினா விடியிவிட்டதேன். அப்படிப்பட்ட
விடியிவ் வரையப் புத்தித்திவிட்டால்
சந்தர்ப்பத்தின் பொதக்க குடியாம்?

இவ்வித வந்தருக்கு நன்றி விடியிவ்
வரையத் குதலின் அனுகூலப் சொம்ப
வேண்டியவந்த சந்தர்ப்பம் அவன் ஒரு
விதியைக்கு அனுகூலத் தென்றும்.

இவ்வித பந்தி "என்னை தெய்வம்
என்னா தெய்வம்" என்னவென்றவோ
இவ்வென்றவன் தெய்வ அவ்வைத் தன்
வந்தருக்கே போய்தே தென்ற விட்
டானா? இப்போ என்னவா என்றும் அவன்
தேறிவோய்விட்ட இவ்வைத் தன்னவென்றும்.
பொருத விடியப் போருத பொருத
வெய்யிவ்வன் என்னோ, விதியை வந்தே என்ற
அவ்வைதாம். அப்போ! இவ்வைத்
தன் மெய்வைத் தன்னவென்றும்!
அவ்வைத் விட்ட தன்னவென்றும் உத்த
குதலின் மன்னி தவந்தாம். விடியிவ்
பொதக்க குடியாம்? விடியிவ்விட்டால்
குடியவிவ் வரையம் சந்தர்ப்பத்தின்

எப்படிப் பொறுத்தும் சொல்ல முடியும்? இப்படி ஒருவரை? இவ்வுலகை? எந்தவித வன் பொறுத்தும் பங்கிதேற?

ஆகவே, சந்தானம் ஒரு விஷயம் மன்னியிடம் சொல்லி விடுவது என்ற நிர்மாணித்த விட்டான்.

"ஆமாம், மன்னி! என்னை கேள்வியைனும் சொன்னது; ஆனால் அவளை மட்டும் குத்த வரவும் எவ்வாறாகவும் போகாதே! யார் கிட்டிப் பெண்ணைபோ, அதுகுத்த வந்த கைத்தட்டிக்கொண்டு அவள் மனம் புண்படும்படி அவளைப் பேசுவது வேண்டாம்" என்ற சொல்லியிடத் தீர்மானித்தான். வாய்த்தது தொண்டை-கனா கந்திதேவரின் அத்திருமேயம் எழுப்பவில்லை. எப்படியானாலும் சொல்லியிட வேண்டியென்ற கிட்டி வாய்தையில் மேலும் சிறும் டட்டிதேவரின் சொல்லமுடியவில்லை! எழுகையோ அவளை துறியாமலே ஆகிக்கொண்டிருந்தது.

"எது? இன்னிக்கு ஆயீன் சீரீன் கொடுப்பார்களா? ஆம்படைவாரிப் பார்த்துக் கொண்டு விருத்தான பொதம் என்ற தோன்றி விட்டதோ!" என்று மன்னி, இவ்வாற்றதான் வரிதே அப்பின் என் செய்கை வந்தவதையோ விருத்த சந்தானத்துக்கு!

இதற்கும் அவனுள் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. கோபந்தான் அறிவித்தது. குளித்துச் சாப்பிட்டு விட்டு 'கிர்' என்ற ஆயீன்-க்கு விடைந்தான்.

கோபத்தின் கண்டபத் தெரிவித்தும், வெளியே சென்ற சந்தானம் கோப ஒரு காரின்மேல் போதிக் கொண்டான். எவ்வ வேளைவாக வயிற்றுக்கு ஆபத்த இன்றி உடம்பின் இரண்டொரு காயங்களுடன் கிட்டிக்கு வந்த சந்தானம்.

சந்தானத்தின் இந்த கோபத்ததக் கண்டு மன்னி பதறிப் போனான். கட்டிங் மேல் பங்குகையை விசித்தான். மென்மப் பிடித்தப் பங்கு கைத்தான். டாட்டிக்குத் சொல்லியனுப்பினான். வெகீர் போட்டித் தானே வெகீர் ஒத்தும் கொடுத்தான்.

மன்னியின் மேல் இருந்த கோபத்தின், "ஓ என் கெம்பயிடுதும், மன்னி! அவளை ஒத்தும் போடச் சொல்லேன்!" என்று சந்தானம்.

அவன் என்ன மனோபாவத்தின் சொல் சிறும் என்ற அறிவாத மன்னி "அவனுக்கு என்ன தெரியும், சிறி-!" என்ற தானே

ஒத்தும் போடவானான். சந்தானம் ஒத்தும் பெற்றதின் உடல் வலி குறைந்த கித்திரதேவி வரையுத்தான்.

"சந்தானம்! இந்தப் பெண்ணைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறாய்?"

"மன்னி! என் என்னத்ததச் சொல்ல..."

"கட்டிக்குப் போடுவான் ஓ சொல்லாமல் வேற யார் சொல்ல?"

"இல்லை மன்னி, அன்னாதான்..."

"அன்னா என்ன சொன்னார்?"

"காதலினை விஷயந்தான். அவர் ஆரீ ரத்தி ஒத்ததன்ரு, அன்னா இரண்டாயித் தத்தததக்குக் குறைப முடியாத என்ருரு" என்ற இழுத்தான்.

"உப்புகன்னா உனக்குப் பெண்ணைப் பிடிச்சிருக்கு. அன்னாதான் மொகே விஷயக்கலிதும் உன் மனோ ரத்ததக்குக் குத்தினை கித்திரு என்ருருயா?"

"அப்படிச் சொல்லவானா, மன்னி!"

"அப்படிச் சொல்லக் கூடாததான், சொஞ்சம் சற்றி கிறத்தத்ததான் சொல்ல வேண்டும் ஓ கெட்டிக்காரந்தான் போ!" என்று கித்தித்தகொண்டே.

என்வ:-காரி! கார்பி கொண்டு வரட்டுமா?

சாப்பிட வந்தவர்:-கார்பி வேண்டாமப்பா! சக்கரை கிடைக்காத தானே அதக்குக் கஷ்டம்?

என்வ:-கேதே என்ன கொண்டு வரட்டும?

சாப்பிட வந்தவர்:-ஒரு பாதம் அக்கார, ஒரு கைருப்பி பாடு, ஒரு கிளக் கொண்டு வாரும். அங்கு வரவு தான்!

சந்தானத்திற்கு எத்தனையோ பேர் பெண் கொடுக்க முன் வந்தான். ஆனால் ஒரு பெண்ணுக்கு சந்தானத்திற்குப் பிடித்திருக்கவில்லை. கடைமியில் ஒரு கால் ரிஜிஸ்டிரார் தம் பெண்ணைச் சந்தானத்திற்குக் கொடுக்க முன் வந்தான். சந்தானம் பெண் பார்த்துப் பார்த்து அதைத் தப்பிப் போய் கால் ரிஜிஸ்டிராரின் பெண்ணைப் பார்த்து மறத்த விட்டான். சந்தானத்தின் அன்னை கொம்பலம் கற்புறத்திலே, போஸ்ப் பார்த்தான். பெண் பார்த்ததில் சந்தானத்திற்குப் பிடித்த விட்டது. பெண் என்ற என்ற விசாரித்ததே தெரிந்த கொம்பலம். வாயில் என்றதும் அவள் அருகே வந்த பெய்தான். வாயிலைத் தாள் மீளியவாள் பெருமல் தம் வாழ்க்கை உண்மையிலேயே வாயிலேயே விசாரிக்கும் என்ற வண்ணினால். ஆனால் இந்த அன்னைதான் பண விகுப்பவர்களை குதிரை சித்திரிசே! என்ற கொம்பலம் எந்தெவ்வளவு தடித்த கொம்பலத்தான்.

அப்போதான் மணலி சந்தானத்தின் காலகல் விட்டது. அதனால் மேலே வந்த சம்பவமே.

மீள்கி சந்தானத்தின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்த கொம்பலம் மேலே அவள் அன்னைமீடம் சென்றது.

"என்ன! சொல் பணவிகுப்பதற்கு வாயை வாரிப்பதை வார்ப்போடவையோ? வாயை சித்திரிசே என்ற பண்ணுமே?" என்று மணலி.

"என் திடவென்ற அவ்வளவு அகலாம்?"

"வேளை கூடி வருகிறது!"

"எப்படி? சந்தானத்திற்குப் பெண் பிடித்திருக்கிறதா?"

"அது அவளை அம்மளவு சேட்ட வேண்டும்?" என்று மணலி.

உடனே அவ்ளவு சந்தானத்திற்குக் கூப் பிட்டான். சந்தானமும் "என்ன அன்னா!" என்ற கேட்டிக் கொம்பலம் வந்தான்.

"இந்த இடத்தை முடித்த விடவாம் என்ற கிளர்ச்சிதான். அதற்கு நீ வந்த சொத்துமியில்?"

"என் வந்த சொத்துமியை?"

"இங்க...உனக்குப் பெண் பிடித்திருக்கிறதா?" என்று கேள்விமையக் கேட்டி விட்டான்.

சந்தானம் நினைப்பிப் போய் விட்டான்.

"அன்னா, மணலிக்குப் பிடித்திருக்கிறதாம்..." என்ற இழுத்தான்.

"மணலிக்குப் பிடித்தான் பெண்ணா? நீ பண்ணை வாயைப் பண்ணித் கொள்ளப் போகிறதா? உனக்குப் பிடிச்சிருக்கே என்ற சொத்து" என்று.

"போகாமே நீங்க கேட்டிதான் வாயைப் பண்ணுதே முன்னா இதைவிட என்ற சொத்து. மணலிக்குப் பிடிச்சிருக்கு என்றதும் தனக்கும் பிடிச்சிருக்கு என்றதான் அந்த தம். இதைத் தெரியவிட்டே" என்று மணலி.

அப்போது மணலியின்பால் எதிர்ப்பு வந்திருக்கிறது அவள் வண்ணில் நீ மணலி. ஒரு தாம் வண்ண இதை முடித்து. மணலி நீ இரு தனிவாராக வண்ணில் வண்ணில் வந்த கிளர்ச்சி. ஒரு வாரம்; அதே வாரம் தனலியில் விழுந்த தெரிவிட்டான்.

சந்தானத்தின் தங்கம் வந்தது. பெண் வந்த வண்ணத் திற்தான். தனலியை பெண் வந்த வந்திருத்தது. தங்கத்தில் அவள் விடமி விடமி அருகிருக்கிறார்!

அருமை மணலி வாயில் அருகில் படுத்திருக்கிற உட்கார்த்திருத்தான். பெண்லிய குளில் "வாயில்! வான் ஒன்று சொல்லப் போகிறேன், வேலித்திக் கொள்ள மாட்டாயே!" என்ற கேட்டான்.

வாயில் "நான் ஒன்று சொல்லி அதற்கு வான் வேலித்திக் கொள்ளுதான் என்பது உட்கார்த்திருத்தான்." என்ற உணர்ச்சியுடன் கேட்டான்.

"இங்க; வான் சொல்லப் போகிறது உனக்கு வேலித்திக் வாயில் விடவாம்!"

"என்ன?"

"மணலி இருக்கிறதே அவள் வந்திருக்கிறது மணலி அவள்! தெய்வம்!" என்று சந்தானம்.

"உனக்குக்குத் தெய்வம் என்றான் வந்திருத்தான் தெய்வம்!" என்று வாயில்.

சந்தானமும் தம் மணலியைத் தந்தி வந்த வாயிலை இங்குதான் சொத்துமியில்? அருகே இரு வந்த கேட்டி விட்டது? என்ற வண்ணினால் சந்தானம். வாயில் உணர்ச்சிப் போகிற போகிலில் சமயம் போகும்போது தெய்வம் வந்திருக்கிற கொம்பலம் வந்தான் மணலி என்பது அவள் முகம் தனலியை இப்போதுதான் உணர்ச்சிக்கு? ஆகவே வாயிலின் வந்திருக்கிற வாயில் கேட்டு சந்தானம் விடப்போகத்தான் வந்த வந்திருக்கிறதே!

கார்த்திகை விளக்கு

எஸ். சூறுழகம்

வேலைக்குப் போட்டிருந்த மனுக் களுக்கு ஏதாவது பதில் வந்திருக்கும் என்ற ஆசையில் கடிதத்தை அவர மாடப் பிரித்தான் ஸ்ரீதர். ஆனால் தபால் லீனியிடமிருந்து வந்திருந்தது. தனக்கு ஆன் குழந்தை பிறந்திருக்கும் சந்தோஷம் செம்பிளவத் தெரிவித்திருத் தான் அவன்.

ஸ்ரீதரனின் ஒன்றுவிட்ட தங்கைவீடு பெண் லீனிய், சிறு வயது முதலே இரு வரும் அன்னியோன்யமாகப் பழகி வந்தனர். போன மாதம் தன் குழந்தைக்குப் பிறந்த ஈன் பரிசாக லீனிய் பெண் லீப் பாலாடை ஒன்றும், பட்டுச் சட்டை ஒன்றும் பார்வையில் அனுப்பியது ஐயபத திற்கு வந்தது ஸ்ரீதரனுக்கு. அதேபோலத் தானும் ஏதாவது ஒரு சம்மான் அவ லுக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்ற அவனுக்கு ஆசை ஓடிவது. ஆனால் ஒரு சிலிமும் கன்னு கிடையாத் தற்போதய சந்திதகய என் லீப் பார்த்தான். அவ னுக்குக் கண்ணன் கைக் ஆரம்பித்தான்.

டைத் த மூன்று மார்சைகளைக் குடும் பத்தை நிலாகம் செல்வது அவனுக்கு வேறு கஷ்டமாகப் போய்விட்டது. ரோன் லப்போனும் முழப் போதும்பும் அவன் மனைவி பார்வையிததச் சேர்ந்ததாயிற்று. அவன் மூலம் வாய்க்கை ஒரு மாதிரிசாக டைத்தது. தந்தையிடமாகக் கெட்டத 'ஆடிஸ்' உபாதிபாயினி நெகி இரண்டு மாதம் அவர்களுக்கு சங்கவாயா கை கொடுத்து உதவிவது எவ்வளம். ஆனால் தன்மேலும் அதுவும் இல்லை.

விட்டிதான் தனதுத் த்ரீதரனுக்கு ஒரு பெரணை தொன்றிவது. தன் மனைவி லிடம் ஏதாவது பணம் கைவசம் இருக் குமா என்று கேட்டே என்னிலுன். கடை சிலிய் அந்த ஆளாயும் கைவசுவது. ஏனென்றும். அடுத்த வார சேஷனுக்கு என்ன செல்வது என்று அவன் மனைவி கேட்ட கேள்விக்கு அவன் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. கடைசியின் லீனியிக்கு இரண்டு வசியில் ஆகிக் கடிதம் ஒன்ற மாதிரிய் எழுதி அனுப்பினான்.

★

நிர்ட்டகன் சில கழிந்தன. உன்ருத் தானா ஆயினில் ஒருவாரத்துக்குத் தத் தாலிகமாய் ஏதோ வேலை கெட்டதது ஸ்ரீதரனுக்கு. அதிந்தான் ஸ்ரீதர்—

பாக்கியம் தம்பதிகளுக்கு எத்தனை சந்தோஷம்! இந்த மட்டுமேனும் பலரன் தங்கள் ஈர்ப்பில் இருக்கிறோ என்று அவர்களுக்கு சிம்மதி உண்டாயிற்று.

அன்று திருச்சேர்த்திகை ஆயின் முடிந்துவந்த ஸ்ரீதர் ஐதே நோதிபாகப் பிரகசித்த தீபாவளிசாரத்தைக் கண்டு லீலப்பிற்கும். குழந்தையை சந்திப வண்ணம் தன்னை வரவேற்க வந்த பாக்கி பத்தாகக் காண அவனுக்குத் குதாசைம் மிஞ்சிவது. தன் குழந்தையைப் பார்த்ததும் உடனே லீனியின் குழந்தை கினைவு உண்டாயிற்று. அதே மெயம் அக்குழந்தைக்குப் பரிசாக ஒன்றும் அனுப்ப முடியவில்லைபே என்ற ஏக்கம் அவன் முகத்தில் பிரதிபலித்தது.

திடீரென்று எதையோ கினைத்துக் கொண்டவன் போல "கெட்டத் தன்று வந்திருக்கிறது உங்களுக்கு" என்று கடி தத்தை கீட்டினான் பாக்கியம். லீனியிட மிருந்து வந்திருந்த அந்தத் தபாலைப் படித் துப் பார்த்த ஸ்ரீதரனுக்கு ஆச்சரியமும் ஆனந்தமும் மாறிமாறி உண்டாயிற்று.

"மாரா அவர்களுக்கு தங்கையம். குழத் தைக்குத் தங்கைப் அனுப்பித்தது தாழ்த்துக் கடிதமும். தந்தை பாலியல் அனுப்பிய லீனிய் கட்டை. தனா இரண்டும் கெட்ட தன. கிஷுமத்தது. ஒரு சந்தோஷம் செம்பி! என் கணைப் வேலைபார்க்கும் அதே பாக்கியிக் உங்களுக்குப் வேலைக்குத் ஏற்பாடு செய்திருக் கிறார். தனக்கு விவரமாக அவர் உங்களுக்கு எடுத்துரை.

இப்படிக்கு,
தனி லீ."

அவ்வளம் அவரமாதத் தன் மனைவியை அழைத்துக் காண்பித்தான் தபாலை. பாக்கியம் அதைப் பார்த்துவிட்டு அவவு டைத்த சந்தோஷம் அடைந்தான்.

"பாக்கியம்! எனக்கு வேலை ஆகியிருப் பது முதல் ஆச்சரியம். ஆனால் அதை விட ஆச்சரியப்படுத்தக்க் மெயலம் ஒன்று டைத்துக்கது. லீனியின் குழந்தைக்குப் பரிசாக என் விவரத்தில் வேறு யாதோ சட்டை, சீரூர் எவ்வளம் அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். அது பார் என்று தெரிபல்க்கியே!" என்ருன்.

"ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே!" என் ருன் பாக்கியம்.

★

மிதவரன் ஆயினிலிருந்து வந்ததும் ஸ்ரீதர் பாக்கியத்தைப் பார்த்த, "பாக்கி

வெம்! எமையல் எல்லாம் முடிந்து விட்டதா?" என்று கேட்டான்.

"ஏன்?" என்று கேட்டான் பாக்வேலம்.

"எங்கள் ஆபீஸ் நெடில் கொரீக் புதிதாக வீட்டு கட்டி இன்று ஆறு மணிக்கு விரகப்பிரவேசம் செய்கிறார். அதற்கு வரும்படியாக எவ்வளவுதான் அழைத்திருக்கிறார். வர வேவோம், சீக்கிரம்!" என்றான்.

"ஆகட்டும்!" என்று பாக்வேலம் 'டிசை' பண்ணிக்கொண்ட ஆரம்பித்தான்.

சூதான் உடத்தில் உட்கார்ந்து எதையோ படித்துக் கொண்டிருந்தான். பதிலிட்டு சீக்கிரத்திற்குள் பாக்வேலம் 'டிசை' பண்ணிக்கொண்டு அவன் முன்பு வந்து சின்று, "போவோமா?" என்றான்.

சூதான் ஒருமுறை அவனை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு, "அந்த மூரான் புடவை எங்கே? அதை உடுத்திக்கொண்டு வருகிறதானே?" என்று கேட்டான்.

பாக்வேலம் மிகவும் தங்கினான்.

"என் போகிக்கிடு?" என்று கேட்டான் சூதான்.

"அது இங்கே இங்கே" என்றும் பாக்வேலம்.

"இங்கே இங்கேயா? எங்கே போக?" என்று கேட்டான் சூதான்.

"ஆம். அடுத்த வீட்டு செட்டிடம் இருக்கிறது" என்றும் பாக்வேலம்.

சூதானுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. பாக்வேலம் விவதினான்: "நீங்கள் என்னவின் குழந்தைக்கு ஒன்றும் அனுப்ப முடியவில்லையா என்று வருத்தப்படுகிறதான். என் தெரிந்து கொண்டேன். உடனே எவக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. நியாவனக்கு சிறப்பா அனுப்பினேன். மூரான் புடவையை அடுத்த தெரு செட்டிடம். அடது வைத்துப் பத்து ரூபாய் கொடுத்து வாங்கினேன். அதற்கு இரண்டு சட்டை வாங்கி உடனே பார் என் அனுப்பி விட்டேன்."

சூதானின் முகம் விலப்பால் மலர்ந்தது.

டாக்டரின் பரட்டி:—என் பேரன் கொடுத்தும் இங்கிலிஷ் மருத்தியெல்லாம் விவாதி செய்துபார்த்து. நான் சொன்னதைக் கேளு. செய்தால் அதிலுந்து சத்தையும் உக்கரையும் அடுப்பினை தூவையார் கட்டு எடுத்துக் கொள்! அப்பறம் சத்தானக் கண்டி தன்னுடைய அய்யி வைத்துக் கொண்டு அறிவே ஒரு துறையியு. இதனை ஒரு துறையியு துறையிது, கொட்டுப் பகம் பாசினே கைத்து இரண்டு வேலை கொடு. 'டக்' கொண்டு கேட்டுறதா, இங்கேயா பாது!

42.85.8

57

கைகளைப் பக்தி உணர்ச்சியோடு பேசுகிறான். இதெல்லாம் சாவுகான் காதில் அந்த விதமாகவா விரும்பும்? விழவில்லையான். இவற்றையோடு, “அப்படியா விஷயம்! சிவபிரானே அவன்! பேஷ் பேஷ் பவே பேஷ். மகா விஷ்ணுவோ! கன்னு முகங்கள் படைத்த பிரம தேவனோ! இப்படி. பெல்லாம் புகழ் வாரங்கள் என்று கொள்ளுப்! பவே! பவே!” என்று பேசுகிறான் சாவுகான்.

‘அரங்கோலம், அரிகோலம், மத்(து)
அபங்கோலம், கம்பாசிஅன் நே!

சூரங்கோலம் உட்டி, வே கை
குட்டத்ததர் சேதுகட்டி.

‘இரங்குவான் ஆகித்தின் கம்
அத்தி’கன்(து) உகிலை எம்

நாகோலம் உகைததன்!!

கந்துகோலம்(டு) அரக்கன்நக் கான்.

[அரங்கோலம்: அட்டே, சிவபிரானும் அவன்: அரிகோலம்: திருமாவும்: அபங்கோலம்: பிரமனும்: கம்பாசி அந்தோ: கந்தேகனும்: சோழநாதனும், பேஷ், பேஷ்: சூரங்கோலம் உட்டி, வேகை குட்டத் ததர் சேதுகட்டி: சூரங்கோலம் சேத்தரையும், சகி எதும்புகைச் சேக்கவிலையோ, சேதே நகு குட்டம் சோக்த சேகை உட்டி அகை கட்டினதும், அபோடு திறக்கிலை வரிலும்: இரங்குவான் ஆகித் துகைத் அத்தி: அத்த சாவுகான் மகன் இரங்குவான் என்று த் கண்டாக் அகைத் தெரித்துவான்: கந்து உகிலை எழும்: கந்து உகிலைத் துதகை அதுப்போலேன அத்தம் புத்திராவிலையோ: நாகோலம் உகை ததன்: வேகைத் மது எழு உகைக்கோலம் இவ தகை! கந்து கோல்டு அரக்கன் தகை: கந்து கோல கீட்டுகோல்டு சாவுகான் கான் கீட்டுப் பேருகு கீட்டுபுச் சேத்தரன்.]

அங்கதன் பக்தி யோடு சொன்ன வரத்தையைய காமே மறந்து விட்டோம். அப்படியே பட்ட வேகத்தோடு வரு திறைவானம். வேரு நயமசன் மிகும் கோண்ட சேப்பன்: பாடிய பாருங்கள்!

கைத்த விட்டோம் என்று கந்துகோலம். அத்தர் சேதேசாட்டிக்குக் கைகை: விதிக்கு தவகை: இரெகனும் போக விதி, மாதிரி முடியாத விதிகந்தேகனும்சொல்லு கிறுக்கினே, அத்த விதியும் அனதுக்கு உட் பட்ட தத்துவத்தான்: நான் விட்ட துதன் வான்: அத்தப் பரம் பொருளானிய சாவுக் விட்ட துதன்நான் நான்: பவித்த வத்தம் சொல்லிய வத்தேன் கக்குன்: கட்டினகிட்ட வர்த்ததையை உகைக்கோல்டுசொல்லுததையாக வத்திருக்கிறேன் கக்குன் அக்கைகோலம் துதன்.]

அங்கதனுக்கு சாமனே ஒரு தெய்வமாகத் தோன்றுகிறது. அது மன் வந்து வர்ணித்த சேதனையப் பற்றிக் கேட்ட பிரகு அவனைத் தெய்வமாக அவ்வாமல் வேறு எப்படி எண்ணக்கூடும் அங்கதன்.

அந்த பக்தி நிலையில் நின்று பேசுகிறான் அங்கதன். பக்திக்கான வரத்

**உங்கள் (தேச) ஆளாக்கப்பட்டதை
பருகுங்கள்**

விவரமாகக் கூற
முடியும். சரி, புறநீ
வருகிறதும் சரி, போகும்.
விட்ட அறிவு என்னையும்
அறிவு புலியையும் அறிந்
தும் அதனுள் அறிவென்றி
யும் பொருளில் தரை. குழ
ந்ததால் அதன் சாக்கோட்
வாசகியை விரும்புகிற
தரை. வானிலிருந்து வானி
லும் ஒரு சிலரின் குடும்ப
களில் குளிர்ந்த வானின்
திரைக்கு நேர் வானி
யால் வானம் பருகியும்

*****

பாடகர்
மேனாள்-வீட்டு

உரட்டுப் பதம் — மீனா (தூதாமா) மீதி செட்டி
 நுரூர் குடிகாட்டி, 1417 மீனாடு, நுரூர் குடிகாட்டி, 151 மீனாடு, நுரூர் குடிகாட்டி, 1735 மீனாடு

50

அவர் சொல்லி முடிக்குமுன் என் குதறிட்டேன்.

"ஓ! அந்தப் பொண்ணு? எட்டுக்கட்டா விழுதி பூசிக்கொண்டு போகுமே? இப்போ புதிஞ்செய்டேன்.....பாவம்! எல்ல இவம் பிரயம். பதினாட்டு வயசை இரும் காதே....." என்ற என் கல் தானாமே இந்த அனுதாபச் சொற்கள் அங்கிச் சொலிந்தது. பின்ன பின்னவா விழுதி என் குதறும் பொட்டும் ஒலிசேர் கதத்த னை பொருந்திய மூகம் ஒத்த என் மனச் சங்குள் கத்த சிந்தது. அந்தக் கண் களில் தேங்கி விழுந்த சொகம்...! பின்ன பார், கோலினை தாண்டிச் சென்றுப் போதென்மை எத்தனை என் அவர் கோலில் காசுகள் கட்டிக் கோல மித வதைக் கண்டிருக்கிறேன். கோலினை கைம் வரும்போது, அவர் பின்னபாருக்கும் புறந் கட்டுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். அப்போதென்மை பழையோமைக் கண் ணீகாச் சொலிந்த அந்தக் கண்ணு—இனிச் கண்ணீரைச் சொலியா! தேத்த 'உங்கடா' பாய் இருந்த ஒருத்தி இந்த 'மெய்' பாய்ப் போய் விட்டாள்! என்ன சினைத்த காதற்கா இது! கீண்ட சங்கீதத் தொட்டோல என்னென்னவோ என் னம்மன் என் சினைதில் கைத்தன.

"அவள் சொந்ததே கண்ணத."

கீள இதை அனுதாபத்தோடுதான் சொன்னார். ஆனால், அந்தக் கைத்தில்

அவர் அப்படிச் சொன்னது அது சிதையப் பட்டது. அவளை எறிட்டு சொல்கிறேன்.

"பின்ன என்ன? காதற்காச் சேரக் காதணம். இன்னமாய் போனா, உயிரோடுகாதற்கா சேரிக் ததை விட்ட சாதந்த என்ன தின்னையா?" என்ற கீள சலிப் போன சொன்னார்.

இந்தக் கேள்விக்கு என்ன பதில் சொல்வது? போகும் 'கைம்' சொல்கிறேன்.

"அந்தப் பெண்ணை உடைய அம்மா இருக்காதே, அவ் பெத்த காயாடி. அதோட கையம் கீளம். மண்ணைக் கைம் சொல்ப அநி கம். பெண்ணை அப்ப இருக் காதே அவர் அந்தம்ம கைம் குன்றே அடக்கம். இருந்த ஒரு விட்டகமும் கை கட்டி என்னத் தையும் அந்த அம்மா தன் தர் ஸ்வேலித்தத் தீர்த்துட்டா..."

என்னும் கீள. 'இதற்கும் பெண்ணாயின் சாதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?' என்ற ஆராய்ச்சிக்கு எடுபட்டது என் மனம்.

கீள மேதம் சொல்கிறார்.

"அந்தக் கைத்தக்குக் காயப்பட்டித் ததைத்தும் அவகண்ட பார் அங்கோ? தன்விக்காயப் பார்த்த கைக்கு ஒருத்த னைக் கொண்டு கத்த பெண்ணாயின் கைத் திலே கட்டி கைச்சா.....!"

"என்! அவர் புருஷன் மெகடு?"

"என்னம் குமார்தான். குமாரு விருத்த விட்டாப் போதாது? இப்போ, அழகா விருத்தப்பார்தான் என்ன கைம்? குமாம் கெண்டாம்? அதான் இப்போ அவ கண்டா." என்னும்.

"என்! அவர் எதாவது.....?"

"எதாவதென்ன? கலியாணம் பண்ணிக் காலம் மசேம கைகோ ஒருத்தியைப் பிடிச்செண்டு இவனைக் கை விட்டிவிட்டான். அப்பொழுது தாயா விட்டுக்கு கத்தவதான். காதா கெட்டியாய் இருத்தட்டா, பாவம்!"

"கைம்?"

"இந்த கைகெடுபே இப்படி ஆகிப் போனது இருக்காதா? அதே கைக் கைகை உருக்குகப்பட்டது. போதம் போதாதக்கு டி.பி. கெடுத கைக்கு மசைம. கொஞ்சம் கொஞ்சம் உடம்ப கைக் கைக்கி, இப்போ கொண்டு போய்விட்டது."

"கவந்தியம் வித்தியம் எதாவது பண்ணியிருக்கப்பட்டதா?"

"ஐயோ பண்ணினா!" என்ற சொல் அகவாசியாகச் சொன்னார் சீவா.

"அது புருஷன் அப்பி உட்க வலிச்சு எவ்வியா?"

"புருஷனா அவன்? பொய்யானவன் சொல்ல கதை யான் அங்கை! அவன் அங்களுக்குக் கட்டினது தானியா? டீசல் கலிதங்கு?" என்ற சீதி விழுந்தான் சீவா.

அத்தனை சொன்னா அவன்! அவனைப் பார்த்து வேண்டும் என்ற ஆவல் என்னுள் எத்தியேன வழுத்தது.

பூம்.....ம்.....ம்.....ம்.....ம்.....! இந்த தடவை சங்கு அனாதை கீழ்க் கிள்ளு. அரேஜை உட வந்தவையும் சேமக்களையும், திருச் சிவனாரும் சேர்ந்த தெருவையே மெழுகச்சுச் சொந்தா. 'செய்யுதாய் வாழ்க' என்ற பண்டாரம் அவசியம்; இந்திய சத்திரத்தையும் கீழ்க் கொண்டு என் காதிச் சுத்த கிழுத்தது.

"தங்கிட்டாப்பில இருக்கோ!" என்ற சொல்லி சீவா கவானைப் பார்த்தான்.

"பாவம்! எட்டின புருஷனே அப்பா, கிட்டிலோ வேண்டி வெதப்பு. உறவுச் சாதிடையே கிணறவும் வேலியும். சொல்லு புள்ளை பெத்தாரோ. அதாவலிலே ஒன்னு உது அது பேர் சொல்லத் தக்கப்பட்டது..." என்ற யாரோ இரண்டு பேர் தெருவில் பெரிக்கொண்டு போனார்கள்.

தத்தையா! யோவோ! தயார் யோவோ! தாழும் யோவோ!

சொத்த வேல் கொண்டு, உத்தத்தா! பார்த்தீங்கி, கொண்டு யோவோ!

சத்தாரு வாழ்வத்த கே மனம் கைத்தயாக் கையே நெடுவோ!

பண்டாரம் தோறாய் பதிகம் ஒலிச் சொன்னே சொன்னா. என்னும் சேமக் களமும் உடுக்கையும் அவன் பட்டிக்கு எத்த டா தளம் போட்டன.

என் பரிமை அந்த வன் கைத்தக்குக் காரணமாக குபத்தின் கீழ் பகர்ந்தது. அந்தப் பெண் பல்லக்கிலே உட்காந்திருத் தான். உடலிலே வலியுயராத உடை; அழுத்திலே மலர் மலர்; சொத்தியின் முன் னைப் போவதே ஒளி கிசை கிழிதி, குஞ்சுப் பெட்டி. கண்ணிலா கத்தற சொந்த அந்தக் கண்ணை, இப்போது

கைத்தகு டுஷக் கொண்டு விட்டன. ஆனால், அந்தக் கொண்; அது தந்த அனாதை—அது பதாபயிப்பியே! சாவிச் கொண் கண்ண விப்பியே!

என் 'கண்ணை' கைத்தத்தின் கீழ் சொந்தது. ஆதலால் பேர்வழிக்கு பேர்வழித் தின்பு. கைத்தகை முறையான வேகாத் தெரியும். ஆதலால், காணும் சட்டி பென்ற கைத்தத்தின் பேர்ப்பக் கைத்த கொண்டு.

பூம்.....ம்.....ம்.....!

கைத்தகை பேர்ப்பக்கொண்டே இருத்தது. திருவாரூர் கொண் ஸ்ரிதாடி பண்டாரம் முன்னும் சொந்த கொண்டிருந்தான். பீனப் பங்கிருக்குப் பக்கத்தின் ஒருவர்—அவந்தான் பொய்யானவன் கைத்தகைப் போனும், மண் கைத்தகை ஒன்றை எந்திச் சொன்னா. அவன் கைத்தகை கைத்த கைத்தி விழுந்தது. அவத்திவிழுந்த அவன் தித்த யாப்பின் கீழ் கைத்திச் சேரட்டியபடி இருத்தது. பெய்வந்ததன் பாதிரி கிவி பிடித்திருத்தது அவன் முகத்தின். தான் முடியாத வேதனை அவனை அரிப்பதை என் உணர்ந்தேன். இப்பின் இரண்டு முழுச் சைவத் தானியம் உட்கக் கொண்டு, கையில் பூசாருமப்ப தாக்கி. தக்காடி உட்கும் அந்த 'கொத்தனை' கை கைக்குப் பரிதாபமாக இருத்தது. 'ஆரோம் இருத்ததன் தொட்டித் தான் உட்கவ யாசம் கிணா?" இந்தக் கருத வேய் கைத் கட்டியிட்டது என் கிணா

"பாவம் இந்த இரம் கையிலே இவருக்கு இத்தயாதிர் கட்டும் கத்திருக்க வேண்டாம், சா!" என்ற பக்கத்தின் கத்தகிடம் காரோடு சொன்னான்.

அக்கைதான்! அவர் "பாவமா? இவ ளுக்கா? சொன்ன கைக்கு அழுதிப் போயிடு. சா!" இப்ப என்னயோ மார்த்து மார்த்து அதுகுறையுண்ட பக்கத்திணா? என்னா, வேகம் சா, வேகம்?" என்ற என் மேன் சீதி விழுந்தான்.

அவரைக் கொல்லித் குறிவோடு கோரிச் சொன்.

"மருக்க, பொன சாதிக்கெய்ய பென் டட்டியைப் பார்த்து கத்திருத்தான்."

"அப்போ இவர் பெண்டாட்டிவிட்ட கைத்தகைக்கு சொன்னான்!"

அவர் சொல் அகவாசியாக, "காரண என்ன சா? கையையே பிடிச்சுண்ட அது என்னிக்குமே தாக்கிடுவானா? கையே!

எந்த உத்திர்போளும் ஐயாவுக்குக் 'கேட் பான்' கொடுத்ததோ, அப்பறம் போக் கிடம்?" என்று.

இந்தக் கேள்வியோடு சத்த சேலம் அகல் போலஸிலிருந்தார்.

"அப்பறம்?"

என் கேள்வி அவரைத் தாண்டி, மேலும் உறை சொல்பத தங்குத்த.

"மாமிசார் கீட்டுக்கு கருகான். இரண்டு ரூணாகான் பெண்டாட்டியோடே இருப் பான். அப்படிப் பித்தததான் அந்த சேல்டு குழந்தைகளும். அது தாதிர்ச்சும் அதனையும் தக்கவ்வே."

ஐயோ பாவம்! பித்த இடம் புறந்த இடம் இரங்குதமே கைத்தின் காரண வயக்கட தகாத அந்தப் பேரைப் பெண் ணுக்கு என் பான் இரங்கிவத.

அந்தப் பேரை சனிக்கிறுமை கிவரைத் தைத் தெரிந்ததோள்தும் ஆகா வர்ணப் பிறப்பிவத. மெதலாக ஞாபகஞாட்டினேன்.

"அதாவது?" என்ற அகல் அதைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். அகல் சொன்ன தின் சேலம் இததான்:

"ஒத்தத மாநகராசரவே சிவமயா பகித்த படுக்கையாடு கிட்டான். தாயார்க் காரி சரேதா தன் பெண் கையின் கித்தத் தித்ததயோக மிச்சமிருந்த கையின் கைத்தியம் பன்னி பி ரு க் கி ரு க். ஆனும், டாக்டர் சொல்லும் ராஜ கைத்தி யம் பன்ன அகல் எங்கே போகான்? சரேதா ஆனத ஆகட்டும் எந்த அரிதகத யாக இருந்த கிட்டான். சோபாவி மிசவி கையப் பரப்பதற்கு எந்த கரும் கைக ளும் கட அவளுக்கு கைத்தியம் சரப் படுகா என் ஆகான் சொல்கடுகோ பன்ன தத்தின்பயாம்.

"போல சனிக்கிறுமையும் கீட்டுத்தான், பெண்டாட்டியைப் பரக்க. பாவம்! சோபா கிக்குப் படு கடுத்தட்டாப்பின இருக்குது. 'அம்மா பகிச்சத' இன்னான். தாயார்க் காரி வேண்டாமெதப்பாடு, 'என்னடிமய பந்தத? ஹார்லிகன் ஆகிட்டேது; மாநம் இவ்வே. வர்க்கலாம்குறும் கைகளே தப்பிக் கட இவ்வேயென்னான். கொஞ்சம் பந்ததத் தன்னிப்பகத கொடுதன்னு அந்தப் பெண் தாயார்க் கெஞ்சித்தான். டி.பி. சோபாவி, காரிக்குச் சரகப் போதல, பந்ததத் தன்னி குடிப்பகதக் குத்தம் கல்லாட்டமா கட்டகார்த்தன்டு சேல்டு கண்ணுவையும் பர்த்துதங்குத்தானும் சார், இந்தப் புஞ்சமாப் பாதகன்! என் சச்சாரம்

இததச் சேலன்சாய் என் ரத்தமே கொடுத்த சார்?" என்று அவர்.

என் ரத்தம் உறைத்த போயித்த. இப் படிதம் ஒரு கைகன் உறைத்திம் இருப் பாது?—மீண்டும் சிவமயாவின் கைய வாக் கட்டத் கொக்கினான். பந்ததச் சேலப் போய்கெதான் அதனும் உருகத்திம் ஒத்திருத்தான்! ஆனும், அகல் உன்சும்...? இந்த வேதாபாட்டின் காரணத்தத ஆகாப ருபந்தத என் உன்சும்.

பூம்...ம்...ம்...ம்...

என்று, சேலக்கன், உடுக்கை எல்லாம் பன்மடக்கு அழிவாக அயறின. கித்திசாய் கிஞ்ஞகிடுக்கிச் சத்த ருத்தம் கொக் கினேன்.

பிதான்! கன்ம கெலாட்டிக்குத் தகழத் தத. மேலும் கழிபெய்கான்—என்! கன் ணுக்கு எட்டிய கையின் என் எட்டும் ளும் என் மேலேஞமார ஒரே சைதி யம்.

யார் பைத்தியம்?

பைத்தியக்கார ஆல்பத்திர் வாயில் காப்போன் (வழியில் நித்தும் போன்காரகிட்டம்):—ஆயா! இத்த வழியாக ஒரு பைத்தியம் ஓடினானே பர்த்திர்சார்?

போன்காரன்:—அவன் எப்படி கிடுப்பான்?

வாயில் காப்போன்:—அவன் ஓக்கியாக, குட்டையாக 200 பவுண்டு கனமிகுப்பான்.

போன்காரன் (ஆச்சரியத் துடன்):—எப்படி ஓக்கி மதுகன் 200 பவுண்டு கனமிகுப்பான்?

வாயில் காப்போன்:—அவன் தான் பைத்தியமென்று அப்பவே தான் கொக்கி கிட்டேனே!

[illegible]

“என், இது துணியாயா” என்பதோடு
என் கிதைமயம் வந்தது, தந்தையின்
பெயர் சொந்தது. மூன்றாம் கோல்கிசை.

பொருளாதலும் குழிவிடல்கள் மிகுந்தன. இருந்த அந்தக் கிராமம் உடனடியும் உரித்தாக்கி, பெரும் எண்ணம் தருவதில் மட்டும் போர்த்தி விருந்தார்கள். நாம் முதல் எல்லாம் மறந்திருந்தது. அவர் அருகில் தொண்டிய தாவி இப்போது அவர் எல்லாம் மறந்த தொண்டி மொம் மருத்தது.

எனது முன்னுள் சென்றேன். என் பஞ்சு மண்ணை எடுத்ததன் குழியின் தாவி விட்டு அப்படியும் காசுத்தேன். வெட்டியவன் குழியைத் தாக்கி ஆரம்பித்தான். பெயராகியும் உடல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாதிரி ஆரம்பித்தது. என்ரு, உடுக்கை, சேம்களும் எல்லாம் எவ்வளவுமே அதிக அடித்தல் கொண்டிருந்தன. அவற்றையும் சிறித்தல் கொண்டு பண்டாரத்தின் குளம் போல உத்தம நதியை.

எவ்வாறும் தலைநகரம் கிட்டிவிட்டால், அதை நாம் நம்முடைய கைகளில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போது நாம் வெல்லும்.

“எவ்வாறு தந்தீ! அந்தக் கத்தரி
முதுவிரகு பொங்கியப் பந்திடுக்குதேயி
? ” என்று சொல்லப் பட்டதான் இருக்கும்.
ஆனால் உனக்குமே என்னமோ பந்தி
டுக்குதான்கூட. அதைப் பந்திடு முது
விரகு போட்டானா ? ” என்று கேட்டான்
அவன்.

“ஆமாம், என்மேல் அதன் பெயர்வைப் பார்த்திருக்கேன். இப்ப என்ன அநாதை அதற்கு ?” என்று பற்றினார்.

“அப்படியெல்லாம் தம்பி! திருப்புகள் சரித்துச் சொல்லித்தானே கவிதைகளைக் கவிப்பது முடிந்திருப்பது சொல்கிறீர்? எப்படியும் அதைச் சிறக்கவேண்டாம்? சொந்தங்கள் சொந்தங்கள் தான், திருப்பியை வாப்போகாமல். உய்யாமல் தெரிஞ்சா யேனும் கவிப்பதற்கே பிரயோகிக்கலாம்னுதான் கேட்டேன்.”

“அதென்பதென்றால் அங்கம் சொல்
கம் பெரிய கதையாச்சே. இரண்டாத்தாயாகத்
சொடுப்பார்களா? ..... ஆகாம்! எங்கள்
செங்குரம் பொன் ஐக்கரு?”

முதலில் பேசியவர் எடுத்த பொதுத்
தொடர்ச்சியாக, அதற்குள் இரண்டாமவர்
எதற்கோ பிள்ளை முகத்தை நிரூபித்தார்.

14 அட பஸி¹³ எந்த காலகாலில் கட்டு
கிட்ட சொல்லு வெரு சொல்புற
அடக்கிச் சொல்பேன். ஆனால், என்
னாகப்படுகி் பபுத்தது. இன்னும் இதர
மிகுமிகுப் புறத்தப் பதிலாந்து கிழிக்கும்
ஆகவீங்கு, மகாசகலச் சொப்பனங்கள்,
இதற்குள் இன்னொரு காலகாலம் பற்றி
பேசுவோம்?..... ஆதி எல்லாம் இதைப்பே
றும்பத் திரும்பத் செந்தித்தபடி கீழ் கட்டு
சொல்பேன். அங்கே சிலா எலக்ட்ரானி
தடித்தச் சொல்லுத்தான் ; அந்தப் பெண்
கோப் பற்றிப் புதிய சொதி சொல்வதான்.

“கேட்டோரோதி? அப்பத்திக்குத் தப்பாதான் அங்கம்மியாத் சொத்திக்குஞ். சாஸத்தக்கு முன்னுன் ரத்தினிக்குப்படவரோப் பார்த்து, ‘உங்கரோய் வந்தோம். துணு, நீ தரோமம் பண்ணிட்டே’ அப்படினு சொல்லி வெடுக்கு வெடுக்குன்னு கேட்டுக்கொண்ட சொல்லி பெண்ணை கேட்டாணாம். எட்டவிரலே, ‘இப்பதான் என் மாமா ஆதிதம். இனி நீ கண்ண இரு’ என்னுணாம். அப்படின எண்ணையும உப்பிட்டு வந்தாங்கு, ‘கரோக்கு இங்கேத்தக்கு என் இருக்க மாட்டேன். என்னுயே உங்களுக்கெண்ணம் சொம்பக் கட்டும். என் சொத்த சொத்தக்கு மந்திரமெடுக்கோண்ட சொல்லி இங்கு வாய் வந்திக்குண்டாணாம். பிறகு தப்பினுமாம் வந்திட்டுத் திருவாரூர் பக்கம் சொன்னாணாம்.”

முதல் வினாக்களுக்கு சந்தர்ப்பத்திதான்
கொடுக்கிறது. சாரம் சம்பந்தம் இருக்காவிட்டால்
வினாக்கள்? பொதுவாக மட்டுமே அல்ல
அந்தக் காலத்தில் காலத்தில் விவரப்படுத்த
யாம். சில கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.

"இவ்வொரு தடவை அவர் தப்பப் புகுந்தான். அந்த விபரத்தை 'அத தப்பி, இப்படிச் சென்றதும்' அப்படித்தான் அதைத் திருத்தித்தான். எவ்வளவு! 'தப்பிவிட்டது' அல்லது 'குறையா! ஒம்! ஒம்! ஒம்!' என்ற சென்றித்தான். ஒம்! ஒம்! தடவை 'ஒம்' என்ற சென்றித்தான். ஒம்! அப்படிப் போகலாம்" என்ற சென்றிப் பெருமூலம் விட்டான் கை.

தொடர்பு துண்டிக்கப் படுகிறது!

Spinal

Самодуш, 201

இவ்வகைப் பள்ளிமென்றுத் திரு
கணபதியும் கிதாதிதிரிய குடியேற்ற
மெனியேற்றச் சட்டம் இத்த முறப் பரி
பாணயாக அமுல் உத்தர்ப்பு. கென்ற
மென்ற பிரதம் பந்திரி ஸ்ரீ ரோணயாக
பிரதனம் செய்திருக்கிறார். சில தினம்
கருங்கு மூன்றர் இவ்வகையின் புதிய
வாழ்க்கையின் ஸ்ரீ வி. குமாரசுவாமி. பம்
பாயித் சொல்லியவாழ் போல இவ்வகையும்
இந்தியாகும் இரு தனி கத்திரி காவலாக
இருப்பினும் பிரபாக விஷயத்தினிற் றுரே
தேர்த்துப் போலிகை இருந்த உத்தர.
இப்பொழுது பள்ளியிருந்த இத்தத் தெரட்
தையும் இவ்வகை தங்கத்தம் கொண்டு
விட்டது. இதில் ஒரு விஷயம் கவனிக்கத்
தருத்தது. பண்டிதர்த் முறையாக பிர
பாண தந்திரிகளாகவிய்யவும் இவ்வ
கையை விட்டு யாரும் கெனியேறத் கூட
தென்றம் இவ்வகைக்குப் பாலும் பிரதிகுத்
கத் கூடாதென்றத் ரோணயாக அராத
கத்தர்த் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஆனால்
இந்திய அரசாங்கமே இந்தியாவுக்கு கரும்
இவ்வகையாக்கிடலும் இந்தியாவை விட்டல்
போகும் இவ்வகையாக்கிடலும் பால்
போகட்டவகை உத்தரத்தர்ப்பு மட்டா
தென்ற பெருத்தம் கவனிடல் அறிவித்திருத்
திறை. அநாவது இவ்வகையாகவிர இந்திய
அரசாங்கம் இத்தரும் அங்கவகையாக
உத்தரவிட்டது!

圖 3-2-1 示出 4 種情況：

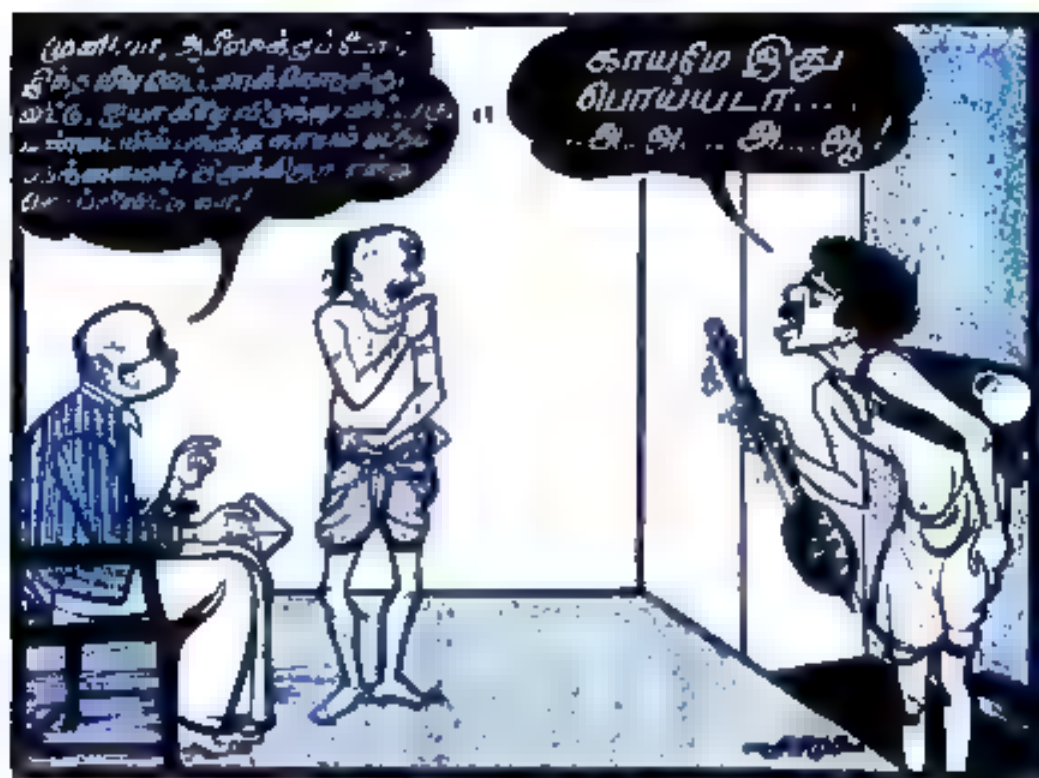
2) உங்கள் குடியேற்ற வெளியேற்ற உண்டிவோன் அறங்கூர்த்த உரும் ஒரு புது உடையகத்தை இவ்வாறு இந்நியர்களுக்குப் பெரும் திடுக்கூட்டம் பண்ணியிருக்கிறது. அதுமே இந்நியர்களுக்குப் போரும் இந்நியர்களை இவ்வாறுக்குத் திருப்பிக் கிடும் பிணம் போரும்பொழுது தக்கதூதைய பண்ணிவோட்டிகள் குடியேற்ற வெளியேற்ற உண்டிவோனிடமிருந்து ஒரு முத்திரை கார்த்தி செங்கு வெண்டுமென்பது விதி. அப்படி முத்திரை கார்த்தி செங்குமும் பொழுது இவ்வாறாய் ஐந்து வருடங்களுக்கு குறைவாகவும் விரிப்புகை தந்ததொன்று குறைவாக குடிப்படுத்த வேண்டுமென்றும், அவ்வாறு பச்சத்தின் இந்நியர்களுக்கு

சென்ற திருப்ப பாய்வோட்டின் முத்திரை வலத்தர்ப்பு முடியாதென்றால் கூறுப்படுகிறதாம். இதன் கோக்கம், சென்ற ஐந்தாண்டுகளுக்கிடையில் இலங்கைக்கு வந்த வர்களை ஒரு முறை இந்நியாவுக்குச் சென்றால் உட்படி இலங்கைக்குத் திரும்ப முடியாதபடி தடுத்த விடுவது தான் !

இதில் ஒரு பெரிய சட்டம் காண
வெங்கும், சென்ற பத்தம் பதிலுடைய
புத்தகம் இவ்வகையிலிருப்பதில்
பல சட்டம் காணும் ஒரு பத்தகம் இவ்
கட்டுக்கு வந்தது குப்பத்திதான் தந்த
கேள்விகள் விடப்படாது. பெரும்பாலான
இந்தியர்கள் கல்விப்பறிவில்தான் பெற்ற
கூறுகள் தொழிலாளருடையவையால், அவர்கள்
இதையதிரி ஒரு சட்டம் வருமென்பதை
உணர்வதற்கு தந்ததுகேள்விகள் பத்திரப்
படுத்தி அவர்களிடம். ஆதலால் அவர்கள்
அவர்களைக் கேள்விகளுக்குக் கூட இவ்வாறு
குப்பகேள்விகள் இவ்வகைக்குத் திரும்ப முடி
பாதே என்ற பதிலுடன் கல்விக்குடிகள்.
இந்தப் பதிலைப் பெற விரும்பினால் கேள்வி
மென்றே பல பொய் வந்ததிலே வேறு
கேள்வி விட்டி அகிலப்படுத்தியிருக்கின்.
இவ்வகையின் குப்பத்திதான் ஒரு வருடம்
காண விரும்புவதற்குமே அப்படி கல்வி
தந்த குப்பத்திதான் முடியாதவர்களுக்கும் அது
சென்ற ஒரு யாது கேள்விகள் கேள்வி
கேள்விமேற்றப் பேசுவதற்கு ஒரு வந்தி
பாதி வருகிறது. இதில் ஆதாரமாக வேறு
பாதி. இவ்வகையின் விட்டி கல்விக்கு இ
திலே செல்ல விரும்புவதற்குக் கல்விக்கு
குப்பகேள்வி சட்டத்தையும் பத்திரிக் கல்வி
பட கேள்விமேற்ற தலை, மற்றவர்கள் கல்
விக்கு கல்வி கேள்விமேற்ற காணவில்லை.

பெண் அபிவிருத்தி

19-ம் ஆண்டு எடுத்த இலக்கை-இந்தியா வர்த்தகப் பேரவையின் இலக்கை பாம திருத்தி வட்டித் திருத்தம். ஆனால் இந்திய வட்டி வட்டம் கிரேட் பைந்தத்திற்கு உள் வட்டித் திருத்தம். பாம்தாதுக்கும் பிரிட் டுள்கும் இலக்கை, வட்டி வட்டத்தின் டன் 55 வட்டின் வட்டித் திருத்தம் தேவைய வட்டித் திருத்தம். ஆனால் வட்டித் திருத்தம் 47 வட்டின் 13 வட்டித் திருத்தம் குறைபா

[illegible][illegible]

நீக்ககிதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்தியாவிலிருந்து இவர்களைப் இறக்குமதிப்பாரும் பீடி, செட்டி, கருட்டி முதலான புகைப்பிடிக்கக்கூடிய இவ்வகை அரசாங்கம் அங்குக்கு இருபதாயிரம் பத்தாயிரம் சீதம் நீக்ககிதிக்கிறது. இதனால் இந்திய பீடி, கருட்டி இறக்குமதி செய்த கருட்டிதான் மீட இவ்வுருடும் பாதிப்பாகக் குறைந்த விட்டது. இதனால் இந்தியாவுக்கு இவ்வகை கருட்டி வந்ததை எதிர்த்து

கனம் ஊத்தகப் பேச்சாளரில் இவ்வாறு இர்தியர்களின் அந்நிகர்த்துக் காண்பாது சொல்காதிக் கட்டுப்பாடுகளைப் பற்றியும் இந்த ஊத்தகத்தை இர்த்ருமதிக் கட்டுப் பாடுகளினும் ஐந்ததிக் கட்டும் சதி கட கருக்களைப் பற்றியும் பேச்சாக் கட்டுக்ரு மெய் தம் அந்நப்பர்த்து சித்தியைக் காண மெனும் கிடைக்குமெய் தம் இர்தியர்க் கதிப்பாத்தாக். இது சம்பந்தமாக இர்திய ஊத்தகக் கம்மலாந் டாக்டர் டி. ஐ. பௌயிடம் இர்திய ஊத்தகக் கம்மல் ஓது காண்பாது கம்ப்பித்தத. குரூஸ் இர்திகளைப்பற்றி காண்பாதுப் பிளாந்ர பம் கருகம் கற்பகாத இவ்வாறு இர்தியர்க்குக்ரு பெருத்த அந்நிசெய்யவும் காண்பாதுயும் காண்பாதுருக்காத.

கீணக்கு வாத்தியார்

இ.டி.எஸ்.ஆர்.இ

கீணத்த வகுப்பென்றும் எங்களுக்கு
தொம்பையும் உதராகம். அதற்குக் காரணம்
என்தம் அணிதம் அல்ல; அதைக் கையாளும்
கணித ஆசிரியர் தான்.

மற்ற ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு குறித்த
ஹக்கால் மணி கேரளம் ஸ்தலம் ஒவ்வொரு
மிட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். எங்கள்
கொட்டாவி மீட்டுக் கொண்டு மணி
யோதாயை எதிர் பார்த்திருப்போம்.
ஆமாம், ஒவ்வொரு வகுப்பு மூடியும்
போது மணி அடிப்பதுண்டு அவ்வளவு
அதத்தான் எதிர் பார்த்திருப்போம்.

ஆனால் எங்கள் கணிதப் பெருமையோடு
எதற்கென்று நான்கு கணக்குப் போட்டு
முடித்துவிட்டுப் பிறகு எங்கொரு
வெடிக்கையாடுப்பெரிக்கொண்டிருப்பார்.
பரிசாகம் ஒவ்வொரு சமீபத்தர். பின்னை
கணக்கு சமீபத்தர் 'கொட்டா' ஒவ்வொரு.
ஆனால் எங்கள் அருவருப்போ, மனக்
கொடுப்போ அடைந்ததில்லை.

ஒருநாள் வழுக்கம் போல் சில கணக்
குகள் போட்டுவிட்டு யோசனையோடு
மாடுப் போ ஆரம்பித்தார். அன்று என்
கிசர் கட்டிக் காட்டி, "சாமரையி, உன்
கைகொரத்தல் கொண்டுமே உண்டா?"
'எட்'கொண்டு பதில் சொல்" என்று.

பின்னைகொண்டால் ஒருமுடியோடு என்
கிசைய உற்று நோக்கினோம். அந்தநாட்
கொய் நான், வழுக்கத்திற்கு மாருக ஹூக்
கை ஹீட் அணித்திருந்தேன். இயோச
கப் பார்த்துப் கொல்லி விடலாம் என்று
அதற்குள் வழியில்லாமல் போய்விட்டது.
நான் என்ன பதில் சொல்கிறேன் ஒரு
வாருகத் தன்னம்பிக்கையை வரவழைத்
தக் கொண்டு, "என்? கைகொரத்தில்
கொண்டு மூன் இருக்கத்தான் சொல்
கிறது!" என்றேன்.

பின்னர், ஆசிரியர் என் கைகொரத்த
வாஸ்டி எவ்வோரும் பார்த்தும் வண்ணம்
தூக்கிக் காண்பித்தார். பின்னைகொண்டு
அடியாய்ச் சிர்க்க ஆரம்பித்து கிட்டான்.
என் கைகொரத்தில் 'கொண்டு' மூன்
இவ்வாத விஷயம் அன்றுதான் எங்களுக்குப்
புலனாயிற்று.

"சரி, போகட்டும். உன் கைகொரத்தில்
பிராண்டிக் பட்டையின் எத்தனை துளா
தங்கள் உண்டு?" என்று இங்கொரு புது

கைத் தூக்கிப் போட்டார். மானத்தாகத்
காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம் என்ற கம்
பிக்கை எவ்வுரு ஏற்பட்டது. ஏனெனில்
இது விஷயம் என் கைக்கு கவனித்திருக்
கிறேன். "ஆறு" என்று தயங்காமல்
கொண்டேன். அருகே விருத்த அமரநாத்
கைக் கப்பிட்டு ஆசிரியர் என்னார்
கொண்டார். பொல்லாத பட்டை சமயத்
தில் என்னைக் கை கிட்டது. "ஏழு"
என்று அதிர்ந்தான் அமரநாத். கொன்
கென்று பின்னைகொண்டு மறுபடியும் சிசீத்
தார்கள்.

என் மன நிலையை ஒருவாறு அறித்து
ஆசிரியர் போனார்:

"இவை மிக மிக அற்ப விஷயங்கள்;
இவைகளைப் பற்றி அறிவ வேண்டியது
அவசியமில்லை என நீங்கள் கருதலாம்.
நான் அதைப் பற்றிச் சொல்ல வரவில்லை.
கண்ணும் பார்ப்பதை வெல்லாம் கைக்கு
கவனிக்க வேண்டும். குருடர்களால் நட
மாடிக் கொண்டிருப்பதற்காகவா ஆன்
டவர்க் கைக்குக் கைகள் கொடுத்திருக்
கிருவர்? பார்த்ததெல்லாம் மானத்தில் பதில
வேண்டும். இவ்விஷயம் விவஸ்துக்கைக்
காட்டி, நான் மனிதன் என் உயர்ந்த
வழிகைக் கருதப்பட வேண்டும்?"

பின்னர், "நான் சில கேள்விகள் உன்
கைக் கேட்கலாமா, ஸார்?" என்றேன்.

"ஆஹ, அதற்கென்ன! தயக்கமின்றிக்
கேள்!" என்றார்.

"உங்கள் கொட்டிக் எவ்வளவு பொத்
தங்கள் இருக்கின்றன?" என்றேன்.

"மூன் பக்கத்தில் ஆறு. மத்யப் பிர
தேசத்தில் என் கற்றையை மூன்றிட்டு
ஒரு பொத்தானை நான் பொருத்துவ
தில்லை. வளக்கையில் இரண்டு. இடக்
கையில் இரண்டு. அதில் மூன்று கைடர்
தது. ஆக மொத்தம் பத்து" எனப் 'பனிர்'
கொண்டு பதில் சொன்னார்.

தொழிற் படாமல் தனித்து சித்தும்
பொத்தானைப் பார்த்துப் பின்னைகொண்
தற்றுச் சிசீத்தான்.

நான் கட்டவில்லை ஆசிரியரை, "ஸார்!
கம் பன்னிக்கூட மெத்தைப் படியில் எத்
தனை படிக்கட்டுகள்?" என்று கேட்டு
கைத்தேன்.

"இப்பதி ஆறு" என்று 'சட்டெனத் தெரிவித்தார். அவர் பதிலளித்த மாதிரி யிருந்து தங்களுடைய இராதா என்று கிளைத் தோம். எதற்கும் பிள்ளை என்னப் பார்த்து விட்டோம், ஆகவே ரோன் னது சரிவே. அவரது ரூபக சந்திரை கிளைந்து விபர்த்தோம்.

அன்று தொடங்கியது எங்கள் பங் கியில் புதிப்போர் காண்பதம். ஒரு மகத் தான கேள்விப் படலம் பிள்ளைகளிடையே ழுண்டெழுந்தது. பரிசு கூட, பாடத் திட்டம் இவ்வாறுக்குப் புறம்பானவை, கேள்விகள் என்று நான் சொல்ல வேண் றெனினும், ஒழிந்த ரோக்சனவேவ்வாற் பிள்ளைகள் கட்டிடம் கட்டிமாக்கக் கூடு வார்கள். ஒருவருக்கு கோருவர் எதிர் பாராத கேள்வினைப் போட்டுக் கொண்டு போவார்கள்.

1. பள்ளிக் கட்டத்தில் எத்தனை ழுக் கங்கள் இருக்கின்றன?

2. வகுப்பின் அப்பாசாமி, பங்காரு சாமி, மண்ணாசாமி போன்ற 'சாமி'கள் அறிமுக. அவ்வது விவகாரம், துணி வாதம், இயைக வாதம் போன்ற 'சாத்தி'கள் அறிமுக?

3. பிழுவாச பங்குனின் எண்ணிக்கை என்ன?

4. வலது புறம் இராய் வடுகு பிரக்கும் வர்க்கின் தொகை என்ன?

5. திவழம் தங்கன் சொந்த மொட் டாரிய் எவ்வளவு பிள்ளைகள் வந்து இறங்குகிறார்கள்?

6. எத்தனை பிள்ளைகள் 'சுவர் கிளவ' டிபன் செட்டுகளில் டிபன் எடுத்து வருகிறார்கள்?

பிள்ளைகளின் மனம் இவ்வெதம் பவ வாய்க் வேகம் சொல்பத் தொடங்கியது. ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிப்புப் புத்தகம், பென்சில் சதிரம் எப்பிரதும் காட்சி வளிப்பாடும். மந்திரத்தாத இயிர்ப்பது போல் ஒரு மொர் ஏதோதோ எண்ணி வேல்வார் ழுண்புண்புத்துக் கொண்டு போவார்கள். எஞ்ஞ மறந்துவிடுமா என்று பயிர்ப்பா எடுத்துக்கொள்வது.

சங்கன் எவ்வளவு ழுபவ்றும் எழுத வேந்தி பெறுவது எவ்வளவுத் தாத்திய யில்லாமல் போகின்ற. மதிப்பாத புதுமாதிரியான வெவ்வி ஒன்று எவ் களைத் திவா அருத்துகிறது. ஆனால் எங்கள் கண்கள் கணித ஆசிரியர் எப்பிரப் பட்ட கேள்விக்ளும் சரியான பதிலு டையே கொடுத்து விடுவார்.

ஏதோ டடவுள் இருக்கிறார்கள் எங்கிறு தன். அவன் எவ்வளவுத்தவையும் அறிந்த

வன் எங்கிறுக்கன். அது விஷயம் எங்கக்கு உறுதியாகச் சொல்பத் தெரியாது. ஆனால் எங்கள் கணித ஆசிரியரை, அவர் கண்ட அளவிலும் கேட்ட அளவிலும், சிவக்கூன் என்று சொல்வதை, யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது.

ஒரு சான் எங்கள் தமிழாசிரியர் குறன் டடத்தில் சொல்லுகுத்தார். விஷயம் புல்வதிரவாண்மை. "கீயிர் கீற்கும் இக் குறன், பொருட்பாய் அங்கியாவில் 85-ம் அநிவாரத்திற்றுட் காண்க. நான் கித்தறியவது இருக்கும் தன்னைப் பெற்றவியானது மறித்து உயர்க்தோற் உறும் உறுதிச் சொந்தகொண்டாமைவே புல்வதிரவாண்மை எனப்படும்."

"எனக்கு வேண்டுகள் ழுக்கெதன்களில் பிழை கவையோர் போய்."

"புல்வதிரவாண் தனக்குறுதியாய் வந்தித அறிவுகடையார் சொல்வியுற் சொல்வான். உதவகற்றித் தானாகவும் இவை சொல்வா வென்று அறிவான். உயிர் போமானவும் கிவத்திருப்ப் போதுத் தக்கவிபோத் சொல்வான்."

குறன் வேறுக விவக்கித் உறிவிட்டுப் பிள்ளை எவ்வளவுப் பார்த்து, "ஏதெனது தெனியு படா விடில் கேட்கவும்" எஞ்ஞர்.

கணித ஆசிரியன் அறிவுத் திறத்தை மனத்தில்க் வைத்துத் தமிழ் ழுயானைப் பதம் பாரிக்க எண்ணினான்.

"ழுபா, இக்குறனின் என் தோன்றும் ழுந்தெழுத்துக்களில் (க, ச, ஞ போன்றவை) கேவ்வினர் மிகுதியா, இடை யினர் மிகுதியா? நவவுசெய்து எட்டென பதில் அளிக்கவும்" என்று கேட்டோன்.

சான் வாய்மூடுகள் பிள்ளைகள் சொல் வேகச் சிரித்து விட்டனர். தமிழாசிரி யரின் ழுகம் கோபத்தால் விவத்தது.

"நம் புல்வதிரவாண்மைக்கு மற்ற மொர் சான்று வேண்டுமறிக்க. அயிர் பேசொதே போதும்" என்று ஒரு தமழியிற் கோபித்துக் கொண்டார்.

அப்பிரதா எவ்வ வேகியாக மணி யாத்தது. எழுக்கெதவை ஒரு வதிரவாத தித்த வைத்தது!

கேசரி ழுரார்ட்கொள்க எங்கள் கணக்கு வாதியார் என்னல் காணவில்லை. அவர் தோஷன் அநிவாரிகளுக்குத் தம் புதிதா சத்தானர் பங்கவையு என்று கணக்குக் கொடுத்தில் ஏதோ தவறு போய்து விட்டாராம். அதுனுத்தான் அவர் காண வில்லியாம்! ஆகில்கும் அடி எறுக்கும் எப்பது எவ்வளவு உண்மை!

பனோர் கூட்டுசைட்
லால்லா *லால்லா* *லால்லா*
கலாபலிங்கதாமசிதும்!

[illegible]

எந்த உணவுகளை வளர்ப்பதில்
தேர்வு எடுக்க வேண்டும் ?

இவ்வகையான ஆரோக்கியமானது இப்போது உலகமெங்கும்
உண்டு. சீரான இயல்புடையது—சுத்தமாய்.

LEAD

அட்ன்வஸரி ஸர்வீஸ்

தமிழக வெவ்வுருவ குழு- 2020, பக்கங்கள் 2.

சிகுக்கள்
இந்த
ருசியான
பானத்தை
விரும்புகின்றனர்

ஒவல்ட்டின்

அவர்களுக்கு திட சரீரம்

அளிக்கிறது

உங்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும்

'ஒவல்ட்டின்' கொடுங்கள்.

அது அவர்களுக்கு மலையை

கட்டி மேலேக்கு அளிக்க

தெது. உங்களை ஆரோக்கியமான

விரலமாகும் சத்தியம் 'ஒவல்ட்டின்' திறம்பட அளிக்கிறது.

குழந்தைகளை உங்கள் மனத்தை விரும்புகின்றனர்! அதை

செய்துங்கள் பாக், பாக், கொடுகோ, கனிட்டிக்ஸ் முத

விலையை அடக்கியிருக்கின்றனர். உங்களை குழந்தைகளை

ஆரோக்கியம் பிராஜெகோ, அவர்களுக்கு காண்பதும் மகி

மீதும் 'ஒவல்ட்டின்' கொடுங்கள். அம் 'ஒவல்ட்டின்' தான

என்ற பார்த்த காக்கும். மேலும் தாரகோத!

'OVALTINE'

'ஒவல்ட்டின்'

உங்கள் குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்துக்கு

உகந்த சரீரம் தருகிறது:

கொடுங்கள் ஆரோக்கியம் உங்களை (இந்தியா) கிளிட்டி,
பாக் மேட்டி மே. 1283, மதராசு, மத்திய மம்பாய்,
கொச்சி, கங்கோதரம். தி இங்கிலாந்து கனிட்டிக்ஸ்
கூலியன்ட் கொலாக்கோக் கொலாக்கோக் கொலாக்கோக்
கிளிட்டி, கனிட்டிகோட்டி (மகாராஷ்டிரா)

சிறந்த சலவை...

**வாட்டரும், கஞ்சியும்
இங்கிதம் கையமாகத் தயாரிக்கலாம்**

மரவி வாட்டர்: பூங்கு மரவி இங்கிதம் கஞ்சியும் வாட்டரித் தடுத்துக்கொண்டு சிறந்த கஞ்சி செய்தல் கஞ்சி ஒரு கைகிற் கஞ்சி கட்டு இத்த தங்கும் கொடுக்கலாம். பிறகு கஞ்சித் தகைய உப்பு என்னடி அகத்து எதுக்கொண்டு கஞ்சி கொடுக்கலாம்.

கஞ்சி: இதை எதுக்கொண்டு தயாரிக்கலாம். கஞ்சி தயாரிக்க இதுபடி தங்கு கொடுக்க தங்கு கஞ்சி. ஒரு கைபுக் பூங்கு மரவி எட்டி கைபுக் கஞ்சி மரவி எட்டி கொடுக்கலாம். கைபுக்கொண்டு.

**பூங்கு
இந்திய**

**GOOD
ADVICE
for
EVERY
MOTHER**

മുക്കുനാശ പ്രതിരോധം
ഈ മരുന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നു.
എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും

ഉപയോഗ്യം വേഗം ഏകദേശം നേടുന്ന
മുക്കുനാശ മരുന്ന്. വേഗം പ്രവർത്തിക്കും
മുക്കുനാശ, കുമ്പസാരം, ശ്വാസരോഗം, ശ്വാസരോഗം
മുക്കുനാശം കുമ്പസാരം ശ്വാസരോഗം

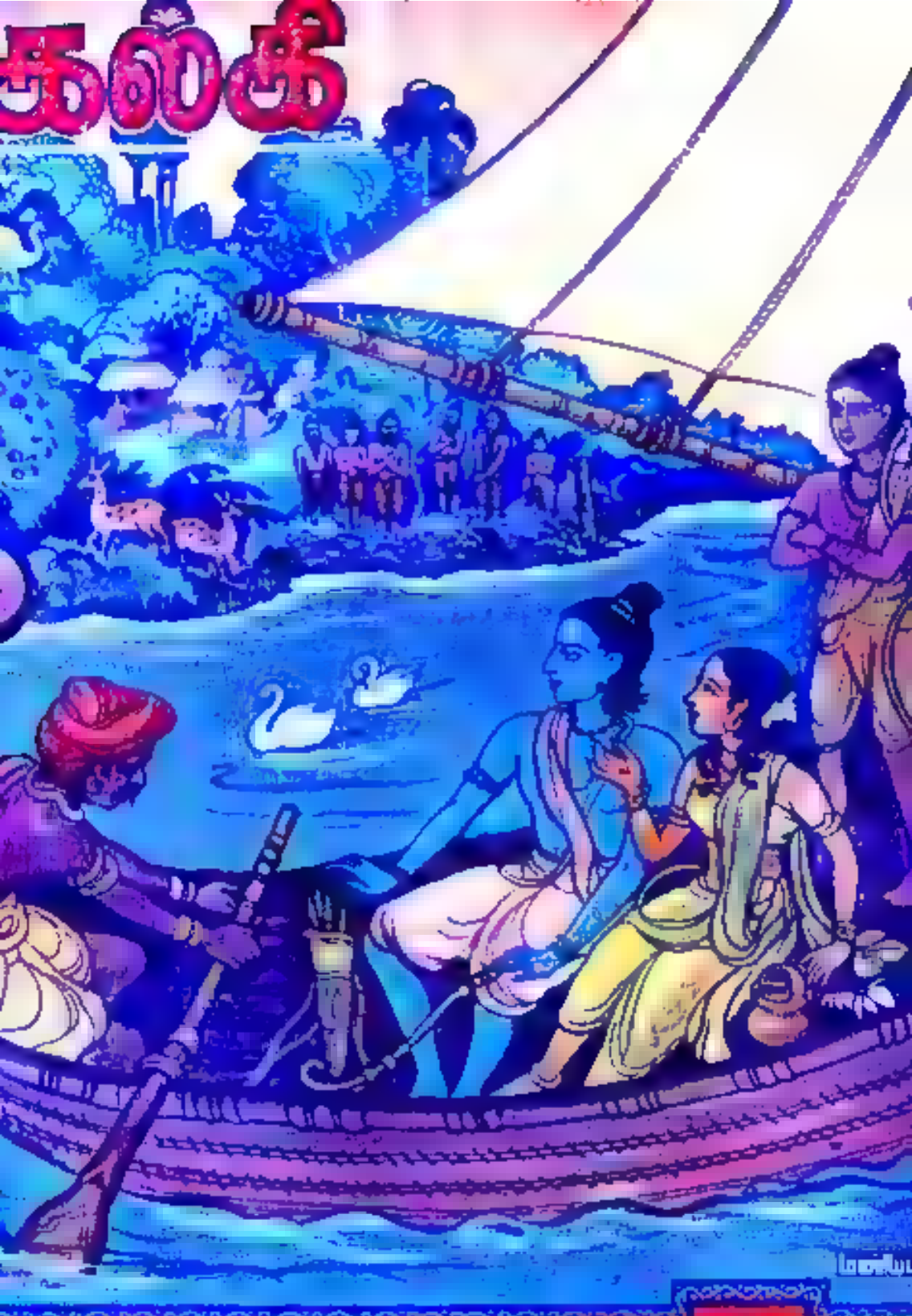
TUSSANOL

COUGH SYRUP

REGISTERED TRADE MARK

கலை

வந்துவிட்டது!

புதிய

முன்னேவிட சிறந்த

சிப்ஸ்

எஸ்.ஆர்.
டீத் பேஸ்ட்

புதிய
டிப்யூயில்

S.R.
TOOTH PASTE

for teeth
and gums

for teeth
and gums

புதிய

பாக்கெட்டில்

உறுதியாகவும் நோயற்றதாகவும்
உள்ள ஈறுகளில் பளபளப்புள்ள
வெண்மையான பற்களுக்கு

கடல் கடலி

4. கிபோழியின் சபம்!

அரசனைக் கைது செய்தவுடன் சைப் மன்னன், அவனுடைய மகன் கிளிமொழியானத் தேடிச் சென்றான். ஆனால் இளவரசி எங்கும் காணப்படவில்லை. அரசன்மனைலில் ஒரே ஆரவாரத்துடன் சண்டை நடப்பதை அறிந்த இளவரசி தனது தோழிகளுடன் கடலிலிருந்து மேயே பாய்ந்து ஒரு பாலைவனத் தீவுக்குப் போய்ச் சென்றாள்.

சைப் மன்னனுடன் சென்ற ஆட்களில் ஒருவருக்கு, பரோஷா ராணியால் அனுப்பப்பட்ட படைவீரர் தங்கன் மன்னனுக்கு உதவி புரிந்தது தெரியாது. ஏனெனில், அவர்கள் சைபுடன் அரசன்மனைக்குள் செல்லவில்லை. தங்கன் அரசன் அரசன்மனைலிலிருந்து திரும்பி வராததைக் கண்டு, அவனுக்கு ஏதோ ஆபத்து நேர்ந்து விட்டது என்று அஞ்சி அவர்கள் ராணியிடம் ஓடி விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். உடனே ராணிக்குக் கவலை ஏற்பட்டது. முழுமதிக்கு மனவருத்தம் தாங்கவில்லை. அவனுக்காகத்தானே

சைப் இத்தனை கஷ்டங்களுக்கு உண்டாக நேர்ந்தது? அதை நிறுக்கும் போது முழுமதிக்குச் சமான்டல் அரசன் மீது கோபம் உண்டாயிற்று. தன் மாமன் எப்படி மீட்டுவருவது என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அவன் கடல்வழியிலிருந்து மேயே தரவினான். எதிர் பாராத விதமாக, கிளிமொழியான் இருந்த பாலைவனத்துக்கு அவனும் வந்து குதித்தான்.

முழுமதி அத்தப் பாலைவனத்தைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுக் கொஞ்சம் இளைப்பாற எண்ணி ஒரு புறம் அமர்ந்தான். அவனுக்குச் சமீபத்திலிருந்து ஏதோ பேசுக்குறாம் கரலில் விழுந்தது. முழுமதி விளம்புடன் நிரும்பிப் பார்த்தான். அங்கே மிகவும் அழகு வாய்ந்த கன்னிகை ஒருத்தி நின்றாள். அவனுடைய தோற்றத்தையும் அழகையும் பார்த்து அவன் கிளிமொழியானாகத்தானிருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தான். பார்த்தினும் தன் தந்தையின் அரசன்மனைலுள்ள விட்டு அவன் ஓடி வந்திருக்கவேண்டும் என ஊதித்தான். உடனே முழுமதி அவ்வழி தன் தோழிகளுடன் நின்ற கொண்டிருக்குமிடத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

"குமாரி, உன்னைப் பார்த்தால் மிகவும் வேதனைக்குள்ளாகி விடுப்பதாய்த் தோன்றுகிறது. நீ யார்? உன் மனக் கலக்கத்துக்குக் காரணம் என்ன? என்னிடம் சொன்னால் நான் அவசியம் உனக்கு உதவி செய்வேன்!" என்று அன்போடு சொன்னான் முழுமதி.

இதைக் கேட்ட கிளிமொழியான் "காந்தான் சமான்டல் அரசனின் மகன் கிளிமொழியான். சைப் என் தந்தையை எக்காரணம் பற்றியோ சிறைப் படுத்தி விட்டான். அதனால் நான் அரசன் மனைலிலிருந்து தப்பி வொடி வந்து விட்டேன்" என்றான்.

இதைக் கேட்டு முழுமதி மகிழ்ச்சி யடைந்தான். மாமன் சைப்பிற்கு வாதொரு ஆபத்தும் ஏற்படவில்லை. சமான்டல்

துக்கு இனி அவனை அரச
னாகவும் ஆவிவிட்டான்
என்று அறிந்தான்.

தான் யார் என்பதை
முழுமதி இனிமொழியா

ளுக்குத் தெரிவித்தான். அவனுடைய
தந்தையின் அரசன்மனையில் சண்டை
ஏற்பட்டதன் காரணத்தை விளக்கி
னான். அதோடு அவனைத் தான்
மிகவும் காதலிப்பதாகவும் கூறினான்.
உடனே அவனுடைய தந்தையிடம்
அழைத்துச் சென்று அவனுடைய சம்
மதத்துடன் அவனை மணந்துகொள்ள
விரும்புவதாகவும் சொல்லி அவன்
விரும்பத்தகக் கேட்டான். அவனைப்
பத்திரமாக அவனுடைய தந்தையிடம்
செர்த்து விட்டான் அந்த கல்வகாரியத்
திற்காக அவனைத் தனக்கு மணம்
செய்து வைப்பான் என்று முழுமதி
முழு மனதுடன் உம்பினான்.

முழுமதியின் அழகையும், இனிமை
யான பேச்சையும் கேட்டுக் இனிமொழி
யான் மகிழ்வுற்றான். ஆனாலும் தனது
தந்தையைத் துன்பத்திற் காளாகினை
வன். தன்னை இந்தத் துர்க்கிலவன்
நிலைக்குக் கொண்டு
வந்தவன் என்று
உன்னுற அவன்மீது
கொய்ம் கொண்
ட்டான். அவனைத்
தன் விசேஷத்
தெய்வ கருதி
னான். அவனிட
மிருந்து எப்படியும்
தப்பிவிடுவது என
முடியு செய்தான்.

ஆனால் முழுமதி
யிடம் கேட்பத்தைக்
காட்டினால் தான்
தப்பமுடியாது என்
பதைக் இனிமொழி
யான் உணர்ந்தான்.
அவனிடம் ஆசை
கொண்டிருப்பது
போலவும் அவனைக்
கலியாணம் செய்து
கொள்ள விரும்பு
வது போலவும்
பாசாங்கு செய்
தான். தன் ஆசைக்கு
அடைபடாமலாக
அவனிடம் கையை

சுருதி

நீட்டினான். முழுமதியும்
ஆவலுடன் அவன்
கையை எடுத்து முத்த
மிட வந்தான். அச்சமாம்
இனிமொழியான் அவ

னைப் பின்னுக்குத் தள்ளினான். ஒரு
கைத் தண்ணீரை அவன் முகத்தில்
தெளித்து, "அற்பனை! சிவப்பு மூக்
கும் சிவப்புக் கால்களும் உள்ள
வெள்ளைநிறப் பட்டுவாய் நீ மாறக் கட
வாய்!" என்று எடுத்தான். உடனே
முழுமதி பட்சிமாக மாறினான். இனி
மொழியான் தன் தோழிகளில் ஒருத்தி
வைக் கூப்பிட்டு, "இந்தப் பட்சிவாய்ச்
சொட்டுத் தண்ணீர் கட இவ்வாத
கற்பாசுறகன் நிறைந்த ஒரு தீவுக்குக்
கொண்டு போய் விட்டுவிடு!" என்று
கட்டளை விட்டான்.

ஆனால் தோழியோ பட்சியினமீது
அருதாபம் கொண்டான். எஜமானியே
தனது செய்கைக்காக அப்புறம் வருந்து
வான் என்பது அவளுக்குத் தெரியும்.
இனிமொழியான் இயற்கையாகவே மிக
வும் அன்பு நிறைந்தவன். ஆகையால்
அந்தத் தோழி பட்சிவாய் என உட

மாட்டமுள்ள ஒரு அழகிய தீவில் கொண்டு போய் விட்டுவிட்டுத் தன் எஜமானியிடம் வந்து சேர்ந்தான்.

முழுமதி இந்தக் கதக்கு ஆளான சமயம் சலிப் மிளிமொழி யாணைத் தேடிக்கொண்டிருந்தான். ஆனால் எங்கு தேடியும் அவனைக் காணாததால் தனது அரண்மனைக்கே

திரும்பி வந்தான். சமான்டல் அரசனைப் பத்திரமாக ஒரு அறைவிய்போட்டுப் பூட்டச் செய்தான். சமான்டல் நாட்டைத் தனது ஆட்சிக்குக் கொண்டே ஆட்சி புரிய ஏற்பாடு செய்தான். தனது நாட்டுக்குத் திரும்பி வர உன் மகுமகன் காணாமற்போன செய்திதான் முதன் முதலில் அவன் காணல் விழந்தது. உடனே அவனைத் தேடி எட்டுத் திக்குகளுக்கும் துடக்கி அனுப்பினான்.

ஆனால் பாரதிகத்தின் இம் மன்னனான முழுமதி எங்கு தேடியும் அகப்படவில்லை. அனைத்து கண்டு பிடிக்கும் வளரையில் துடக்கன் திரும்பி வரலாகாது என்று சலிப் கட்டிவிட்டான். இதற்கிடையில் அவன் சமான்டல் நாட்டை நேரில் பார்வையிடச் சென்றான். சமான்டல் அரசன் மகதிரவியிருந்தாலும் மன்னனுக்குள்ள மகிழ்ச்சிதான் அவன் நடத்தப்பட்டான்.

இந்தச் சமயத்தில் முழுமதியின் தாயாரான கடவுழி தன் தாயாரைப் பாப்பதற்காக வந்தான். சலிபுடன்

சென்ற தன் மகனைப் பற்றிய தகவல் ஏதும் கிடைக்கவில்லை யானக யால் அதைப் பற்றி விசாரித்து அறிந்து கொள்வதற்காக அவன் அங்கு வந்தான். பரோஷா ராணியும் நடந்ததை யெல்லாம் விவரமாகத் தன் மகனுக்குத் தெரிவித்தான். தன் மகன் காணாமற் போவது

கேட்டுக் கடவுழி துயரத்தில் ஆழ்ந்தான். ஆனால் தன் மகன் இறந்து போயிருக்க மாட்டான் என்னும் நம்பிக்கை அவனுக்கு இருந்தது. ஆகையினால் ராஜ்யத்தைத் தன் மகனுக்காகக் காப்பாற்றி வைக்க மீண்டும் பாரதிகத்துக்கு வந்தான். கடவுழி ராஜ்ய விஷயங்களைத் தானே நேரில் கவனித்தே ஆரம்பித்தான். தன் மகன் முழுமதி சிவகாமம் தனது கடல் உறவினருடன் இருந்துள்ள ஆசைப்பட்டிக் கடல் ராஜ்யத்தில் இருப்பதாகத் தனது குடிமக்களுக்கு அறிவித்தான். இதைப் பாரதிக நாட்டு மக்களும் நம்பித் திருப்பிவிடைந்தனர். கடவுழி தனது மகன் என்னவானான் என்பது தெரியாமல் அவனையே கினைத்துக் கலங்குகிறான் என்பது அவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?

இதே சமயத்தில் பட்சிவாகமானிய முழுமதி மிகவும் கவலையுற்றிருந்தான். மறுபடியும் பாரதிகத்துக்கு எப்படிச் செல்வது என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் தன் தாய் நாட்டிற்குச் செல்லுதல் என்ன பிரயோஜனம்? அங்கே சென்றால் இந்த வேண்டிப் பட்சிதான் தங்கள் மன்னன் என்பது பாரதிக நாட்டு மக்களுக்கு எப்படித் தெரியப் போகிறது? ஆகையால் பாரதிகத்துக்குப் போகும் ஆசையை மறந்து பட்சிகளுடன் பட்சிபாய், அவைகளின் உணவையே உட்கொண்டு அவன் காயத்தன்விவந்தான். காலை நேரத்தில் பிற பட்சிகளுடன் பறப்பதும் இரவில் ஏதாவது ஒரு மரப் பொந்தில் தூங்குவதுமாக முழுமதியின் வாழ்க்கை நடந்து வந்தது.

இப்படியிருக்க ஒருநாள் ஒரு வேடன் பட்சி பிடிக்கும் நேரக்கத்

துடன் வலியை எடுத்துக்கொண்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தான். அச் சமயம் மரத்திலிருந்த வெள்ளைப் பட்டியின் அழகைப் பார்த்து அவன் விவந்து அதைத் தன் வலியில் சிக்கவைத்தான். உடனே அதை ஒரு அழகான கூண்டில் அடைத் தான். மறுநாள் அதை அந்தத் தீவின் அரசாவிடம் கொண்டு போனான். அவனிடம் அந்தப் பட்டி யைக் காண்பித்துப் பத்துத் தங்க நாணயங்களுக்கு அதை விற்றான்.

அந்தத் தீவின் அரசன், தான் சாப்பிடும்பொழுது புதிதாக வாங் கிய வெண் பறவையைத் தன்னிடம்

கொண்டுவரச் செய்தான். அதைக் கூட்டிலிருந்து எடுத்து அதன் அழகைப் பார்த்து ஆனந்த மடைந்தான். ஆனால் என்ன ஆச்சரியம்! அந்தப் பட்டி அரசன் கையில்லிருந்து பறந்து மேகநா டிலிருந்த சொட்டி முதலிய உயர்ந்த

இதோ விடை!

இதுவரை நீங்கள் கனம்மக்கு விடை யாகக் கண்டு சேடித்தீங்கள்வரை! இம் பொழுது விடைக்குக் கனம்மக் கண்டு சேடியுங்கள் — இதோ விடை!

1,11,11,11,11

எத்த எவ்வளவு ஒரு எத்த எவ்வளவுக் கூட்டிலும் இந்த விடை வரும்?—எழுதி வைத்திருந்த அந்த எரம் இதே இடத்தைப் பாரும்ம்க.

சேடி இதற்கு வேலைக் கிழித்த பூரிப் பர னுக்கு இடது பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்த பவந் தார், நெட்டி!—செக்கப் பவந்தார்!

தின் பண்டங்களைக் கொத்தித் தின்றது. ஒரு பட்டி மனிதர் உண்ணும் உணவை உண்பது கண்டு ஆச்சரிய மடைந்த அரசன் தன் தாணியை அழைத்து அந்த நூதனப் பட்டியைப் பார்த்துச் சொன்னான். (நெட்டும்)

யாருக்குத் தண்டனை?

கே. இ. எம்.

‘டீன், டீன், டீன்’ என்று மனிதர் பத்து அடித்தது. மாணவர்கள் பக் கோரும் அவசரமாகக் கருப்பில் நுழைந்தனர். உயர்த்தியவர்கள் பர பரப்புடன் இங்கும் அங்கும் ஓடினர்.

ஒரு கருப்பில் மட்டும் ஒரே தகை! தலைமை ஆசிரியர் கோபத்துடன் அந்த கருப்புக்குள் நுழைந்தார். எல்லாப் பையன்களும் அவர் கத்தறக்கி கூடக் கவலிக்காமல் ஒரே கூச்சம் போட்டுக் கொம்மாணம் அடித்தனர். அந்தப் பையன்களுக்கு மத்தியில் ஒரு பெரிய பையன் பெரியகுதலில் கத்திக் ‘கண்டீடா’ செய்தான். தலைமை ஆசிரி

யர் எல்லாவற்றையும் பார்த்த தார். அங்குக்குக் கோபம் பிரமாதமாக வந்தது. அதிகமாகச் சத்தம் போட்டுக்கொண்டிருந்த அந்தப் பெரிய பையனிடம் போய், அவன் காலைப் பிடித்துத் திருகி, கரகரவென்று இழுத் துக் கொண்டு தம் அறைக்குப் போனார். அங்கே ஒரு ஸ்கீலில் அவனை நிறுத்தி, “இங்கே கேயே மண்டி போட்டு திக்! அகாவாதே! னும்; பேசாதே! பேசி

ளும் முதலாக உர்த்துவிடுவேன்!” என்று அவர் பிரமையாக கட்டினார்.

அவன் தடுக்கிப் போய் ஸ்கீலில் முழந்தான் மண்டியிட்டு நின்று. தலைமை ஆசிரியர் தம் மேகை அருகில் உட்கார்ந்துகொண்டு அவர் வேலை யைக் கவனிக்க ஆரம்பித்தார்.

ஐந்து நிமிஷம் கழிந்தது. ஒரு சின்ன வானொலி பாய் தலைமை ஆசிரியரின் அறைக்கு கதவுக்கு அருகில் வந்து நின்று. கொஞ்ச நேரத்துக் கெல் லாம் அவன் கதையிதழை வரவழைத் துக்கொண்டு, “ஹர்..... ஹர்.....!” என்று ஏதோ சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

தலைமை ஆசிரியர் இங் ளும் ‘கோபம்’ நீங்காதவ ராய் “எம்ம?” என்றார்.

சின்னப் பாய் கெடுகிற பாவனையில், “எம்மக் புது வத்தியைக் கொஞ்சம் வெளியிடு விடுவதில்களா, ஹர்?” என்று கேட்டான்!

தம்முடைய தண்ட னைக்கு உண்ணா ‘பெரிய பையன்’ புது வத்தியை எப்பது அப்பொழுது தான் தலைமை ஆசிரியருக் குத் தெரிந்தது!

